

Ingvild Aarland

UDIs tilskuddsordning: Aktivitetstilbud for barn i mottak

En kvalitativ studie om samarbeidet mellom
Utlendingsdirektoratet og Norges Fotballforbund

Masteroppgave i idrettsvitenskap
Seksjon for kultur og samfunn
Norges idrettshøgskole, 2019

Sammendrag

I 2019 fikk UDI tildelt 15,9 millioner til tilskuddsordningen *Aktivitetstilbud for barn i mottak* (Utlendingsdirektoratet, 2019d). Videre ble 1,5 millioner av disse midlene tildelt Norges Fotballforbund (NFF), til gjennomføring av fotballaktivitet for barn i mottak (Utlendingsdirektoratet, 2019a). Studien har utgangspunkt i følgende hovedproblemstilling: *Hvordan samarbeider UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser om midler øremerket aktivitetstilbud for barn i mottak?* Videre ble det formulert to underproblemstillinger, som omhandler hvordan partene opplever at samarbeidet fungerer, samt i hvilken grad partene opplever at målsetningene for samarbeidet nås.

Studien er gjennomført med en kvalitativ tilnærming, med fokus på å oppnå en dypere forståelse for opplevelsene til de ulike partene. Derfor valgte jeg datainnsamlingsmetoden semi-strukturelle intervjuer og dokumentanalyse, for å tilegne meg informasjon som kan gi et innblikk i opplevelsene av samarbeidet. Det strategiske utvalget besto av fem intervjupersoner i ulike nøkkelroller innenfor UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser.

Den overordnede målsetningen til tilskuddsordningen er å bedre og normalisere hverdagen til barn i mottak (Justis- og beredskapsdepartementet, 2019, s. 1). Likevel fremkommer det i studien, at det tidvis er manglende felles forståelse for hva som er den faktiske målsetningen. Samarbeidet ble også ofte sett i ett inkluderings – og integreringsperspektiv, hvorav dette ikke er en del av målsetningen til tilskuddsordningen. Videre fremkom det en misoppfatning om at idrett automatisk er inkluderende/integrerende. Samarbeidet mellom UDI og NFF kan tolkes som et avhengighetsforhold og baserer seg på et bidrag – og belønningsprinsipp, hvor begge parter kan regnes som interessenter for hverandre. Igjenom et slikt samarbeid kan NFF fremme sitt samfunnsansvar, men samtidig fremkommer det at det i liten grad brukes interne midler til nettopp dette. Derfor kan det tolkes som at denne type arbeid ikke er særlig prioritert hos NFF og at samfunnsansvar i mer eller mindre grad handler om omdømmebygging.

Nøkkelord: Tilskuddsforvaltning, idrettspolitik, inkludering/integrering, barn og unge i mottak, samfunnsansvar

Innhold

Sammendrag	1
Innhold	2
Forord	4
1. Innledning og bakgrunn for studien	5
1.1 Problemstilling	6
1.2 Tidligere forskning	7
1.3 Studiens struktur	7
2. Kontekstuelle rammer	9
2.1 Norsk innvandrings – og integreringspolitikk	9
2.2 Idrett for alle	12
2.3 Norges Fotballforbund (NFF).....	15
2.4 Utlendingsdirektoratet (UDI)	17
2.5 Tilskuddsordningen	17
3. Teoretiske perspektiver	20
3.1 Integrering og inkludering.....	20
3.2 Sosial kapital	24
3.2.1 «Bonding» og «Bridging»	26
3.3 Organisasjoner og organisasjonsteori.....	28
3.3.1 Corporate Social Responsibility og samfunnsansvar	29
3.3.2 Interessentteori.....	30
3.4 Oppsummerende teoretiske betraktninger	33
4. Metode/Metodologi	34
4.1 Vitenskapsteoretisk utgangspunkt	34
4.2 Kvalitativ tilnærming	35
4.2.1 Datainnsamling	36
4.2.2 Utvalg	39
4.3 Analyse og tolkning av data	41
4.3.1 Koding og kategorisering	43
4.4 Kvalitetsvurdering.....	44

4.4.1	Reliabilitet	44
4.4.2	Validitet og generalisering.....	45
4.4.3	Intervjuprosessen.....	47
4.5	Forskerens rolle.....	47
4.5.1	Forskningsjournal	48
4.5.2	Samhandling med veileder	48
4.5.3	Pålitelighet og forskerens posisjon	48
4.5.4	Kjønn, status og alder	49
4.5.5	Min rolle i intervjusituasjonen.....	50
4.6	Etiske overveielser	51
4.6.1	Konfidensialitet og konsekvenser.....	52
5.	Presentasjon og tolkninger av data.....	54
5.1	Innvirkninger og utfordringer tilknyttet organisasjonsstruktur	54
5.1.1	Arbeidsfordeling	54
5.1.2	Årshjulet og andre uforutsigbare faktorer	62
5.1.3	Utskiftninger og endringer.....	65
5.2	Målsetninger og måloppnåelse	67
5.2.1	Målsetningene for samarbeidet.....	67
5.2.2	Måloppnåelse i samarbeidet	70
5.3	Begrepsavklaringer av to ulike begreper.....	76
5.3.1	Idretten – En inkludering og integreringsarena?	76
5.3.2	Integrering og/eller inkludering – mangfoldige tolkninger	83
5.3.3	Integrering – en toveis prosess	89
6.	Oppsummerende kommentarer	92
6.1	Sentrale funn	92
6.2	Kritiske refleksjoner rundt prosjektet.....	95
6.3	Veien videre og fremtidig forskning.....	96
	Referanser.....	98
	Tabelloversikt	110
	Forkortelser	111
	Vedlegg	112

Forord

Det har vært en utfordrende og krevende prosess å skulle skrive denne masteroppgaven, hvor jeg har fått oppleve både motgang og mestring. I den forbindelsen ønsker jeg å rette en takk til de som har hjulpet meg og bidratt til at jeg i dag har levert min masteroppgave.

Først og fremst ønsker jeg å takke veilederen min, Fiona Dowling. Du har hjulpet meg betydelig igjennom hele denne prosessen. Takk for utallige veiledningstimer og mailer, hvor du har bidratt med innsikt og kunnskap som har vært helt avgjørende for mitt arbeid. Jeg vil også takke deg for din moralske støtte igjennom de periodene hvor fremdriften har vært liten.

Videre ønsker jeg å rette en takk til intervjupersonene som velvillig har deltatt i studien min.

Til slutt ønsker jeg å takke samboeren min. Arbeidet med denne oppgaven har vært en langdryg og omfattende prosess, både for meg og for deg. Jeg hadde aldri klart dette uten din støtte og tilrettelegging.

Ingvild Aarland

Oslo, oktober 2019

1. Innledning og bakgrunn for studien

Fotball kan anses som en av de største idrettsgrenene på verdensbasis, hvor The Fédération Internationale de Football Association (FIFA) anslår at det er over 270 millioner organiserte aktive fotballspillere i verden (FIFA, 2007; Kunz, 2007). Fotballens popularitet gjenspeiler seg også i den norske idretten, hvor Norges Fotballforbund (NFF) er Norges største særforbund med opp mot 500 000 aktive medlemmer på landsbasis (Norges Fotballforbund, 2016a). Videre viser forskning at fotballaktivitet i både organisert og uorganisert form, er den fritidsaktiviteten som finner oftest sted blant beboere på mottak (Seland & Lidén, 2011; Lidén, Eide, Hidle, Nilsen & Wærdahl, 2013).

I forlengelsen av overnevnt kontekst er formålet med denne studien å skape en bedre forståelse og mer kunnskap om aktivitetstilbud i mottak, hvor fokuset vil være fotballaktiviteter for barn i mottak som er finansiert igjennom tilskuddsordningen *Aktivitetstilbud for barn i mottak*. Målet er å belyse samarbeidet mellom Utlendingsdirektoratet (UDI) og Norges Fotballforbund (NFF), ved å undersøke hvordan tilskuddsordningens midler blir distribuert og brukt igjennom fotballaktivitet. Det vil bli fokusert på samarbeidets funksjon i praksis for de ulike partene, samt beskrivelse av arbeidsfordelingen og partenes opplevelser av målsetningene i samarbeidet.

Det er flere grunner til at jeg ønsket å gjennomføre akkurat denne undersøkelsen, hvor den første grunnen er personlige erfaringer rundt temaet. Gjennom min førkunnskap om tildelingssystemet i NFF, har jeg utviklet en personlig interesse for tilskuddsforvaltning i idretten. Dette har jeg satt i sammenheng med min lidenskap for fotball, og derfor ble det naturlig for meg å undersøke nærmere hvordan samarbeidet mellom UDI og NFF fungerer. Min interesse for idrettssosiologi er den andre grunnen til at jeg ønsket å belyse denne tematikken, med fokus på idrettens samspill med det multikulturelle norske samfunnet, flyktningstilstrømmningen og norsk integrerings – og innvandringspolitikk.

Årsaken til at denne studien og dens funn vil være av interesse for omverdenen, vil kunne begrunnes med at det finnes lite forskning på denne spesifikke tilskuddsordningen. Samtidig som det ikke finnes forskning som tar for seg akkurat samarbeidet mellom UDI og NFF, når det gjelder denne tilskuddsordningen. Så funnene som fremkommer i studien vil være av relevans for fremtidig utvikling av denne tilskuddsordningen, samt av interesse i tilknytning til

andre sammenlignbare tilskuddordninger. Videre vil kunnskap om tilskuddsordningen være nyttig for å kunne belyse om midler fra statsbudsjettet blir brukt i henhold til regelverket og hvordan tilskuddsforvaltning gjennomføres i praksis.

Tematikken er av forskningsmessig og samfunnsmessig interesse, fordi tilskuddsordningen som undersøkes i denne studien er finansiert igjennom statsbudsjettet og regjeringen. Derfor vil informasjon om forvaltningen av tilskuddsordningen være viktig, fordi midlene som utdeles er offentlige midler som bør kunne dokumenteres at går til formålet til tilskuddsordningen. Dette er noe som etterlyses i ulike rapporter, hvor det ønskes bedre rutiner i tilknytning til oppfølging og rapportering av ulike tilskuddsordninger (Boysen, Grønås-Werring, Meltevik, Viblemo, Stiberg-Jamt & Berthelsen, 2018; Seland & Lidén, 2011; St.meld.nr. 26, 2011-2012). Disse rapportene poengter også at videre forskning som tar for seg offentlig tilskuddsforvaltning vil være både hensiktsmessig og nødvendig, samt at det etterlyses mer forskning som omhandler beboere på mottak og fritidsaktiviteter (Boysen et al., 2018; Seland & Lidén, 2011). Derfor kan denne studien ses som både samfunnsmessig og forskningsmessig interessant.

Funnene som gjøres vil også være nyttige når det kommer til fremtidig praksis i idretten, både for NFF som særforbund, men også for andre særforbund og Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komite (NIF) som helhet. Studien kan ses som en evaluering av idrett og tilskuddsforvaltning, hvor studien kan være med å bidra til økt kunnskap og eventuelle endringer i et idrettspolitisk perspektiv.

1.1 Problemstilling

Med utgangspunkt i overnevnt bakgrunn for studiet, samt mitt ønske om å undersøke hvordan UDI og NFF samarbeider om midler øremerket aktivitet for barn i mottak, ble følgende overordnede problemstilling valgt:

«Hvordan samarbeider UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser om aktivitetsmidler øremerket aktivitet for barn og unge i mottak».

Videre vil det være nødvendig med en eller flere underproblemstillinger, for å få belyst hovedproblemstillingen. Følgende to underproblemstillinger ble valgt:

1. Hvordan fungerer samarbeidet imellom UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser?
2. I hvilken grad opplever partene at målsetningene for samarbeidet nås?

Fokuset vil være på gjennomføringen av samarbeidet og partenes opplevelse av denne gjennomføringen. Videre ønskes det å belyse partenes oppfattelse av målsetningene i samarbeidet og måloppnåelsen av disse.

1.2 Tidligere forskning

I forlengelsen av problemstillingen ovenfor, er det av interesse å undersøke hvilken forskning som er blitt gjort tidligere på denne tematikken.

Samarbeid mellom frivillig sektor og statlige organer har vist seg å kunne være en ressurs for integreringsarbeidet (Hagelund & Loga, 2009). Det finnes flere rapporter og studier som tar for seg ulike offentlige tilskuddordninger i tilknytning til idretten (Dahle, Grindheim, Høgestøl & Ryssevik, 2011; *Evaluering av tilskudd til lokale lag og foreninger (LAM)*, 2018; Nødland & Vassenden, 2011), samt rapporter som tar for seg levevilkår i mottak (Berg, Sveaas, Lauritsen, Meyer, Neumayer & Tingvold, 2005; Berg & Tronstad, 2015; Lidén, Eide, Hidle, Nilsen & Wærdahl, 2013; Weiss, Djuve, Hamelink & Zhang, 2017).

Seland og Lidén (2011) har skrevet rapporten *Fritidsaktiviteter for barn på asylmottak* på veiende av Justisdepartementet, hvor formålet med rapporten var å skape kunnskap om hvilke aktivitetstilbud som tilbys barn på asylmottak og hvordan de øremerkede midlene brukes til dette. Videre i rapporten blir effekten og organiseringen av slike tilbud drøftet.

Videre er det nå nylig blitt skrevet en rapport på oppdrag fra UDI, som evaluerer tilskuddsordningen aktiviteter for barn i mottak (Boysen et al., 2018). Denne rapporten er en evaluering av hvordan tilskuddsordningen gjennomføres og forvaltes, samt ser dette i sammenheng med måloppnåelse og eventuelle endringer for fremtiden.

1.3 Studiens struktur

Studien består av seks kapitler. Første kapittel starter med en innledning som innebefatter en generell innledning til tematikken og bakgrunnen for studien. Deretter kommer det et kapittel som beskriver noen av de kontekstuelle rammene for studien. I det neste kapittelet blir teoretiske perspektiver presentert og satt i sammenheng med studiens problemstilling. I det

fjerde kapitlet blir det metodiske opplegget for studien beskrevet, samt hvilke valg og overveielser som er tatt underveis i studien og hvordan analysen har blitt gjennomført. Kapittel fem består av presentasjon og tolkninger av data. Her blir funnene i studien presentert og deretter diskutert fortløpende i lys av de kontekstuelle og teoretiske rammene beskrevet innledningsvis. Det siste kapitlet består av oppsummerende kommentarer, hvor sentrale funn bli oppsummert og problemstillingen drøftet i lys av disse funnene. Deretter vil kapitlet avsluttes med kritiske refleksjoner rundt gjennomføringen av studien og anbefalinger for fremtidig forskning.

2. Kontekstuelle rammer

I følgende kapittel vil det bli redegjort for ulike temaer som er av interesse for å kunne forstå studiens problemstillinger og tematikk, samt gi en forståelse for konteksten. Det skal likevel nevnes at følgende kontekstuelle rammer, ikke er de eneste kontekstene som er av relevans tilknyttet denne tematikken.

Innledningsvis vil den norske innvandrings- og integreringspolitikken bli beskrevet, samt informasjon om befolkningssammensetningen og nøkkelinformasjon om asylsøkere, beboere på mottak og nybosatte. Videre vil idrettens og NIFs overordnede visjon «Idrett for alle» bli drøftet. Etter dette vil UDI og NFF sine organisatoriske strukturer bli kort beskrevet, sammen med deres overordnede målsetninger. Tilslutt vil tilskuddsordningen bli presentert.

2.1 Norsk innvandrings – og integreringspolitikk

De stadige endringene i befolkningssammensetningen må ses i lys av regjeringens innvandrings – og integreringspolitikk. Videre må det tas i betraktning hvordan det norske samfunnet stiller seg til denne politikken og gjennomføringen av denne politikken i praksis. Følgende står skrevet om regjeringens mål for integrering: «Regjeringens mål for integrering er at alle som bor i Norge skal få bruke ressursene sine og bidra til fellesskapet» (Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet, 2017, s. 1)

Regjeringen har blant annet et hovedprosjekt, som omhandler det de kaller et «integreringsløft» og som ble fremhevet i statsbudsjettet for 2019 (Finansdepartementet, u.å). Målet i dette prosjektet er at innvandrere skal delta i arbeids – og samfunnslivet i større grad en tidligere. Samtidig påpekes viktigheten av at de som skal bo og leve i Norge, må ta del i og være en del av ulike fellesskap i det norske samfunnet (Kunnskapsdepartementet, 2018a, 2018b). I integreringsstrategien til regjeringen fremkommer det at målet for strategien er:

Flere innvandrere skal komme i jobb, slik at de kan forsørge seg selv og sine. Arbeid gir også fellesskap, frihet og selvstendighet. Innvandrere må bidra med sin arbeidsinnsats til verdiskaping og utvikling, slik at vi kan sikre et økonomisk bærekraftig velferdssamfunn (Kunnskapsdepartementet, 2018a, s. 4)

Den norske befolkningen har økt i sin kulturelle og etniske sammensetning, hvor man også kan konkludere med at den fremtidige befolkningsmassen vil være enda mer sammensatt i

fremtiden. Samtidig vil endringene i befolkningssammensetningen variere ut ifra det politiske landskapet, samt hvordan flyktning tilstrømningen utvikler og endrer seg. Derfor blir viktigheten av en integreringspolitikk som bidrar til å skape et samlet og inkluderende samfunn understreket (St. meld. 13, 2018–2019; St.meld.nr. 6, 2012-2013; St.meld.nr. 30, 2015-2016).

I følge Statistisk sentralbyrå (SSB) per 5.mars 2019 er det totalt 944 402 innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre i Norge (Statistisk sentralbyrå, 2019a). Dette tilsvarer rundt 17% av dagens befolkning i Norge, og i følge befolkningsframskrivinger gjort av SSB vil denne delen av befolkningen øke i årene fremover (Statistisk sentralbyrå, 2018a). Videre er det 233 794 flyktninger og familietilknyttede flyktninger bosatt i Norge (Statistisk sentralbyrå, 2019b). Med utgangspunkt i statistikk fra de siste 20 årene, var det fra 2018 til 2019, kun en svak vekst i antall personer med flyktning bakgrunn (Statistisk sentralbyrå, 2019c). Men dette er tall som varierer fra år til år, ut ifra flyktingtilstrømningene til Europa og verdensbildet generelt. Tall fra UDI viser at det er 3655 personer som bor på asylmottak i utgangen av januar 2019. Dette omfatter alle de som bor på mottak uavhengig av status på deres søknad, samt beboere som har fått innvilget oppholdstillatelse (Utlendingsdirektoratet, 2019c). I løpet av de siste årene har det vært en stor nedgang i antall asylmottak, samt antall plasser på asylmottak i Norge. I starten av 2017 hadde UDI rundt 150 asylmottak, mens ved utgangen av året sto man igjen med rundt 50 mottak (Utlendingsdirektoratet, 2018b). Denne reduseringen har fortsatt i 2018, hvor UDI i utgangen av mars 2018 står oppført med rundt 27 mottak, hvorav dette inkluderer både ordinære mottak, mottak for enslig mindreårige asylsøkere (EMA), ankomstsentre og transittmottak (Utlendingsdirektoratet, 2018a, 2018b).

Med denne utviklingen kommer det også utfordringer i tilknytning til hvordan man snakker om befolkningssammensetningen, da det finnes et stort mangfold av definisjoner og betegnelser for ulike menneskegrupper i det norske samfunnet. Noen betegnelser som ofte blir brukt er majoritet/minoritetsbefolkning, innvandrer, flyktning, asylsøker, enslig mindreårig asylsøker, norskfødte med innvandrerforeldre, etnisk norsk, annen etnisk bakgrunn, nybosatte mm. (Integrerings - og mangfoldsdirektoratet, 2015; Utlendingsdirektoratet, u.å b). Dette viser at det er mange ord, begreper og definisjoner å forholde seg til, og valg av disse vil kunne skape utfordringer. Det er viktig å anerkjenne at alle disse begrepene og definisjonene, omhandler mennesker som er ulike. Derfor vil det å inndele i generelle grupper basert på ulike

begreper og definisjoner av mennesker og folkegrupper, kunne føre til en generalisering av ulike mennesker som ikke nødvendigvis kan ses som en homogen gruppe.

Følgende står skrevet i Barnekonvensjonen §31 (1989) om barns rettigheter og krav til lek, fritid og hvile: «Partene anerkjenner barnets rett til hvile og fritid og til å delta i lek og fritidsaktiviteter som passer for barnets alder og til fritt å delta i kulturliv og kunstnerisk virksomhet» (Barnekonvensjonen §31, 1989). Dette er noe som også omhandler barn som bor i mottak, hvorav det i september 2019 befant seg rundt 800 barn (0-18år) i mottak (Utlendingsdirektoratet, 2019b). Utlendingsdirektoratet (2008) beskriver i sitt rundskriv *Krav til fritidsaktiviteter under opphold på statlig mottak* at mottakene skal tilrettelegge for at beboerne på mottak, uavhengig av aldersgruppe, skal få passende og tilgjengelige fritidstilbud og aktivitetstilbud. Det gjelder både på mottak og i ordinære tiltak i lokalsamfunnet. Mottakene kan både være sentraliserte og desentraliserte (Seland & Lidén, 2011), hvor begge deler har fordeler og ulemper. Her vil det kunne være en fordel for beboere på sentraliserte mottak kontra desentraliserte mottak, fordi de vil kunne ha lettere tilgang til aktiviteter som arrangeres på mottaket eller i området rundt mottaket. Mens på den andre siden kan beboere på desentraliserte mottak muligens ha bedre mulighet og tilgjengelighet til å delta i aktiviteter i regi av lokalsamfunnet, i forhold til beboere på sentraliserte mottak (Seland & Lidén, 2011).

Weiss et al. (2017) drøfter opphold, levevilkår og integrering i asylmottak i sin rapport, hvor det blir fremhevet viktigheten av aktivisering for beboerne på mottak. Videre viser funn som Berg et al. (2005) har gjort i sin studie, at deltakelse i fritidsaktiviteter kan bidra til å gi erfaring og kompetanse som er verdifull for en vellykket integrering. Tall fra rapporten til Seland og Lidén (2011) viser at det er fotballaktivitet som er den mest nevnte idrettsaktiviteten i deres rapport, og er mest utbredt i både ordinære mottak og i EMA-mottak. Dette er både egenorganisert og spontan fotballaktivitet, men også tilrettelagt og planlagt fotballaktivitet. Videre viser tall fra samme rapport at idrettsaktivitet i mottak er det som treffer bredest, i forhold til aldersgruppene for barn i mottak. Når det gjelder frivillige organisasjoner som er involvert i aktiviteter på mottak, både mottak med medfølgende barn og EMA-mottak, viser tallene at fotballklubber er svært ofte nevnt (Seland & Lidén, 2011). Her vil det både være tilrettelagte tilbud for beboere på mottak, som i hovedsak kun er for beboerne og gjennomføres enten på mottak eller i nærheten av mottaket. Men det kan også være tilbud som inngår i allerede eksisterende aktivitetstilbud i lokalsamfunnet, hvor

tilretteleggingen går på å få inkludert og tilrettelagt for beboerne på mottak inn i denne aktiviteten (Seland & Lidén, 2011).

2.2 Idrett for alle

Det har blitt nevnt tidligere at den norske befolkningssammensetningen er i endring, hvor det stadig blir et mer multikulturelt samfunn med mange ulike etnisiteter og bakgrunner. Med denne utviklingen kommer det også utfordringer i tilknytning til hvordan man snakker om befolkningen, ulike mennesker og grupper av mennesker. Dette gjelder også innenfor idretten, hvor det er flere ulike begreper og definisjoner som blir brukt, hvor det ofte blir brukt majoritet/minoritet. Denne betegnelsen antyder at det er to homogene grupper, majoritet og minoritet. Men det kan være lite beskrivende, da det innenfor disse inndelingene kan være veldig mange forskjellige grupper som ikke nødvendigvis defineres av de samme utfordringene.

Tall fra Ungdata-undersøkelsene, som er et spørreskjemaopplegg som er designet for å gi kommuner mer kunnskap om ungdommene som bor i kommunen (OsloMet, 2018; Ungdata, 2016), viser at det er relevante forskjeller mellom majoritetsbefolkningen og minoritetsbefolkningen når det gjelder deltakelse i den organiserte idretten i Norge.

Undersøkelsene er også grunnlaget for *Ung i Oslo*- rapportene, som blir gjennomført hvert tiende år, hvor endringsmønstrene hos ungdom blir studert over tid. Disse resultatene er grunnlaget for flere rapporter (Bakken, 2016; Strandbu & Bakken, 2007; Ødegård, Bakken & Strandbu, 2016) som også viser til ujevnheter mellom minoritet og majoritet. Disse ujevnheterne kan ha flere mulige årsaker, da det ikke fremkommer kun én avgjørende faktor til hvorfor det er slik. Denne skjevheten kan delvis forklares igjennom begreper som ressursforklaringen, religionsforklaringen og kulturforklaringen, som Strandbu og Bakken (2007) bruker i sin rapport. Her ser man at det i hovedsak er ressursforklaringen som er interessant i forhold til å forklare skjevhetene, da man kan se at barn fra minoritetsbakgrunn oftere enn majoritetsbarn kommer fra familier med mindre ressurser. Dette innebærer både kulturelle og økonomiske ressurser som familien besitter, og er den årsaken som spesielt for gutter er mest forklarende for deres mindre deltakelse i den organiserte idretten. Samtidig viser det seg at denne årsaken er den mest fremtredende for jentene også, men her vil også religionsforklaringen ha noe innvirkning, selv om dette er av liten betydning kontra ressursforklaringen. Likevel er det verdt å nevne at disse forklaringene ikke gjenspeiler forskjellene fullt og helt, da det er en stor andel som ikke faller innunder de overnevnte

forklaringstypene og det derfor ikke er helt klart hva som forårsaker skjevhetene mellom majoritet og minoritetsungdom.

I rapporten til Ødegård et al. (2016) drøftes de samme årsaksforklaringene som nevnt tidligere, men her under andre begreper som bydelsforskjeller, sosioøkonomisk familiebakgrunn, idrettskultur i familien, religion og skole. Her fremkommer det at det i hovedsak er sosioøkonomiske forhold og idrettsinteresse i familien som er de mest framtrepende årsaken til forskjellene. De samme funnene som nevnt ovenfor er også beskrevet i flere av de politiske dokumentene til Integrering og Mangfoldsdirektoratet (IMDi), hvor man påpeker tydelige forskjeller mellom majoritet og minoritetsbefolkningen når det gjelder levevilkår, deltakelse i frivillige organisasjoner og økonomi (Eimhjellen, 2016; Integrerings - og mangfoldsdirektoratet, 2018a, 2018d). Minoritetsbefolkningen deltar generelt mindre i frivillige organisasjoner og verv (Integrerings - og mangfoldsdirektoratet, 2019a). Men Eimhjellen (2016) påpeker at blant de frivillige organisasjonene som minoritetsbefolkningen er deltakende i, er idrettsorganisasjoner de med høyest andel av minoritetsbefolkning, sammen med religiøse foreninger og aktiviteter.

Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) sin overordnede visjon «Idrettsglede for alle», står svært sentralt i norsk idrettspolitik. Hvor en idrett som omhandler og inkluderer alle er selve visjonen til den organiserte idretten i Norge. Denne visjonen er ikke kun gjeldene for NIF sentralt, men gjenspeiler seg nedover i de ulike særforbundene. NIF sitt formål står beskrevet: «NIF skal arbeide for at alle mennesker gis mulighet til å utøve idrett ut fra sine ønsker og behov, og uten å bli utsatt for usaklig eller uforholdsmessig forskjellsbehandling» (NIFs lov §1-2, u.å). Videre skrives det i NIFs *Idrettspolitik dokument 2015 – 2019* at «Norsk idrett skal gjennom aktivitetstilbudet, og de som deltar, gjenspeile mangfoldet i det norske samfunnet» (NIF, 2015, s. 4). Samtidig blir det gitt føringer for hvordan man skal nå målet om «Idrettsglede for alle».

Innenfor idretten er det flere sosiopolitiske målsetninger for integrering og inkludering av utsatte samfunnsgrupper, blant annet innvandrere og minoritetsbefolkningen (Andersson, 2008). Dette er med å illustrere hvorfor mange ofte nevner idretten som en egnet arena for integrering og inkludering, med utgangspunkt i at idretten har etablerte målsetninger som tar for seg nettopp dette. Men det kan diskuteres hvorvidt det å ha politiske målsetninger som omhandler inkludering og integrering, automatisk vil gjøre at idretten er en egnet arena.

Videre kan uklare sosiopolitiske målsetninger for inkludering og integrering skape forvirring, da det er vanskelig å gjennomføre slike målsetninger i praksis når målsetningene fremstår som vanskelige å forstå (Andersson, 2008). Nødland og Vassenden (2011) beskriver idretten som samfunnsmessig integrerende, og rapporten deres viser til hvordan idretten kan brukes som et inkludering - og integreringsverktøy gjennom tilskuddsordningen *Inkludering i idrettslag*. Men samtidig påpeker de at det er flere utfordringer tilknyttet det å bruke idretten som en inkludering og integreringsarena. Blant annet at aktivitetstilbudene som tilbys er varierende og svært forskjellige ut ifra byene/områdene de finner sted. Samt at det er de åpne/frie lavterskeltilbudene som har best oppslutning. Hvorav dette er tilbud av typen åpen hall/åpen bane, samt kortvarige arrangementer som for eksempel fotballskoler og/eller andre spesifikke arrangementer rettet mot minoritetsbefolkningen (for eksempel fargerik fotball/håndball). Dette kan tyde på at rammene som gjelder for den organiserte idretten ikke nødvendigvis er passende for denne gruppen i samfunnet, hvor dette igjen kan ha en mer ekskluderende effekt kontra inkluderende (Andersson, 2008; Nødland & Vassenden, 2011).

Rich, Misener, og Dubeau (2015) diskuterer i sin studie fra Canada, at det er mye som tyder på at idretten kan være en drivkraft for sosial inkludering/integrering i samfunnet og derfor er en egnet arena for minoritetsbefolkningen å være deltakende i. På den andre siden finnes det også studier som tilsier at det finnes svakheter ved idrett som integrerende og inkluderende drivkraft (Strandbu, 2006; Walseth, 2004; Walseth, 2008, 2011; Walseth & Fasting, 2004).

Både Walseth (2006) og Spaaij, Farquharson, og Marjoribanks (2015) konkluderer med at det er ulike former og grader av tilhørighet som kan skapes igjennom og i idretten. Som vil avhenge av flere forskjellige faktorer, blant annet for eksempel andel majoritet/minoritet, idrettsgren og bosted. Videre kan faktorer som ressurser i hjemmet, utdanningsnivå og økonomisk situasjon, har stor innvirkning på deltakelse og integrasjon i idretten (Walseth, 2004). En annen årsak som har innvirkning på hvorvidt idretten bidra til inkludering og tilhørighet, er være selve måten den norske idretten er bygd opp. Andersson (2008) beskriver i sin bok *Flerfarget idrett* hvordan den norske idrettskulturen i sin oppbygning og eksistens kan fremstå som en barriere mot inkludering, dette på grunn av skjulte stereotypier og forestillinger om minoritetsutøvere.

Videre kan det stilles spørsmålsteget ved hvorvidt det er hensiktsmessig å jobbe for inkludering av minoritetsbefolkningen som gruppe, hvis de ikke naturlig søker seg til

idrettsarenaen. Men Friberg (2005) poengterer viktigheten av at minoritetsungdom tar del i organisasjonsvirksomhet, både for minoritetsungdommene selv, samt for organisasjonene og samfunnet. Det samme kommer Ødegård, Loga, Steen-Johnsen, og Ravneberg (2014) frem til i sin bok, hvor de påpeker at innvandreres deltakelse kan bli viktige ressurser for organisasjoner. Dette samsvarer igjen med de politiske føringene for det norske samfunnet, hvor ønsket om et multikulturelt samfunn gjenspeiler seg (NIF, 2015; NOU 2011:7; St.meld.nr. 6, 2012-2013; St.meld.nr. 14, 1999-2000)

2.3 Norges Fotballforbund (NFF)

NFF er Norges største særforbund med opp mot 500 000 aktive medlemmer (Norges Fotballforbund, 2016a) og har i likhet med NIF en visjon som bygger på idrettsglede; «Fotballglede, muligheter og utfordringer for alle» (Norges Fotballforbund, 2016a, s. 2). NFF er en medlemsbasert organisasjon og har en hierarkisk oppbygning med lokale fotballklubber, regionale kretser og et sentrallidd (Seland & Lidén, 2011).

Det er rundt 100 ansatte sentralt i NFF (Norges Fotballforbund, u.å a). Disse ansatte er organisert gjennom seks avdelinger, som igjen er delt inn i forskjellige seksjoner. Innenfor seksjonene er det ansatte med ulike ansvarsområder, som rapporterer til seksjonslederne. Seksjonslederne rapporterer til avdelingsdirektørene, som igjen rapporterer til generalsekretæren som er øverste ansatte leder i NFF (Norges Fotballforbund, 2018a). Generalsekretæren har et overordnet rapporteringsansvar til forbundsstyret, som ledes av fotballpresidenten (Norges Fotballforbund, u.å b). NFF har atten fotballkretser som har varierende antall ansatte (Norges Fotballforbund, u.å c), hvor de ansatte har forskjellige ansvarsområder på kretsnivå. Disse ansatte rapporterer i hovedsak til sin daglige leder i krets, som igjen rapporterer til NFF sentralt. Men samtidig har de ulike ansatte på kretsnivå kontaktmulighet med de ulike ansatte sentralt i NFF, som har samme ansvarsområde som dem selv. Tilslutt har man klubbene som er nederste strukturelle nivået av organisasjonen, som omfatter rundt 1900 klubber (Norges Fotballforbund, 2016a). Klubbene har i hovedsak rapportering og kontaktpunkt via kretsene de tilhører, selv om det også er mulighet for direkte kontakt med NFF sentralt.

NFF er delt inn i 18 kretser, som har det overordnede daglige ansvaret for fotballaktiviteter innenfor ulike geografiske områder (Norges Fotballforbund, u.å c). De 18 kretsene har varierende antall ansatte og størrelse, men har en tilnærmet lik ansvarsfordeling innad i hver

krets. De ansatte har ansvarsområder som for eksempel klubbutvikler, spillerutvikler, dommerkonsulent, daglig leder osv. Det er ikke alle kretser som har ansatte som har hovedoppgave å jobbe med inkludering og integrering. Det er ofte at disse ansvarsområdene faller innunder andre stillinger, som for eksempel klubb utvikling. Men det finnes kretser som har egne ansatte som jobber spesifikt med disse områdene. Funksjonen til kretsene er å være et bindeledd mellom klubbene som står for den daglige aktivitetsgjennomføringen og NFF sentralt, hvor kretsene skal ha en støttefunksjon for klubbene. Kretsene skal også bidra til å implementere de politiske satsningsområdene og fokusområdene som bestemmes på forbundstinget og sentralt i NFF. På lik linje som NFF sentralt forholder seg til forbundsstyret og forbundstinget, så har kretsene også kretsstyret og kretstinget.

Andersson (2008) skriver i sin bok at fra starten av 2000-tallet har NFF satt integrering av etniske minoriteter på agendaen. Som en del av samfunnsansvaret som står beskrevet i *Handlingsplanen 2016-2019* ytrer NFF et særskilt ønske, i likhet med NIF, om å gjenspeile befolkningen (Norges Fotballforbund, 2016a). Det blir i den forbindelse spesielt lagt vekt på nyankomne flyktninger og nybosatte, men også minoritetsbefolkningen som helhet. Videre blir det konkret beskrevet hvordan man ønsker å gjennomføre inkluderingsarbeidet i sammenheng med disse gruppene. Her står det blant annet at det skal fokuseres på nybosatte ute i kommunene, samt beboere på asylmottak (Norges Fotballforbund, 2016a). Dette gjenspeiles i forbundets samarbeid med instansene UDI og IMDi, hvor forbundet får tildelt midler til nettopp dette arbeidet som nevnes i handlingsplanen (Norges Fotballforbund, 2016a). I rapporten *Fritidsaktiviteter for barn på asylmottak* (Seland & Lidén, 2011, s. 82) blir det beskrevet at visjonen til NFF fungerer som en rettesnor for de pågående aktivitetene som NFF gjennomfører for beboere i mottak. Hvor visjonen forankres i organisasjonens daglige og mer konkrete arbeid. Men samtidig etterspørres og anbefales det mer konkrete målsetninger, for å kunne lettere avgjøre hvorvidt målene blir nådd og om tiltakene fungerer i praksis.

NFF har søkt midler fra tilskuddordningen aktiviteter for barn og unge i mottak, i flere år. Hvor NFF har søkt midler både før og etter omleggingen av tilskuddsordningen. I starten av samarbeidet ble midlene blant annet brukt til bygging av ballbinger, mens det etter omleggingen i nyere tid har vært mer aktivitetsrettet (Seland & Lidén, 2011). Per dags dato er det NFF sentralt som mottar midler fra UDI, hvor disse midlene videreformidles nedover

fotballsystemet av NFF sentralt. I 2019 mottok NFF 1,5 millioner i tilskudd til aktiviteter i mottak (Utlendingsdirektoratet, 2019a).

2.4 Utlendingsdirektoratet (UDI)

UDI er underlagt Justis- og beredskapsdepartementet, og ble opprettet i 1988 (Utlendingsdirektoratet, 2018c). UDI beskriver i sin strategi 2015 – 2018 at deres samfunnsoppdrag er å «gjennomføre regjeringens innvandrings – og flyktningpolitikk» (Utlendingsdirektoratet, 2015, s. 5). UDI har også mer konkrete oppgaver, som å behandle søknader om asyl, opphold og arbeidstillatelser (Utlendingsdirektoratet, u.å c). UDI forvalter midler på vegne av Justisdepartementet (Utlendingsdirektoratet, 2019d), som skal gå til aktiviteter for barn og unge som bor i mottak, som de får fra statsbudsjettet (Utlendingsdirektoratet, 2019e).

UDI hadde per januar 2017 rundt 1092 ansatte, både deltidsansatte og fulltidsansatte. Dette antallet ble gradvis redusert igjennom 2017 og 2018, og dagens antall ansatte er betydelig mindre (Utlendingsdirektoratet, 2018c). UDI er organisert med en direktør og en assisterende direktør, som øverste ledd i deres organisasjonsstruktur (Utlendingsdirektoratet, u.å c). Videre har UDI en todelt organisasjonslinje, hvor det i første linje er seks avdelinger; kommunikasjonsstaben, HR-enheten, moderniseringsprogrammet, administrative fellestjenester, internrevisjonen og sikkerhetsstaben. I andre linje finner man fem andre avdelinger; asylavdelingen, oppholdsavdelingen, region – og mottaksavdelingen, analyse – og utviklingsavdelingen og avdeling for elektronisk forvaltning (Utlendingsdirektoratet, 2019f).

Det har vært tydelige omstruktureringer hos UDI de siste årene, hvor det har vært endringer i den overnevnte strukturen. Når det gjelder tilskuddordningen aktivitetstilbud for barn og unge i mottak, så er det to regionskontor som behandler søknadene; Regionskontor Nord og Regionskontor Sør. Innenfor disse kontorene er det ulike saksbehandlere som behandler søknadene, med utgangspunkt i regelverket for tilskuddsordningen som er fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet (Justis- og beredskapsdepartementet, 2018, 2019).

2.5 Tilskuddsordningen

UDI har helt siden 2006 bevilget midler som har vært øremerket aktiviteter for barn og unge i mottak (NOU 2011:10, 2011), men på dette tidspunktet var midlene i hovedsak aktivitetstilbud (Seland & Lidén, 2011). Fra og med 2008 ble det også tildelt tiltaksmidler,

som skulle gå til blant annet ulike tiltak i regi av frivillige organisasjoner og profesjonelle aktører (Seland & Lidén, 2011). Todelingen ble innført for å kunne få et tydeligere skille for hva midlene ble brukt til, slik at midler som skulle direkte til aktivitet ble brukt til dette og styringsmidler ble brukt til styring og administrasjon. Samtidig er det verdt å nevne at selv før denne todelingen ble et vesentlige antall midler brukt til aktivitet, men at denne delingen bidro til mer konkrete inndelinger og struktur (Seland & Lidén, 2011). Dette førte til en fordobling av den totale potten av midler til utdeling (Boysen et al., 2018). Fra 2010 ble UDI underlagt Justis- og politidepartementet, og i den forbindelsen ble nå aktivitetsmidlene overført direkte til mottakene som rammetilskudd og rapporteringen skulle rettes mot UDI sentralt, mens tiltaksmidlene ble fortsatt tildelt ulike frivilligbaserte og ikke-kommersielle aktører (Boysen et al., 2018). I årene frem til 2010 ble så midlene fordelt fra UDI sine regionskontorer, og rapporteringene fra tiltak ble også rettet dit i etterkant. Etter 2010 ble derimot midler tildelt via UDI sentralt igjen, som rammetilskudd og med forenklet rapporteringsregler. Hvorav rapporteringen nå igjen skulle gå til UDI sentralt (Seland & Lidén, 2011).

Det har vært variasjon i beløpene som UDI har fått tildelt, hvorpå det imellom 2014 og 2019 har variert mellom ca. 15 millioner til ca.60 millioner (Boysen et al., 2018). Summen som UDI har fått tildelt har variert etter flyktningssituasjonen i samfunnet og integrerings – og innvandringspolitikken. Dette vises tydelig etter flyktningkrisen i 2015, hvor det i 2016 var rekordmange barn og unge i mottak og derfor ble UDI tildelt rundt 60 millioner til videre utdeling.

I 2019 fikk UDI tildelt 15,9 millioner til tilskuddsordningen aktivitetstilbud for barn i mottak (Utlendingsdirektoratet, 2019d), hvorpå tilnærmet alle midlene ble utdelt til ulike søkere. Tilskuddsordningen forvaltes av UDI etter regelverket som er fastsatt, på veiene av Justis- og beredskapsdepartementet og tildeles ut i fra statsbudsjettet (Justis- og beredskapsdepartementet, 2018, 2019).

Tilskuddsordningen skal være med å bidra til aktivitetstilbud for barn som bor i mottak. Målet for tilskuddsordningen er «å bidra til at barn i mottak får en meningsfull hverdag og så normalisert barndom som mulig innenfor rammene av et asylmottak» (Justis- og beredskapsdepartementet, 2019, s. 1). Målsetningen er å få barna i fysisk aktivitet og at de skal lære ulike ferdigheter og kunnskap igjennom aktivitet (Utlendingsdirektoratet, 2019d,

2019e). UDI har et regelverk som beskriver hvordan midlene skal brukes, målgruppe, mål for aktiviteten, samt rapportering i etterkant av prosjektene (Justis- og beredskapsdepartementet, 2018; Utlendingsdirektoratet, 2019d, 2019e).

Innenfor denne ordningen regnes alle personer under 18 år, som barn. For å kunne søke om midler fra denne tilskuddsordningen, er det et krav at søkerne kvalifiserer som frivillige organisasjoner eller andre ikke-fortjenestebaserte virksomheter. Frivillige organisasjoner må være registrert i frivillighetsregisteret. Videre skal søkerne organisere aktiviteter for målgruppen, barn i mottak (Justis- og beredskapsdepartementet, 2018, 2019; Utlendingsdirektoratet, 2019d, 2019e).

I følge regelverket for tilskuddsordningen (Justis- og beredskapsdepartementet, 2019), er det flere kriterier som vektlegges og skal overholdes når UDI skal vurdere søknadene til søkerne. Søkerne må ha tiltak som oppfyller tilskuddsordningens overordnede mål. Videre bør tiltakene omhandle flest mulig barn og gi mest mulig aktivitet, dette skal ses i sammenheng med søknadssummen som søkeren ønsker å motta. Det siste kriteriet er at tiltaket skal gjennomføres slik at det sikrer tilbud som vanligvis ikke er tilgjengelige for barna i deres nærmiljø. Når søkere skal søke om midler, må tiltakene som skal gjennomføres beskrives, og det må komme klart frem hvordan tiltakene som skal gjennomføres bidrar til at målet for ordningen oppfylles. Søkeren må vise til at tiltaket treffer målgruppen og hvilket geografisk område det omhandler. Samtidig må gjennomføringen beskrives i detalj, hvor det må utdypes hvordan tiltak det er, virkemidler for gjennomføring og samarbeidspartnere. Søkerne skal også oppgi en tidsplan for gjennomføringen av tiltaket og forventede resultater. Det er ingen selvfølge at søknadene godkjennes, og det er flere ulike grunner til at en søknad ikke godkjennes. Grunnen til avslag skal begrunnes med ulike kriterier (Justis- og beredskapsdepartementet, 2019).

Det er også en forutsetning at søkerne må rapportere på tiltakene de har gjennomført og redegjøre for hva midlene har blitt brukt til. Vilkårene for mottakelse av midler og rapporteringen fremgår i tilskuddsbrevet (Justis- og beredskapsdepartementet, 2019). Hvis kravene til rapportering og bruk av midler ikke er tilfredsstillende, så kan det kreves at tilskuddet blir tilbakebetalt og at det vil påvirke senere søknader.

3. Teoretiske perspektiver

Det er helt nødvendig å drøfte begrepene integrering og inkludering i sammenheng med konteksten som samarbeidet foregår i, samt de politiske føringene som ligger til grunn for samarbeidet. For å kunne si noe om hvorvidt samarbeidet fungerer, bør det dannes en felles forståelse av hva disse begrepene innebærer og hvordan de brukes. Videre vil teori om sosial kapital være av interesse å belyse, fordi sosial kapital ofte blir nevnt som en av hovedargumentasjonene for hvorfor idretten og frivillige organisasjoner skal være av nytteverdi i en integrering/inkluderingsperspektiv. Samtidig vil det være nødvendig å forstå sosial kapital og integrering/inkludering, når disse begrepene ofte blir lagt til grunne for hvorfor idrettsaktivitet for denne målgruppen er av samfunnsmessig nytte og relevans.

Det vil også være nyttig å bruke organisasjonsteori for å belyse oppbygningen av organisasjonene i samarbeidet, og for å kunne forstå hvordan samarbeidet fungerer fra et strukturelt perspektiv. Dette for å se sammenhengen med hvorvidt ønsket måloppnåelse nås igjennom samarbeidet eller ei, fordi strukturelle utfordringer i samarbeidet kan forekomme og påvirke måloppnåelse. Videre vil organisasjonsteori være relevant for å forstå hvordan arbeidsfordelingen fungerer i praksis. Følgende organisasjonsteorier i denne studien er valgt basert på de organisasjonene som skal belyses, og hva formålet med studien er. Det er utallige muligheter når det kommer til valg av organisasjonsteori. I denne studien vil en generell beskrivelse av organisasjoner og organisasjonsstruktur danne grunnlaget for å beskrive hvordan UDI og NFF er bygd opp. Videre vil Corporate Social Responsibility (CSR) og samfunnsansvar bli drøftet i sammenheng med samarbeidet mellom UDI og NFF. Tilslutt blir interessentteori presentert i relasjon til studiens tematikk. Her vil det bli fokusert på hvordan både NFF og UDI påvirkes av ytre faktorer og interessenter i omgivelsene rundt dem, hvor UDI kan ses på som en interessent for NFF, men også at NFF kan være en interessent for UDI.

3.1 Integrering og inkludering

Regjeringens mål for integrering er at «alle som bor i Norge skal få bruke ressursene sine og bidra til fellesskapet» (Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet, 2017, setning 1). Dette er et ganske bredt mål som omfatter samfunnet på generelt grunnlag, men fra regjeringens side brukes i tilknytning til integrering av innvandrere og minoritetsbefolkningen. En annen måte å se integreringsbegrepet på, er å se integrering som

en omfattende og betydningsfull prosess, som både dekker handlingene som gjør at innvandrere blir en del av det norske samfunnet, samt det nye samfunnet som innvandrene blir en del av (NOU 2011:14).

Man kan også se integrasjon i sammenheng med sosiologisk teori, blant annet kan man referere til at ulike deler eller aktører er en del av et helhetlig sosialt system, eller hvordan disse delene eller sosiale systemene står i forhold til samfunnets utvikling (Seippel, 2002). Denne måten å se på integrering har sin opprinnelse i tradisjonen fra Emile Durkheim, og integrasjon referer både til hvordan individer blir en del av noe helt, og kan også være selve tilstanden av en velfungerende enhet (Hagelund & Loga, 2009). Videre beskriver Enes, Heglum, Berg, og Gleinsvik (2019) integrering som samspillet mellom mennesker med ulike bakgrunner, oppvekst og opplevelser, og hvordan de fungerer sammen i et felles samfunn. Samtidig poengterer de at den norske velferdsmodellen er bygget opp av og avhengig av arbeidsdeltakelse. Videre beskriver de at integrering spiller en sentral rolle når det gjelder deltakelse, og hvordan deltakelse er med å skape et velfungerende velferdssamfunn. Dette samsvarer med innvandrings- og integreringspolitikken i Norge, hvor nettopp dette med deltakelse er viktig for å skape et velfungerende velferdssamfunn (Justis- og beredskapsdepartementet & Kunnskapsdepartementet, u.å; Kunnskapsdepartementet, 2018a, 2018b; NOU 2011:14).

En av de begrepsavklaringene som blir ofte brukt når det gjelder integrering (Bauböck, 2006; Martiniello, 2006), baserer seg på Berry (1997) sin akkulturasjonsprosess. Hvor grunnlaget for integrering, er en toveis-prosess som forutsetter tilpasning og endring fra både minoritet og majoritet. Akkulturasjonsprosessen handler om hvorvidt både individer og grupper går igjennom en prosess, hvor de tilpasser seg nye omgivelser og miljøer (Berry, 1997; Ødegård et al., 2014). Berry (1997) skiller mellom to ulike dimensjoner: «cultural maintenance» (kulturell opprettholdelse) og «contact and participation» (kontakt og deltakelse). Kulturell opprettholdelse vil si i hvilken grad man velger å opprettholde egen kultur. På den andre siden er kontakt og deltakelse, som vil si i hvilken grad man ønsker å tilpasse seg den kulturen som er gjeldende i det nye samfunnet (Hagelund & Loga, 2009; Ødegård et al., 2014).

Hovedtanken til Berry er at innvandrere i et samfunn definert av pluralisme, blir nødt til å forhold seg til spørsmålet om hvordan de skal bli en del av samfunnet de har ankommet (Ødegård et al., 2014). Ved en fullstendig opprettholdelse av kulturen sin, risikerer man et

segregert samfunn og separasjon fra majoritetssamfunnet. Det vil si at man segregerer ulike grupper fra hverandre og de lever separate liv, med lite kontakt og kulturell utveksling med andre grupper (Hagelund & Loga, 2009). Mens hvis det blir en fullstendig kontakt og deltakelse, risikerer man assimilasjon. Assimilering er ikke det samme som integrasjon, men er når man ønsker at nyankomne, innvandrere og andre av minoritetsbefolkningen skal eller bør bli helt like som majoritetsbefolkningen (Hagelund & Loga, 2009). Videre kan individet velge å være likegyldig til begge sidene, ved å verken opprettholde egen kultur og ikke være mottakende for kontakt eller deltakelse, som kan føre til en marginalisering. Tilslutt har man det som regnes som det mest optimale (Hagelund & Loga, 2009), det som kalles integrering, hvor individet har en balanse mellom å opprettholde egen kultur, samt er deltakende og kontaktsøkende (Brochmann, 2002; Hagelund & Loga, 2009; Ødegård et al., 2014).

En annen avklaring av integreringsbegrepet er følgende: «Læring av og tilpasning til samfunnets verdigrunnlag, prosesser som knytter individet til samfunnet (økonomisk og sosialt), og skaper tilhørighet og lojalitet» (Brochmann, 2002, s. 30). Denne forklaringen kan likevel by på problematikk, fordi man kan ha forskjellig forståelse for de ulike sosiale ideene som nevnes i definisjonen. Hvis man velger å ta utgangspunkt i majoritetens forståelse, kan dette i ytterste grad oppfordre til en form for assimilering (Brochmann, 2002). Derfor poengterer både Brochmann (2002) og Ødegård et al. (2014) viktigheten av myndighetenes integreringspolitikk for å få til en toveis-integreringsprosess. Hvor den norske integrerings – og innvandringspolitikken tar høyde for og tar utgangspunkt i flere ulike kulturer, slik at det blir et mangfold som ligger til grunne i statlige og offentlige institusjoner.

Det er viktig å anerkjenne at det er mange ulike oppfatninger av begrepene integrering og inkludering, samt et mangfold av konsepter tilknyttet dem. Begrepsavklaringer rundt begrepene integrering/inkludering, er en nøkkelforutsetning for å kunne analysere og diskutere tematikken i problemstillingen. Integrering og inkludering er gjennomgående i de politiske dokumentene og målsetningene til både UDI og NFF, som gjør at en forståelse av disse begrepene er nødvendig for å kunne si noe om hvordan UDI og NFF bruker disse begrepene i sitt arbeid. Videre er bakgrunnen for integrerings og inkluderingsbegrepene i et flerfoldig perspektiv relevant, for å kunne forstå konteksten hvor begrepene brukes i dagens samfunn.

Det finnes flere studier som ser på innvandregruppers integrering i det frivillige organisasjonslivet (Carlsson & Haaland, 2006; Nødland & Vassenden, 2011). I følge Ødegård et al. (2014) kan det å bruke arenaer innenfor foreningslivet, for eksempel idretten, føre til et uriktig bilde av i hvor stor eller i hvilken grad noen er integrert. En av grunnene til dette er hvordan man forstår begrepet integrering og måten dette blir brukt på, fordi integrering ikke nødvendigvis kun består av tilpasning til et allerede eksisterende sivilsamfunn.

Innenfor idretten blir begrepet integrering ofte brukt og Andersson (2008) beskriver hvordan flere hun har snakket med igjennom sin forskning, framhever idrettsarenaen som integrerende. Det har blitt begrunnet med at det er utøvere fra mange forskjellige land, etnisiteter, bakgrunn og hudfarger som både deltar i idretten og dominerer flere idrettsgrener. Flere av Andersson (2008) sine informanter, både minoritetsutøvere og ledere i organisasjoner hvor mange minoritetsutøvere deltar, fremhever at de politiske føringene om integrasjon er uklare og vanskelig å forholde seg til. Andersson (2008) drøfter også rundt hvordan denne integrasjonen bør gjennomføres, og hvorvidt det er en nedenfra-opp eller ovenfra-ned implementering som er mest effektiv og hensiktsmessig når det kommer til implementering av idrettspolitik.

I studiet *Inkludering av ungdom med minoritetsbakgrunn i NIF-organisert idrett* (Sisjord, Fasting & Sand, 2011) vises det til et sprik mellom de idrettspolitiske målsetningene til NIF om inkludering og integrering av mennesker med minoritetsbakgrunn, og hva som faktisk gjennomføres i de ulike særforbundene. De kommer også frem til at tiltakene som arrangeres tilknyttet denne målgruppen, avhenger i stor grad av ressurser, engasjement, initiativ og prioriteringer fra idrettslagene sin side.

Hvordan inkluderings og integreringsbegrepene brukes innenfor idretten er helt sentralt for å kunne forstå måten NFF bruker begrepene i sine politiske føringer og grunnlag for økonomisk støtte fra UDI. Herunder vil spesielt spriket mellom de idrettspolitiske målsetningene til NFF og de faktiske aktivitetene som gjennomføres, være relevante å vurdere ut ifra et inkluderings – og integreringsperspektiv.

Begrepet inkludering blir ofte brukt synonymt til integrering, noe som kan føre til forvirring rundt hvordan man skal fortolke begge begrepene. Mye kan tyde på at det ikke er en konkret måte å definere verken inkludering eller integrering på, og det er stor variasjon mellom

definisjonene. Inkludering blir definert av regjeringen på følgende måte: «Alle som bor i Norge skal ha like muligheter til å bidra og til å delta i fellesskapet, uavhengig av kjønn, etnisk bakgrunn, seksuell orientering og funksjonsnedsettelse» (Kulturdepartementet, u.å, s., setning 1). Det kan være problematisk å bruke begrepet inkludering, da dette forutsetter at det er majoriteten i samfunnet som er den med definisjonsmakten og den handlende part. Mens på den andre siden finner man minoriteten i samfunnet som lar seg inkludere og ikke greier å inkludere seg selv, som igjen gir en passiv posisjon (Bauböck, 2006; Ødegård et al., 2014). I boken *Sports in Society* (Coakley & Pike, 2014) blir igjen begrepet inkludering problematisert, samt sammenhengen det brukes i. Her blir det spesielt lagt vekt på at begge begrepene inkludering og ekskludering innehar en form for maktrelasjon. Det vil si at det til enhver tid vil være avgjørende hvordan normer og tradisjoner som er tilstede i de ulike situasjonene, og om disse tradisjonene/normene påvirker og/eller avgjør hvem som er velkomne og ikke.

Idretten snakker ofte om sin inkluderende posisjon (Andersson, 2008; Coakley & Pike, 2014), samt at idretten skal være inkluderende for alle, noe man ser går igjen i visjonen til NIF og NFF. Men hvordan man definerer og fortolker begrepet inkludering vil avgjøre hvorvidt idretten kan ses på som inkluderende, eller om idretten faktisk kan være ekskluderende.

Sammenslåingen av inkluderings – og integreringsbegrepene er relevant å belyse i henhold til NFF og UDI, da denne problematikken ofte er gjennomgående i både politikken som føres, men også i praksis på flere nivåer igjennom organisasjonene. Spesielt innenfor NFF ser man uklare rammer for hva som skal regnes som integrering og hva som regnes som inkludering. Dette kan føre til utfordringer når det gjelder vurdering av måloppnåelse. Videre kan mangelen på en forståelse og avgrensning av begrepene som brukes, føre til at maktrelasjonene som allerede er eksisterende innad i idretten, blir forsterket av mangel på kompetanse rundt hva inkludering og integrering faktisk innebærer.

3.2 Sosial kapital

Når idretten blir beskrevet som en inkluderings – og integreringsarena, er det ofte med begrunnelsen at idretten kan være en arena hvor deltakerne kan skape relasjoner og nettverk, samt finne tilhørighet. Dette er kan ses i sammenheng med teori om sosial kapital, hvor noen vil påstå at idretten kan være en egnet arena for sosial kapital.

Begrepet sosial kapital har en bred historisk bakgrunn som kan forstås ut ifra flere ulike teoretiske perspektiver (Wollebæk & Seggaard, 2011). Bourdieu (1986) ser på sosial kapital i sammenheng med kulturell og økonomisk kapital, og at disse kapitaltypene henger sammen. Videre er denne tilnærmingen individualistisk, hvor kapitaltypene og begrepet er tilknyttet individet. Samtidig beskrives Bourdieu (1986) sitt perspektiv som instrumentelt, hvorav kapitalene blir sett på som verktøy som brukes for å oppnå noe annet (Wollebæk & Seggaard, 2011). Senere kom et annet perspektiv som ser sosial kapital som et begrep som omhandler og beskriver grupper, institusjoner eller samfunnet (Wollebæk & Seggaard, 2011). Dette perspektivet var det Coleman (1988) som beskrev, og som står i kontrast til Bourdieu (1986) sine kapitaltyper (Wollebæk & Seggaard, 2011). Forskjellen lå i hovedsak i den individualistiske tilnærmingen til Bourdieu, hvor i kontrast Coleman (1988) så sosial kapital som en kollektiv ressurs. Det er nettopp denne teorien som danner grunnlaget til den kanskje mest brukte teorien innenfor sosial kapital, som er dannet av Putnam (Wollebæk & Seggaard, 2011).

Det kan sies at Putnam sin versjon av sosial kapital har tre sentrale faktorer som skiller seg fra tidligere teorier om sosial kapital (Wollebæk & Seggaard, 2011). For det første skiller Putnam sin teori seg ut i henhold til at han vektlegger både kulturelle aspekter, som for eksempel tillitt og normer, og strukturelle aspekter (Wollebæk & Seggaard, 2011). Videre ble sosial kapital sett som både en individuell egenskap og en kollektiv egenskap (Wollebæk & Seggaard, 2011). Samt at Putnam sin definisjon av sosial kapital kan ses som en sosial ressurs for samfunnet, i motsetning til for eksempel Bourdieu som ser sosial kapital som et instrument for måloppnåelse eller maktforhold (Wollebæk & Seggaard, 2011).

Sosial kapital kan ses på i både individnivå og et samfunnsnivå (Ødegård et al., 2014), hvorpå sosial kapital på individnivå vil si kapital som enkeltindividet tilegner seg ved å delta i ulike nettverk og dermed får større individuell sosial kapital i form av status, arbeid og nettverksforbindelser. Mens sosial kapital på samfunnsnivå refererer til hvordan sosial kapital kan tilegnes enkeltindividet og resten av samfunnet, gjennom tilknytning til ulike organiserte og uorganiserte nettverk som individene er en del av. Dette innebærer lokalmiljøer, organisasjoner og nærmiljøer. Der det er igjennom møtene med disse ulike formene for nettverk, man bygger tillitt og sosiale bånd som kan regnes som sosial kapital i et samfunnsperspektiv (Ødegård et al., 2014).

Begrepet blir ofte brukt i sammenheng med samfunnet og hvordan samfunnet innehar egenskaper som er positive, tillits og nettverksbyggende (Wollebæk & Seggaard, 2011; Ødegård et al., 2014). Ødegård et al. (2014) drøfter i sin bok *Felleskap og forskjellighet* at sivilsamfunnet både kan være inkluderende og ekskluderende, i sin rolle som integrerende og nettverksbyggende. De beskriver blant annet hvordan idrettslag kan være en del av sivilsamfunnet som har potensiale til nettverksbygging, tillit og samhandling mellom ulike individer og grupper. På den andre siden beskriver de også at et slikt potensiale ikke nødvendigvis er selvsagt og eksisterende uten forbehold.

Teori om sosial kapital er relevant i dette studiet, fordi involvering i lokale idrettslag og idrettsaktivitet kan ses på en form for nettverksbygging. Dette kan settes i sammenheng med sosial kapital, hvor det å delta i organiserte og uorganiserte nettverk kan skape tillitt og sosiale bånd, som kan regnes sosial kapital. Samtidig beskrives det i ulike politiske dokumenter (*Evaluering av tilskudd til lokale lag og foreninger (LAM)*, 2018; NOU 2011:10; NOU 2011:14; St.meld.nr. 6, 2012-2013; St.meld.nr. 30, 2015-2016) og målsetningene til NFF (Norges Fotballforbund, 2016a), at deltakelse i organisert og uorganiserte aktiviteter kan bidra til positiv inkludering og integrering av ulike minoritetsgrupper (Boysen et al., 2018; Dahle et al., 2011).

3.2.1 «Bonding» og «Bridging»

Putnam (1995) bruker uttrykkene «Bonding» og «Bridging» innenfor sosial kapital, og beskriver et skille imellom ulike former for sosial kapital (Wollebæk & Seggaard, 2011). «Bonding» er sosial kapital som er sammenbindende, innad i en gruppe eller i et miljø som er homogent. Med andre ord bidrar denne sosiale kapitalen til å forsterke samholdet og tillitten til individene innad i den spesifikke gruppen eller miljø, og forsterker «vi-følelsen» innad i denne gruppen. På den andre siden har man begrepet «Bridging», som er brobyggende sosial kapital som går på tvers av grupper og miljøer (Ødegård et al., 2014). De to formene for sosial kapital kan ses i sammenheng med hverandre, hvor sammenbindende sosial kapital ses som en forutsetning for brobyggende sosial kapital (Ødegård et al., 2014). I følge Ødegård et al. (2014) kan sammenbindende sosial kapital bidrar til økt trygghet for de involverte og en tilhørighetsfølelse, som kan være spesielt viktig hvis man ikke deler samme bakgrunn, religion og kultur. Men den brobyggende sosiale kapitalen blir oftest sett som mest viktig i et lokalsamfunn, hvor denne sosiale kapitalen bidrar til en økt «vi-følelse» på tvers av ulike sosiale grupper og at man ser et større fellesskap.

Woolcock (1998) bruker også de samme begrepene, bonding og bridging, hvor han ser dette i sammenheng med tillit. Han beskriver hvordan sammenbindende tillit er tillitt mellom mennesker som har vesentlige likheter, som for eksempel etnisitet, religion eller språk. Mens brobyggende tillit er tillitt mellom mennesker som har vesentlige ulikheter (Wollebæk & Seggaard, 2011). Wollebæk og Seggaard (2011) hevder at sammenbindende tillitt på den ene siden kan føre til trygghet og tiltro til andre mennesker i gruppen. Men at det også kan være negativt i form av at disse gruppene eller samfunnene blir lukket, og en mistillit kan oppstå mot andre utenfor gjeldende gruppe eller samfunn. Hvis det ikke er noen bindeledd ut fra gruppen eller samfunnet, vil dette kunne føre til en forverring av samhandlingen mellom gruppen og samfunnet utenfor.

I følge Ødegård et al. (2014) har Putnam en formening om at frivillige organisasjoner er sosialiseringarenaer for det enkelte individet. Samt at disse sosialiseringarenaene og individenes tilknytning til disse, fører til både sammenbindende og brobyggende sosial kapital for individet og lokalsamfunnet generelt. Med andre ord er det i lokalsamfunnet man finner de nettverkene som er størst bidragsytere til sosial kapital i ulike former, mens tilknytning til staten er mindre viktig. Statens rolle kan likevel variere ut ifra kontekst og land, noe som Ødegård et al. (2014) påpeker og viser til forskning på nordiske forhold, hvor frivillige organisasjoner utgjør sosiale nettverk både for individene og for samfunnet. Videre hevder Ødegård et al. (2014) at de offentlige institusjonene sin rolle i den nordiske konteksten, kan ses i sammenheng med organisasjonslandskapet, på grunn av statens nære samhandling med organisasjoner og frivillighetspolitikken.

Walseth (2004) beskriver integrering i idretten igjennom to forskjellige typer integrasjon: Integrering «i» idretten som henviser til integrering i selve idretten og på idrettsarenaen. Mens integrering «igjennom» idretten, henviser til idretten som verktøy for å bli integrert på generell basis i samfunnet. Dette kan ses i tilknytning til sosial kapital, da integrering i idretten kan føre til sammenbindende sosial kapital. Mens integrering «igjennom» idretten, kan føre til brobyggende sosial kapital. Videre skriver Walseth (2008) at idrettsarenaen kan bidra til både brobygging imellom grupper og sammenbinding av individer innad i grupper. Men at idretten ikke nødvendigvis har noen stor eller god innvirkning, når det gjelder å tilegne eller skape sosial kapital på tvers av sosial klasse eller skillet mellom innvandrere/ikke innvandrere.

Forståelse for begrepene «bonding» og «bridging» innenfor sosial kapital er av interesse, fordi det danner grunnlaget for å forstå hvorvidt fotballaktivitet kan skape en arena for sosial kapital. Samtidig er det viktig å forstå forskjellen på de ulike formene av sosial kapital, for å kunne belyse om samarbeidet mellom UDI og NFF er produktivt og betydningsfullt i et samfunnsperspektiv. Samt å belyse om samarbeidet faktisk kan bidra til sosial kapital.

3.3 Organisasjoner og organisasjonsteori

Organisasjonsteori fokuserer på hva som blir resultatet og utfallet av organisasjonens virksomhet. Herunder vektlegges det spesielt spørsmål tilknyttet hvorvidt eller i hvilken grad organisasjoner når sine mål (Andersen & Abrahamsson, 2009). Formålet med organisasjonsteori er å undersøke og identifisere mønstre i en organisasjon, samt å forstå bakgrunnen for disse mønstrene og konsekvensene av dem (Slack & Parent, 2006). Det finnes mange ulike definisjoner av hva en organisasjon er og hva organisasjoner gjør, hvor en forenklet beskrivelse kan være at organisasjoner består av en gruppe mennesker som sammen utfører spesifikke oppgaver for å oppnå ønskede mål (Busch, Vanebo & Dehlin, 2010). Likevel vil en slik forenklet beskrivelse by på utfordringer, da det åpner for en bred fortolkning av begrepet.

Andersen og Abrahamsson (2009) beskriver hvordan man definerer fenomenet «organisasjoner» gjennom å se på fellestrekkene imellom ulike organisasjoner. Her trekker de frem fellestrekk som for eksempel organisasjonens mål, mennesker, struktur, aktivitet og kultur. Med dette som utgangspunkt, kan man danne seg en definisjon som inneholder disse komponentene, og kalle det for en definisjon av en organisasjon. I forlengelse av denne definisjonen finner man Slack & Parent (2006, s.5) sin definisjon av en idrettsrelatert organisasjon: «A sport organization is a social entity involved in the sport industry; it is goal-directed, with a consciously structured activity system and a relatively identifiable boundary». Videre finner man definisjoner som bygger på at organisasjoner må forstås som åpne systemer (Eriksson-Zetterquist, Kalling, Styhre & Woll, 2014), som vil si at organisasjoner er mottakelige og åpne for innflytelse eller påvirkning fra omverdenen. King, Felin, og Whetten (2010) påpeker at det blir feil å marginalisere organisasjoner til kun individuelle handlinger og at organisasjoner ikke er i samspill med omgivelsene som de befinner seg i.

Organisasjoner kan ses som selvstendige aktører i samfunnet. Det fører til at det ikke kun er medlemmene i organisasjonen som holdes ansvarlig for sin organisasjon, men at

organisasjonen i seg selv holdes ansvarlig for hvordan den fremstår i samfunnet. Et viktig fellestrekk ved organisasjoner er at en form for arbeids- og autoritetsfordeling er tilstede, noen som også kan kalles organisasjonsstruktur (Andersen & Abrahamsson, 2009). Det er en naturlig del av prosessen når mennesker skal jobbe sammen, at det er en arbeidsfordeling og ansvarsavklaring (Busch et al., 2010). Arbeidsfordelingen fører til behov for koordinering mellom de ulike arbeidsenhetene/oppgavene, som igjen reiser spørsmål rundt hvem som skal koordinere dette og hvordan det skal gjøres. Disse spørsmålene fører deretter til en ansvarsavklaring, som igjen skaper autoritetsfordelingen. Dette er grunndimensjonene i en organisasjonsstruktur, og disse kan konkretiseres mer gjennom for eksempel spesialisering, formalisering og sentralisering/desentralisering (Andersen & Abrahamsson, 2009).

Andersen og Abrahamsson (2009) hevder at det ikke finnes organisasjoner som er fullstendig flate hvor alle har like mye ansvar, med andre ord at både ansvars og arbeidsfordelingen er lik. Dermed kan man påstå at alle organisasjoner er hierarkiske, hvor man uansett organisasjon får en hierarkisk fordeling av oppgaver og ansvar (Andersen & Abrahamsson, 2009). En generell forståelse av hva organisasjoner er og hvordan de er bygd opp, er nødvendig for å kunne vurdere oppbygningen og strukturene til UDI og NFF. Dette for å kunne si om arbeidsfordelingen i samarbeidet fungerer i praksis og drøfte partenes opplevelse av denne fordelingen.

3.3.1 Corporate Social Responsibility og samfunnsansvar

I følge Marsden (2010) er begrepet Corporate Social Responsibility (CSR) flittig brukt og kjent i dagens næringsliv, og de fleste store selskaper har en egen CSR-strategi. Videre påpeker han at begrepet gradvis har utviklet seg til å bli et samlebegrep for ulike former for samfunnsansvar, hvor det ikke nødvendigvis er noen konkret avgrensning for hva som skal regnes som CSR. Den norske oversettelsen som ofte brukes av begrepet CSR er samfunnsansvar, men Morsing og Kakabadse (2010) påpeker at uttrykkene bedrifters ansvar og bedrifters samfunnsansvar ofte blir brukt om hverandre. Det er verdt å nevne at det ikke kun er selskaper og organisasjoner i dagens næringsliv som ofte har en integrert CSR-strategi. Statlige organer og deres politikk er i dagens samfunn også sterkt preget av CSR (Midttun, Gjølberg, Kourula, Sweet & Vallentin, 2013). I følge Ihlen (2011) er det ingenting ved begrepet samfunnsansvar som tilsier at det kun dreier seg om næringslivet, og at det blant annet i norsk offentlig sektor foregår mye arbeid som omhandler samfunnsansvar. Ihlen (2011) hevder også at noen derfor mener at det vil være hensiktsmessig å fjerne «corporate»

fra CSR-begrepet, da begrepet omhandler flere aktører enn kun bedrifter. Samtidig viser han til flere andre begreper som også brukes om samfunnsansvar, blant annet; næringslivsetikk, Corporate social responsiveness, Corporate social performance, filantropi, den tredelte bunnlinje, Corporate citizenship og bærekraftighet.

Hovedpoenget med samfunnsansvar vil være at alle bedrifter og statlige organer har et ansvar, hvor man gjerne deler inn i to retninger; profittbasert ansvar og ansvar tilknyttet omgivelsene og interessenter (Ihlen, 2011). Dette danner grunnlaget for et perspektiv som enten er smalt eller bredt, hvor det vil være flere ulike teorier og retninger innenfor begge veiene. Det vil være svært vanskelig å finne en begrepsavklaring som er helt spesifikk som det er total enighet om. Dermed vil det være opp til hver enkelt hvordan man velger å tolke begrepet samfunnsansvar, men det finnes ulike teoretiske rammeverk som kan hjelpe til i denne tolkningen. En av disse teoriene er «Stakeholder theory», på norsk kalt interessenteori. Interessenteori vil bli belyst og brukt videre i denne studien. Forståelsen av begrepet samfunnsansvar er relevant å belyse, for å kunne få en forståelse av samarbeidet mellom UDI og NFF. Her spesielt satt i sammenheng med hvordan begreper som integrering og inkludering ofte blir brukt når NFF snakker om deres samfunnsansvar.

3.3.2 Interessenteori

På 1980-tallet økte interessen for interessentmodellen drastisk, hvor Freeman (1984) sin bok *Strategic Management: A Stakeholder Approach* sto i sentrum (Freeman & Velamuri, 2010). Begrepet interessent hadde likevel også blitt brukt tidligere (Ihlen, 2011). Det nye rammeverket ble lagd for et samfunn som var i endring og som trengte et nytt konseptuelt rammeverk, som kunne gi bedre grunnlag for strategiske valg innenfor næringslivet. Resultatet ble interessentmodellen, som kunne ses som en videreutvikling av modeller som hadde blitt brukt innenfor næringslivet tidligere. Samtidig ønsket man at dette nye rammeverket skulle bidra til at selskapene/organisasjonene/foretakene fikk større oversikt, over hvem og hva som både indirekte og direkte påvirker organisasjonen/selskapet/foretaket (Freeman & Velamuri, 2010).

I følge Busch et al. (2010) vil det alltid finnes personer eller andre organisasjoner som har interesser i tilknytning til virksomheten som står i sentrum. Disse personene eller organisasjonene kalles ofte interessenter og har egne interesser i forhold til hovedvirksomheten, hvor disse egne interessene ofte kan være konkurrerende eller

motstridende til andre interessenter. I følge Freeman (1984) er et av de viktigste punktene for en organisasjon å få frem, hvilke oppgaver organisasjonen har og hvordan organisasjonen skal framstilles utad i samfunnet. Interessentteori baserer seg i grove trekk på å identifisere og definere disse ulike interessenter som kan påvirke eller ha en innvirkning på den spesifikke organisasjonen (Freeman, 1984; Parent, Kristiansen, Skille & Hanstad, 2015). Hvorav disse interessentene både kan være motivert av økonomiske faktorer, men også andre ikke-økonomiske årsaker. Definisjonen om at alle som kan påvirke eller ha innvirkning på organisasjon er en interessent (Freeman, 1984), kan være ganske vag og det har i senere tid kommet konkretiseringer av denne definisjonen eller måter å vurdere mulige interessenter (Ihlen, 2011; Parent et al., 2015).

Som nevnt tidligere er det nødvendig for en organisasjon å gjenkjenne de ulike interessentene og interessentgruppene som finnes i tilknytning til organisasjonen. Noen eksempler på interessenter eller interessentgrupper for et foretak kan være eiere, kunder, ledelsen, medarbeidere, bransjen, offentlige myndigheter og leverandører (Busch et al., 2010). Det vil være opp til ledelsen i virksomhetene å sørge for at det er nok støtte fra interessentene til virksomheten, ved å skape en ønskelig balanse mellom interessentenes interesser over tid og aktivitetene til virksomheten (Ihlen, 2011). En av forutsetningene for spillet mellom interessenter og organisasjonen, er at det finnes et «bidrag og belønning»-aspektet. Dette aspektet baserer seg på at interessentene gir noe av seg selv eller en form for bidrag til organisasjonen, for så å motta belønning tilbake (Busch et al., 2010). Denne transaksjonen av bidrag og belønning må være av en viss balanse, hvor stabilitet mellom interessentene og organisasjonen er ønskelig. En forutsetning for at organisasjoner skal eksistere, er i følge interessentperspektivet at det finnes interessenter som synes at belønningene de kan motta for å bidra, er verdifulle og nødvendige (Busch et al., 2010).

Ihlen (2011) henviser til Freeman (2010) når han beskriver det som blir kalt «corporate stakeholder responsibility», som er et argument for at samfunnet og næringslivet er veldig tett knyttet til hverandre, og at man derfor trenger interessentbegrepet for å kunne manøvrere de ulike relasjonene til omgivelsene. Samtidig påpeker Ihlen (2011) at interessentbegrepet har utviklet seg igjennom årene, og det nå finnes flere måter å vurdere hvem interessentene er, samt hvordan en skal håndtere interessene til de ulike interessentene. Videre skriver Ihlen (2011) at man gjerne skiller imellom interessenter som har en *primær rolle* og en *sekundær rolle*. Interessenter som blir å regnes som primære, vil være interessenter som har en direkte

påvirkning på organisasjonen/foretaket/selskapet og de er helt avhengige av. Mens de interessentene som regnes som sekundære, vil være dem som påvirkes indirekte eller direkte av aktiviteten til organisasjonen/selskapet/foretaket (Ihlen, 2011).

Noen mene at det er nødvendig å rangere og kategorisere interessentene mer i detalj (Freeman & Velamuri, 2010; Ihlen, 2011; Mitchell, Agle & Wood, 1997), hvorpå noen bruker følgende kategorisering; (1) legitimitet, hvorvidt det oppfattes at interessentenes handlinger eller eksistens er ønsket eller passer, (2) om interessentenes krav eller ønsker forutsetter rask handling eller oppmerksomhet og (3) hvilke ressurser interessenten innehar (Ihlen, 2011; Mitchell et al., 1997). I følge Ihlen (2011) er det interessentene som treffer godt på de tre kategoriene, som er de viktigste interessentene for virksomheten. Samtidig påpeker han flere hull i denne formen for rangering av interessenter, samt hvordan interessentmodellen i seg selv kan ha flere svakheter. Noe av kritikken mot interessentmodellen baserer seg på at modellen blir for simpel i forhold til å brukes som etisk grunnlag. En annen del av kritikken mot interessentmodellen, er at modellen forenkler samfunnsansvar til noe som kun handler om å kjenne omgivelsene rundt virksomheten og tilpasse seg disse.

Det å belyse interessentteori i sammenheng med samarbeidet mellom UDI og NFF er nødvendig, for å muligens forstå bedre hvorfor et slikt samarbeid gjennomføres og ønskes utover den åpenbare målsetningen til samarbeidet. Grunnen til det er at man kan se på hvordan idretten, herunder NFF, står i forhold til sine omgivelser og interessenter. UDI kan regnes som en av NFF sine primære interessenter, i sammenheng med målgruppen barn i mottak. Årsaken til dette er at målgruppen barn i mottak, ikke er en målgruppe som NFF bruker interne midler på. Så dermed vil arbeid med denne målgruppen, være avhengig av midler fra UDI. UDI kan også regnes som offentlige myndigheter eller statlige organer, og i den forbindelse også regnes som en interessent for NFF. Videre kan man si at dette samarbeidet ikke kun gagnar NFF, hvorpå UDI også har sin form for fortjeneste eller målsetning i samarbeidet. NFF kan regnes som en sekundær interessent for UDI, da UDI ikke direkte blir påvirket av samarbeidet med NFF og ikke er avhengig av samarbeidet i seg selv. Man kan derfor hevde at det er et bidrag – og belønningsaspekt i samarbeidet mellom NFF og UDI, hvor begge partene både gir og får noe igjen for samarbeidet.

3.4 Oppsummerende teoretiske betraktninger

De teoretiske betraktningene og rammeverket som er beskrevet ovenfor, danner grunnlaget for videre forståelse og tolkninger i studien. Det teoretiske rammeverket er valgt med utgangspunkt i å kunne belyse problemstillingen på en tilfredsstillende måte. Det skal likevel nevnes at de teoretiske betraktningene som nevnes her, ikke nødvendigvis er de eneste teoretiske perspektivene som er av interesse for tematikken.

4. Metode/Methodologi

Methodologi kan beskrives som alle valgene vi tar i tilknytning til forskningsprosjektet sin oppbygning, herunder valg av vitenskapsteoretisk perspektiv, valg av forskningstilnærming, metoder for datainnsamling, utvalg og etiske overveielser (Silverman, 2014). Formålet med dette kapitlet er å beskrive de metodiske valgene som er foretatt i denne studien.

4.1 Vitenskapsteoretisk utgangspunkt

For å vite hvilket vitenskapsteoretisk ståsted man ønsker å ta utgangspunkt i, må det fremkomme hvilken forståelse av virkeligheten man har, også kalt ontologi. Videre må det fremkomme hvordan man skal forstå virkeligheten, ofte referert til som epistemologi. Tilslutt må det også komme frem på hvilken måte man ser verden eller hvordan man oppnår kunnskap om den, som blir referert til som metodologi (Denzin & Lincoln, 2018; Gilje & Grimen, 1993; Tjora, 2017). I følge Denzin og Lincoln (2018) kan disse forutsetningene danne grunnlaget for det vitenskapsteoretiske paradigmet man som forsker befinner seg innenfor.

Ut ifra disse faktorene, vil jeg plassere min posisjon innfor det fortolkende konstruktivistiske paradigmet, nærmere bestemt sosialkonstruktivisme. Sosialkonstruktivismen bygger på det fenomenologisk hermeneutiske perspektivet. Innenfor dette perspektivet kan ikke samfunnet ses som en objektiv størrelse, og virkeligheten må ses på som samfunnsskapt (Berger & Luckmann, 1966; Berger & Luckmann, 2000; Tjora, 2017). Med et sosialkonstruktivistisk perspektiv kan man si at man forstår verden vi lever i, igjennom de ulike kontekstene vi uttrykker (Creswell & Poth, 2018). Forståelsen vår baserer seg og påvirkes av samfunnet, kulturen og tiden vi lever i (Thagaard, 2013). Man ser sosiale strukturer eller institusjoner gjennom et subjektivt ståsted, framfor et objektivt ståsted (Fangen, 2004). Det vil ikke være én allmenn sannhet for alle mennesker, noe som vil si at hvert menneske skaper sin egen sannhet (Crotty, 1998). Dermed vil det kunne være ulik oppfatning av det «samme» fenomenet som studeres, avhengig av hvem man snakker med eller observerer (Tjora, 2017). Jeg tar utgangspunkt i relativ ontologi, hvor jeg forutsetter at det er flere virkelighetsoppfatninger, og at det ikke finnes én konkret virkelighetsoppfatning eller oppfatning av sannhet. Videre tar jeg utgangspunkt i subjektiv epistemologi, hvor jeg forutsetter at man må fortolke virkeligheten for å kunne si noe om den og at denne fortolkningen er en interaktiv prosess mellom forsker og deltaker. Tilslutt vil jeg ta

utgangspunkt i hermeneutisk metodologi, hvor jeg forutsetter at det er en enighet og en gjensidig konstruksjon av kunnskapen som fremkommer (Kvale & Brinkmann, 2015; Markula & Silk, 2011).

Denne tilnærmingen vil være hensiktsmessig for min problemstilling, da formålet med studien er å oppnå kunnskap om samarbeidet imellom intervjupersonene innenfor to ulike organisasjoner. For å oppnå denne kunnskapen må opplevelsen til hver enkelt intervjuperson ses i lys av deres oppfatning av hvordan samarbeidet fungerer, som vil være deres individuelle sannhet. Samtidig vil det sosialkonstruktivistiske perspektivet være egnet, da man legger til grunne at det er flere utenforliggende faktorer, som bidrar til å forme hver enkelt intervjuperson sitt subjektive ståsted og oppfattelse. Som forsker blir det min oppgave å se disse individuelle sannhetene i lys av kontekstene og samfunnet som organisasjonene befinner seg i. Videre må disse funnene belyses på en måte som gir gyldig kunnskap basert på disse sannhetene. I sosialkonstruktivismen ser man også på samhandlingen mellom forsker og intervjupersonene som kunnskapsgivende, hvor man igjennom denne interaksjonen skaper kunnskap (Kvale & Brinkmann, 2015; Markula & Silk, 2011; Thagaard, 2013). Siden dette studiet baserer seg på ulike intervjusituasjoner mellom forsker og flere intervjupersoner, vil et perspektiv som fokuserer på at kunnskap og sannheter er sosialt konstruert i ulike kontekster (Silverman, 2014) være gunstig. Dette kan overføres til intervjusituasjonen, hvor man kan se samhandlingen mellom intervjupersonene og forskeren i en intervjusituasjon som en sosial konstruksjon i en spesifikk kontekst, og at kunnskap produseres i denne samhandlingen.

4.2 Kvalitativ tilnærming

Thagaard (2013) poengterer at en av målsetningene til kvalitativ tilnærming er å oppnå forståelse av ulike sosiale fenomener, og at det fører til at fortolkning blir spesielt viktig i kvalitative studier. Videre hevder Silverman (2014) at kvalitativ forskning bruker teoretisk baserte konsepter til tolkning av datamateriale. Innenfor mitt prosjekt blir teoretiske konsepter om samfunnsansvar, organisasjonsteori, integrerings og inkludering og sosial kapital, brukt til å fortolke datamaterialet som ble generert igjennom intervjuprosessen. Innenfor kvalitativ forskning blir den nære kontakten mellom forsker og intervjupersonen fremhevet (Thagaard, 2013). Samtidig blir det fremhevet at man kan oppnå en forståelse av ulike fenomener, igjennom deskriptiv data og fyldig informasjon om personer og/eller situasjoner (Thagaard, 2013). Det er likevel verdt å nevne at generelle karakteristika på kvalitativ og kvantitativ tilnærming, kan bidra til at man minimaliserer kompleksiteten i datagenereringsteknikker og

analysemetoder innen for begge de to paradigmen (Tjora, 2017). Jeg har valgt å ta utgangspunkt i kvalitativ tilnærming i min undersøkelse, da jeg ønsker å oppnå en dypere forståelse for hvordan UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser samarbeider om aktivitetsmidler øremerket barn i mottak.

4.2.1 Datainnsamling

I denne delen vil jeg presentere de ulike metodene for datainnsamling som er foretatt i denne studien, samt hvordan de er gjennomført i praksis.

Kvalitativt intervju

I kvalitativ forskning er intervju en kjent datainnsamlingsmetode som ofte blir brukt, mye fordi man igjennom intervjuer kan få tilgang til individuelle følelser, opplevelser, oppfatninger og kunnskap (Markula & Silk, 2011). Siden jeg ønsker å vite hvordan intervjupersonene hos de to organisasjonene samarbeider, er det nødvendig å innhente denne informasjonen direkte fra de det gjelder. Ved å bruke intervju som datainnsamlingsmetode, vil jeg få tilgang til intervjupersonene sine opplevelser og erfaringer av samarbeidet.

Når det er tatt et valg om å gjennomføre intervjuer, er det flere andre vurderinger som må gjøres for at man skal kunne gjennomføre intervjusituasjonen. Det må formuleres en intervjuguide, som kan brukes som et verktøy til å innhente datamateriale fra intervjupersonene. En intervjuguide er en formalisert beskrivelse av hvilke temaer og spørsmål som skal belyses i intervjusituasjonen (Thagaard, 2013). Det er nødvendig å bestemme intervjuets struktur, hvor semi-strukturert intervju ble valgt i dette studiet. Dette begrunnes med at jeg ønsket å oppnå en generell forståelse av erfaringene til intervjupersonene gjennom en åpen kommunikasjon, og la deres erfaringer komme frem naturlig. Samtidig ga det meg mulighet til å styre samtalene inn på de temaene som jeg så nødvendig for å belyse problemstillingen på en tilfredsstillende måte. Karakteristikken til denne formen for struktur er at temaene som er helt nødvendige å få belyst, er kartlagt på forhånd. Men det er likevel en viss form for fleksibilitet, da det er mulig å variere rekkefølgen på temaene underveis i intervjusituasjonen og eventuelt avdekke andre temaer som er av interesse (Thagaard, 2013). Jeg valgte denne strukturen for å gi intervjupersonene mulighet til å fortelle fritt og samtidig gi meg anledning til å følge informasjonen som gis fra intervjupersonene fortløpende. Jeg hadde likevel oversikt over hvilke temaer som absolutt måtte belyses og kunne derfor styre samtalen inn på ønskede temaer, hvis intervjupersonene

ikke kommer inn på de temaene av seg selv. Flexibiliteten i denne formen for struktur gir muligheten for å oppnå informasjon som man ikke nødvendigvis direkte etterspør, men som kan være av relevans. Man har også mulighet til å styre samtalen inn på de temaene som er nødvendige (Thagaard, 2013)

Denne formen for intervju skaper en toveis-kommunikasjon, hvor det dannes en interaktiv prosess mellom forsker og intervjupersonene (Jacobsen, 2015; Thagaard, 2013). Det ble fokusert på å oppnå en forståelse av konteksten til intervjupersonene, og forkunnskaper om situasjonen til personene som skulle intervjues. Dette gjorde jeg ved å tilegne meg informasjon om intervjupersonene i forkant av intervjusituasjonen, som for eksempel hva de ulike intervjupersonene hadde som arbeidsområde og eventuelt kunnskapsområde. Deretter brukte jeg den informasjonen som et bakteppe, i formulering av spørsmål til intervjuguiden. Hensikten med det var å forme spørsmål som intervjupersonene hadde forutsetninger for å besvare og virket relevante for intervjupersonene.

Utformingen av intervjuguiden ble gjort igjennom diskusjon og drøfting med veileder, samt igjennom relevant litteratur som ga informasjon om hvordan spørsmålene burde formuleres for å gi optimal informasjon i intervjusituasjonen. Det nevnes ofte at spørsmålene som utformes, bør stilles på en måte som gjør at intervjupersonene reflekterer om tematikken man snakker om. Samtidig bør spørsmålene bidra til at intervjupersonene er motivert til å gi fylldige svar (Thagaard, 2013). Jeg har valgt å ha hovedspørsmål innenfor de utvalgte temaene, hvor de spørsmålene kan ses på som helt nødvendige for å få besvart problemstillingen. Deretter formulerte jeg oppfølgingsspørsmål for å klargjøre og bidra til fylldigere svar. Det er viktig å finne ut hvilke temaer som det er nødvendig å undersøke i detalj og i dybden, og hvilke som man kan undersøke mer i overflaten (Thagaard, 2013). Derfor ble intervjuguiden formet ut ifra hovedproblemstillingen i studien, samt de to forskningsspørsmålene.

Det ble utarbeidet tre intervjuguider. En for UDI (se vedlegg nr.2) og to forskjellige for NFF sentralt (se vedlegg nr.3) og NFFs fotballkretser (se vedlegg nr.4). Bakgrunnen for det valget var å kunne tilpasse spørsmålene ut ifra hvilken organisasjon de tilhørte og hvilket nivå de befant seg på, for at intervjupersonene skulle få spørsmål som de hadde forutsetninger til å besvare fra deres ståsted. Spørsmålene ble formulert med utgangspunkt i å gjøre dem forståelige for intervjupersonene, og jeg prøvde å unngå teoretiske formuleringer som var

vanskelige å forstå for intervjupersonene. I de tilfellene hvor intervjupersonene likevel ikke forsto spørsmålene, gjentok jeg dem med en annen formulering. Det ble lagt vekt på at intervjuguiden skulle formes på en måte som kunne bidra til å skape tillitt med intervjupersonene, igjennom valg av overfladisk tematikk i starten av intervjuet, før det ble mer spesifikke spørsmål utover i intervjusituasjonen. Deretter gjennomførte jeg et «prøveintervju» med en person som kunne litt om tematikken, hvor jeg fikk testet en intervjusituasjon, opptakerutstyret og hvordan intervjuguiden fungerte i praksis. Det ble kun gjort mindre endringer etter prøveintervjuet, som gikk på formuleringer og spørsmål som ble gjentakende.

Dokumentanalyse

I tillegg til intervjuene ble det gjennomført dokumentanalyse, fordi dokumentanalyse er svært velkjent innenfor kvalitativ forskning og kunne bidra til økt kunnskap utover intervjudataen som fremkom i intervjuene (Thagaard, 2013). Dokumentanalyse kjennetegnes av at man analyserer dokumenter som er skrevet med utgangspunkt i et annet formål, enn det vedkommende som analyserer dem har (Thagaard, 2013). Dokumentanalyse gjennomføres ved å analysere ulike typer av dokumenter, hvor vedkommende som skal analysere må være bevisst i hvilken kontekst dokumentene er skrevet i. Dette er noe som sammenfaller med et konstruktivistisk tanke sett (Thagaard, 2013).

Utvalget av dokumenter ble tatt med utgangspunkt i hovedproblemstillingen min, og om det eksisterte ulike dokumenter som kunne belyse problemstillingen i en annen grad enn intervjuer. Ved valg av dokumenter er det viktig å ha en forståelse av om det er åpne eller lukkede dokumenter, samt hvordan man skal tolke innholdet deretter. Jeg hadde tilgang til NFF og kretsene sine offentlige dokumenter, herunder årsrapporter, handlingsplaner og nettsider. Disse dokumentene må ses i lys av at de er åpne dokumenter som kan være utarbeidet for å presentere kun de temaene som forfatteren, herunder NFF og kretsene, ønsker å vise frem. Dermed er det ikke sikkert at slike dokumenter gir et helhetlig bilde av virkeligheten, samt kan mangle kompleksitet. Hos UDI hadde jeg tilgang ulike dokumenter, som årsrapporter, vedtak, tildelingsbrev, utlysninger og nettsider. Videre hadde jeg tilgang til offentlige rapporter om tilskuddsordningen. Disse dokumentene må også ses som åpne dokumenter, og derav må de vurderes med samme forsiktighet og bakgrunn som nevnt ovenfor.

Praktisk gjennomføring

I startfasen av prosjektet tok jeg kontakt med mulige intervjupersoner, og det ble gjort igjennom mail og telefon. Tilgangen til mail og telefon fikk jeg igjennom kontaktinformasjon som var tilgjengelig på organisasjonenes nettsider. I den første kontakten ble prosjektbeskrivelse, informasjonsskriv og samtykkeskjema formidlet, slik at intervjupersonene tidlig fikk informasjonen de trengte om prosjektet. Jeg hadde også et møte i forkant med intervjupersonen hos UDI og de to intervjupersonene hos NFF sentralt, hvor jeg beskrev prosjektet mer i dybden og mine ønsker når det gjaldt deres deltakelse. Etter at intervjupersonene hadde bestemt seg for at de ønsket å delta, ble det avtalt tidspunkt og sted for gjennomføring av intervjuer. Det ble gjennomført fem intervjuer i løpet av ca. to uker. Intervjupersonene fikk bestemme hvor og når intervjuene skulle gjennomføres, for å skape en intervjusituasjon som intervjupersonene var komfortable med og som kunne bidra til tillit. Intervjuene hadde en varighet på mellom 1,5 til 2 timer, og alle intervjuene ble gjennomført hos intervjupersonene i deres kontorlokaler. Intervjuene ble gjennomført i arbeidstiden til intervjupersonene, noe som er verdt å nevne da dette er en del av konteksten rundt intervjusituasjonen. Alle intervjuene ble tatt opp via lydopptaker, noe jeg opplevde som hensiktsmessig for å kunne aktivt delta i intervjusituasjonen uten å bli opphengt i notering. I etterkant av hvert intervju ble det skrevet notater om hvordan intervjuet hadde gått og umiddelbare tanker rundt intervjusituasjonen. Disse notatene ble brukt til å justere de neste intervjuene og intervjusituasjonen. Lydopptakene ble transkribert i etterkant av intervjuene, hvor det ble totalt 130 sider med transkripsjon. Når gjennomføringen av transkriberingen var gjennomført, ble lydfilene slettet.

4.2.2 Utvalg

Thagaard (2013) definerer et utvalg som «hvem» man må få informasjon fra, for å kunne belyse en aktuell problemstilling. Ifølge Tjora (2017) er hovedregelen for kvalitative intervjustudier når det gjelder utvalg, at man velger intervjupersoner som man anser som kapable til å uttale seg på en reflektert måte om temaet man undersøker. Dette kalles et strategisk utvalg (Thagaard, 2013), hvor intervjupersonene ikke blir valgt for å representere et større mangfold. De blir valgt med utgangspunkt i at intervjupersonene skal uttale seg på veiende av seg selv, om tematikken som fremkommer i problemstillingen. Noen ganger vil utvalget formere seg selv naturlig ut ifra hva slags tematikk man skal undersøke, og man da kan få en naturlig avgrensning og formering av utvalg.

Ut ifra den naturlige avgrensningen som fant sted i at problemstillingen tar for seg samarbeidet mellom UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser, ble det naturlig å velge intervjupersoner fra disse partene i samarbeidet. Dette for at intervjupersonene skulle være relevante i sammenheng med problemstillingen, og at de faktisk kunne uttale seg om samarbeidet. Utvalget hos UDI ble valgt basert på hvem som hadde forutsetning for å si noe om samarbeidet. Jeg valgte å kontakte UDI sentralt og beskrive prosjektet, og ba dem henvise meg til rette vedkommende internt i UDI som hadde forutsetninger for å si noe om samarbeidet. Jeg ønsket i utgangspunktet å intervju to personer i UDI, en på saksbehandlernivå og en på overordnet nivå. Det ble derimot vanskelig, da det nylig hadde vært bytte av saksbehandler. Samtidig ville ikke et intervju med ny saksbehandler nødvendigvis være nyttig, da vedkommende akkurat hadde overtatt stillingen. Den tidligere saksbehandleren hadde gått av med pensjon, og var derfor vanskelig å få tak i. Derfor ble intervjuet gjennomført med en mellomleder i UDI som hadde forutsetninger for å kunne si noe om samarbeidet. Vedkommende hadde jobbet i UDI i mange år og hadde derfor innsikt i samarbeidet med NFF, og ble valgt på bakgrunn av dette.

Hos NFF sentralt var det relevant å intervju personen som hadde ansvaret for tildelingssystemet internt i NFF, og som også hadde ansvar for flere andre prosjekter omhandlende integrering og inkludering i fotballen. Samtidig ønsket jeg å ha en til intervjuperson innenfor NFF sentralt, som kunne si noe om de overordnede målsetningene til NFF, som også hadde innsikt i det interne tildelingssystemet til NFF og samarbeidet med UDI. Utvalget hos NFFs fotballkretser, ble gjort basert på innsyn i NFF sin oversikt over midler som har blitt tildelt klubber og kretser i 2017/2018/2019. Ut ifra denne oversikten, var det syv kretser som hadde mottatt midler i denne perioden. Dermed ble valget tatt ut ifra disse syv kretsene, hvor valget ble basert på størrelsen av midlene som ble tildelt, geografisk tilhørighet og svarrespons. Med dette som utgangspunkt, ble to ulike kretser valgt.

I følge Thagaard (2013) må ikke utvelgelsen av deltakere i kvalitative studier, basere seg på et representativitetsprinsipp. Noe som vil si at man i større grad kan ta utgangspunkt i at utvalget skal være egnet for å kunne belyse problemstillingen, og ikke nødvendigvis være representativt i en større sammenheng. Derfor er det ingen fasit på hvor mange deltakere man trenger, så lenge utvalget er slik at man kan få besvart problemstillingen på en tilfredsstillende måte. I denne studien ble det valgt å gjennomføre totalt fem intervjuer, som kan samsvare

med at det ikke bør være større omfang av deltakere enn det er mulig å gjennomføre i et kvalitets og kapasitetsperspektiv.

Tabell 1: Oversikt over deltakere i studien

UDI	NFF sentralt	NFFs fotballkretser
1	2	2

4.3 Analyse og tolkning av data

I kvalitativ forskning er det ofte vanskelig å skille overgangen mellom innsamling av data og analyse (Thagaard, 2013). Videre sier Thagaard (2013) at analyse og tolkning vil starte allerede i kontakten mellom forsker og intervjupersonene, hvorav det skjer en ustrukturert analyse og tolkning av situasjonen. Likevel kan man sette et skille mellom når forskeren er ferdig med intervjuene, og går over til å systematisk analysere og tolke den dataen intervjuene har framskaffet. Det er likevel viktig å skille mellom begrepene analysere og tolke, som vil være to forskjellige ting. I kvalitativ forskning kan analysen ses som en dekontekstualisering av datamaterialet, i dette tilfellet transkripsjonene, hvor man tar for seg deler og segmenter av teksten. Mens tolkningsprosessen kan ses på som en rekontekstualisering, hvor målet er å tolke dataen som man har dekontekstualisert (Kvale & Brinkmann, 2015; Thagaard, 2013).

Det finnes flere måter å gjennomføre analyseprosessen på, hvorav det ikke finnes noen konkret fasit på hva som er best egnet (Silverman, 2014). Jeg har valgt å ta utgangspunkt i både en tematisert tilnærming og en personifisert tilnærming, hvor jeg videre har kategoribasert analyse (Kvale & Brinkmann, 2015; Thagaard, 2013). Grunnen til at jeg valgte tematisert tilnærming, var at jeg ønsket å analysere datamaterialet mitt med fokus på ulike temaer som er av interesse i prosjektet. Samtidig ønsket jeg å kunne sammenligne informasjonen fra de ulike intervjupersonene, for å kunne skape en dypere forståelse om hvert enkelt tema (Thagaard, 2013). I følge Thagaard (2013) kan temasentrert tilnærming kritiseres for å ikke ha et helhetlig perspektiv, hvor man kun fokuserer på å sammenligne og tolke utsnitt av de ulike intervjutranskripsjonene. Dette kan føre til at man kan miste konteksten og sammenhengene som utsnittene hører til. Derfor har jeg også prøvd å bruke en personifisert tilnærming, hvor jeg har prøvd å rette fokuset mot hver enkelt intervjuperson og analysere deres intervjutranskripsjoner i sin helhet og kontekst (Thagaard, 2013). Ved å kombinere de

to tilnærmingene, kan jeg muligens unngå å forenkle tolkningene av informasjonen fra intervjupersonene, samt ha et bredere analyserende og fortolkende perspektiv. Denne kombinasjonen kan i følge Thagaard (2013) sørge for at man både kan sammenligne intervjupersonene og temaene.

Som nevnt tidligere gjennomførte jeg fem intervjuer, hvor jeg brukte lydopptaker. I etterkant gjennomførte jeg to former for transkribering av lydopptakene. Jeg gjennomførte først en verbal transkribering, før jeg gjorde grammatiske og strukturelle endringer i etterkant. Transkripsjonene ble så i etterkant tilsendt intervjupersonene for sitatsjekk, da dette var etterspurt hos de fleste av intervjupersonene. Selv om denne prosessen ble gjennomført, er det viktig å nevne at jeg som forsker vil tolke de sosiale virkelighetene i prosjektet forskjellig enn hva intervjupersonene gjør. Dette henger sammen med at jeg som forsker tar utgangspunkt i en fortolkningsprosess som baserer seg på ulike teoretiske rammer, hvor intervjupersonene sine tolkninger er basert på deres egen opplevelse av situasjonen og temaene. Derfor kreves det av meg som forsker, at jeg er bevisst denne forskjellen i mine tolkninger og påser at funnene fremlegges nyansert.

Resultatet av denne prosessen ga meg den behandlede dataen (Tjora, 2017), som da ble utgangspunktet for analysen. Kvale og Brinkmann (2015) påpeker at bruk av dataprogrammer i analysen av intervjutranskripsjoner kan forenkle arbeidet med analysen. Det er likevel verdt å nevne at de også sier at selv om dataprogrammer kan bidra til å forenkle analyseprosessen, så er det fortsatt forskeren som vil gjøre selve analysen og fortolkningen i seg selv. Jeg leste den behandlede dataen gjentatte ganger, og fikk et overordnet inntrykk og oversikt av den behandlede dataen. Dette er spesielt viktig da en nær kontakt med dataen vil kunne bidra til en større forståelse for sammenhenger og meningsinnhold (Thagaard, 2013). Videre valgte jeg å gjennomføre en manuell analyse igjennom koding direkte i intervjudataen, hvor dette ble gjort skriftlig for hånd i den behandlede dataen som ble skrevet ut i papirform. Her ble både kodingene gjort med skriftlige koder, men også igjennom fargekoding med ulike markeringstusjer. Jeg lagde også en overordnet matrise med utgangspunkt i den direkte kodingen, for å lage en overordnet oversikt over kodene som fremkom innenfor de ulike temaene i intervjuguiden.

4.3.1 Koding og kategorisering

I gjennomføringen av kodingen og kategoriseringen, valgte jeg en tematisk tilnærming til analysen (Thagaard, 2013). Koding består av å dele opp dataen i ulike utsnitt og segmenter, og kode disse delene med begreper eller uttrykk som kort beskriver det som står i delene (Thagaard, 2013). Corbin og Strauss (2015) påpeker hvordan denne prosessen er spesielt viktig, da det er essensielt å skape begreper og uttrykk som beskriver meningsinnholdet godt nok for videre arbeid med analysen. Jeg gjennomførte først en åpen-koding (Corbin & Strauss, 2015), hvor jeg gikk igjennom transkripsjonene med en åpen tilnærming. Som vil si at jeg ikke lette etter utsnitt eller deler som passet inn i de allerede forutbestemte kategoriene, men derimot kodet åpent det jeg fant interessant og eventuelle mønstre i dataen (Thagaard, 2013). Deretter gjennomførte jeg en mer spesifikk koding. Jeg tok utgangspunkt i det teoretiske rammeverket som min studie bygger på, og gikk igjennom intervjutranskripsjonene på utkikk etter mønstre og utsnitt som virket interessante og relevante i korrelasjon med rammeverket. I den andre kodingsprosessen brukte jeg også intervjuguiden som hjelp, da intervjuguiden bygger seg på temaer som er relevante for problemstillingen min.

Det neste steget i min analyse, var å dele inn utsnittene jeg hadde kodet inn i kategorier. Jeg valgte å kategorisere slik at de utsnittene og delene som omhandlet det samme temaet, ble kategorisert i en felles kategori. Ved å gjøre dette fikk jeg samlet datamengden i en mer oversiktlig, håndterbar og sammenfattet tekst (Thagaard, 2013). Det er viktig å nevne at denne prosessen med inndeling i kategorisering, baserer seg på min forståelse av meningsinnholdet i utsnittene og kodingen jeg gjennomførte. Dermed vil denne prosessen også være tolkende, da min oppfatning av meningsinnholdet påvirkes av min forforståelse, kontekst og hva jeg opplever som viktige tendenser i datamaterialet. Derfor vil det være viktig for meg å skille mellom mine fortolkninger av tendenser og mønstre i datamaterialet som er basert på min forforståelse og teoretiske perspektiv, og det intervjupersonene formidler i lys av deres situasjon (Thagaard, 2013).

Med dette som bakgrunn prøvde jeg å være påpasselig med å skille mellom mine tanker og tolkninger underveis i kodingen og kategoriseringen, slik at det ble tydelig hva som var intervjupersonenes utsagn og hva som var mine fortolkninger av disse utsagnene. Videre er det viktig å sørge for at kategoriene som blir valgt på bakgrunn av kodingen, verken er for vide eller for smale (Kvale & Brinkmann, 2015; Thagaard, 2013). Det er for å unngå at analysen blir for generell og man kan ha problemer med å identifisere hva som er relevant,

eller for avgrensede og risikere at man mister tendenser som kan være av interesse. Derfor prøvde jeg å holde meg til en passende mengde med kategorier, som både ville gi meg bredde til å se de tendensene og mønstrene som fremkom i datamaterialet. Jeg prøvde samtidig å sørge for at det ikke ble for få kategorier og at jeg mistet relevant informasjon i analysen. For å bedre vise hvordan jeg gjennomførte kodingen og kategoriseringen, følger et utdrag fra analysen, hvor jeg viser noen eksempler fra dette.

Tabell 2: Eksempler på koding og kategorisering

Sitat	Kode	Kategorier
<i>Det tenker jeg er fordi idretten er en fantastisk brobygger inn mot samfunnet (KRETS1)</i>	Idretten brobyggende	Sosial kapital
<i>Vi har hatt flere statsråder de siste årene, men vi merker variasjon på hvor stor grad de er opptatt av feltet (UDI)</i>	Politiske utskiftninger og variasjoner	Politikk
<i>UDI tildeler midler til oss, så står vi for all innhenting av informasjon, utdeling av midler, rapportering, alt det som går til klubb og krets (NFF1)</i>	NFF sentralt videreformidler	Arbeidsfordeling og organisasjonsstruktur

4.4 Kvalitetsvurdering

Kvalitetsvurdering av forskningen er helt relevant for å kunne si noe om troverdigheten til funnene som gjøres. Det er flere aspekter som påvirker kvaliteten til forskning, derfor vil flere ulike aspekter bli drøftet i følgende kapittel om kvaliteten i min studie.

4.4.1 Reliabilitet

Reliabilitet betyr hvorvidt forskningen som er gjort, er gjennomført på en pålitelig og tillitsvekkende måte (Jacobsen, 2015; Kvale & Brinkmann, 2015; Thagaard, 2013; Tjora, 2017). Mer spesifikt kan man si at reliabilitet er om en annen forsker kan gjennomføre den samme forskningen, med den samme metoden og få samme funn. Det vil si hvorvidt forskningen er repliserbar (Thagaard, 2013). Om forskningen er repliserbar, vil avhenge av det vitenskapsteoretiske ståstedet man innehar. Det vil si hvorvidt man ser forskning og kunnskap som objektivt, eller om man ser på forskning som et samspill mellom forskeren og det man forsker på. Siden min studie tar utgangspunkt i et sosialkonstruktivistisk ståsted, vil

det derfor være vanskelig å si at forskningen er repliserbar i seg selv og at dette er nødvendig for studien. Med bakgrunn i det sosialkonstruktivistiske ståstedet, så ser jeg på tilegning av kunnskap og gjennomføring av forskning, som et samspill mellom forskeren, situasjonen og det som studeres. Derfor vil det være vanskelig å kunne si at akkurat de samme funnene vil framkomme hvis en annen forsker gjennomfører den samme forskningen med samme metode. Funnene og kunnskapen som fremkommer i min studie er et produkt av samspillet mellom meg, situasjonen og mine intervjupersoner.

Ifølge dette perspektivet må man se bort i fra repliserbarhet og heller argumentere for reliabilitet, igjennom å forklare hvordan dataen er blitt innhentet i løpet av forskningsprosessen (Thagaard, 2013). Derfor har jeg vært nøye med å beskrive prosessen med datainnsamling i denne studien, samt beskrevet hvilke steg som er tatt i forskningsprosessen, slik at forskningsprosessen blir mest mulig transparent. Som forsker kan man forsterke reliabiliteten i kvalitativ forskning ved å grundig redegjøre for alle valg som er blitt gjort, samt nøye beskrivelse av forskningsstrategi, forskningsdesign og analysemetoder (Silverman, 2014). Slik at andre kan følge forskningsprosessen trinn for trinn. I min studie har alle valg blitt nøye gjennomtenkt, samtidig har jeg prøvd å gjøre forskningsprosessen så strukturert og beskrivende som mulig. Videre har jeg beskrevet de ulike teoretiske rammene jeg tar utgangspunkt i, slik at det er tydelig hva som er grunnlaget for mine fortolkninger (Thagaard, 2013). Jeg har også drøftet andre aspekter som kan ha innvirkning på min fortolkning av data. Det er helt nødvendig for forskeren å ha en klar formening og argumentasjon om hvordan forskningsprosjektet er blitt gjennomført, hvilke faktorer som kan spille inn på funnene, konteksten som datamaterialet er innhentet i og forskerens fortolkning av dette (Andersen, 2013).

4.4.2 Validitet og generalisering

Validitet vil si hvorvidt den undersøkelsen som gjennomføres og de funnene som etableres er gyldige (Jacobsen, 2015). Mer spesifikt kan man si at det er hvorvidt tolkningene som forskeren har gjort og har kommet frem, er gyldige (Thagaard, 2013). Dette kan settes i sammenheng med virkeligheten vi studerer, nemlig om det vi har fortolket og kommet frem til er gyldig for den virkeligheten vi har studert (Thagaard, 2013). Dette er spesielt viktig i min studie, hvor jeg har tatt utgangspunkt i en kvalitativ, sosialkonstruktivistisk og fortolkende tilnærming. Det gjør at man som forsker må stille strenge krav til eget arbeid, når det gjelder hvorvidt de funnene man har er gyldige eller ei. Det har jeg gjort igjennom å være

bevisst min egen rolle som forsker, forhold som kan påvirke min fortolkning, min forforståelse og hvilke vitenskapsteoretisk utgangspunkt jeg tar utgangspunkt i.

Man kan skille mellom intern og ekstern validitet, hvor intern validitet omhandler hvorvidt funnene er gyldige for den sammenhengen eller fenomenet som er studert. Mens ekstern validitet omhandler om funnene er gyldige i en større sammenheng, og overførbare til andre sammenhenger (Jacobsen, 2015; Thagaard, 2013). Kvalitativ forskning blir ofte beskrevet med høy intern validitet, mens den eksterne validiteten kan være mer utfordrende (Jacobsen, 2015). Men i følge Thagaard (2013) er det fortolkningen innenfor kvalitativ forskning som gir grunnlag for overførbarhet, og ikke beskrivelser av de mønstrene man finner i dataene. Så spørsmålet blir heller hvorvidt de funnene man finner innenfor et gitt fenomen, kan overføres til eller være relevante for andre sammenhenger. I min studie er det høy intern validitet, fordi funnene i min studie vil danne en dypere forståelse for et enkelt fenomen. I mitt tilfelle vil dette fenomenet være samarbeidet mellom UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser i tilknytning til aktivitetsmidler for barn i mottak. Det er derimot lav ekstern validitet, i den form av at det kan være vanskelig å overføre mine funn til andre sammenhenger. Men det er likevel en viss ekstern validitet i min studie, fordi mine funn kan ses i sammenheng med andre sin forskning innenfor samme felt eller lignende fenomen. For eksempel rapporter/forskning som foretar seg tilskuddsordningen *Aktivitetstilbud for barn i mottak* på et mer overordnet nivå eller levevilkårsrapporter for barn og unge i asylmottak.

Det er også noe som blir kalt teoretisk generalisering (Seale, 1999), som vil si at man ved hjelp av logisk resonnement kan overføre gitte funn til andre kontekster eller situasjoner, igjennom kritisk argumentasjon. Det vil ikke nødvendigvis være mulig å overføre noe direkte, men via godt argumenterte og logisk resonnerte funn, kan disse gi et grunnlag for videre forskning (Thagaard, 2013). Det som kan være med å påvirke validiteten i kvalitativ forskning, vil være å grundig redegjøre for tolkningene som er blitt gjort. Dette kan blant annet gjøres igjennom kritisk vurdering av analyseprosessen, hva som er utgangspunktet fra et vitenskapsteoretisk perspektiv og diskutere hvordan min forforståelse som forsker kan påvirke tolkningen (Thagaard, 2013). Derfor har jeg forsøkt å redegjøre for mine tolkninger, igjennom hele forskningsprosessen i denne studien. Ved å begrunne mitt vitenskapsteoretiske ståsted, samt drøfte ulike konsepter som er med å påvirke min forforståelse, mine tolkninger og mine funn.

4.4.3 Intervjuprosessen

Det bør gjøres flere kvalitetsvurderinger i tilknytning til intervjuprosessen, hvor det er viktig å sørge for at både gjennomføringen av intervjusituasjonen og intervjuguiden er av god kvalitet. Ved gjennomføring av både intervjuet og etableringen av intervjuguiden, er det viktig å vektlegge at spørsmålene er åpne og kan bidra til å gi så riktig informasjon som mulig. Uten å legge føringer for hvilke svar forskeren ønsker (Jacobsen, 2015; Thagaard, 2013; Tjora, 2017). Det bør unngås å stille spørsmål som er ledende i den grad det er mulig, for å unngå respons fra intervjupersonene som ikke er troverdig eller feilaktig. I intervjuprosessen og arbeidet med intervjuguidene, var formaliseringen av spørsmålene en grundig prosess, hvor det ble drøftet nøye hvordan det kvalitetsmessig var best å formulere seg. Det ble også brukt lydopptak i intervjusituasjonen, for å sikre at all informasjonen som ble gitt fra intervjupersonen, ble fanget opp og man unngikk misforståelser i tilknytning til manglende informasjon.

Transkriberingene ble gjennomført med en direkte metode, hvor hele intervjuet ble transkribert ordrett. I etterkant ble transkriberingene gjennomgått, og deretter renskrevet i form av riktig grammatikk og setningsoppbygging. Dette var nødvendig å gjøre, fordi flere av intervjupersonene tidvis snakket usammenhengende, muntlig og grammatisk ukorrekt. Noe som gjorde at det å bruke den helt ordrette transkriberingen uten å renskrive, ble lite hensiktsmessig. I denne renskrivingsprosessen ble det vektlagt å ikke gjøre endringer i meningsinnholdet til intervjupersonen, men kun å omformulere grammatisk. Markula og Silk (2011) skriver at en sãnn form for opprensning av transkripsjonene kan være av fordel, fordi transkripsjonene forkortes ned til meningsinnholdet som sies og man unngår å få en transkripsjon som er unødvendig lang. Videre påpeker de at samtalen i selve intervjusituasjonen flyter godt, mens det i transkripsjonen virker som at samtalen er stykket opp og virker usammenhengende. Samtidig poengterer de at en slik opprensning kan være problematisk, spesielt i tilfeller hvor det er av interesse å få med nølinger og ufullførte ord i fortolkningen av materialet. I de tilfellene er det bedre å bruke direkte form for transkribering.

4.5 Forskerens rolle

Innenfor all empirisk forskning er man avhengig av bevissthet rundt tolkning data, og dette gjøres igjennom en refleksjonsprosess som tar for seg hvordan denne tolkningen fremkommer (Thagaard, 2013; Tjora, 2017). Ved å belyse ulike forhold som er med å påvirke vår tolkning av verden, skaper vi en refleksivitet i forskningen som øker troverdigheten i forskningen som

produseres (Tjora, 2017). Denne prosessen er helt nødvendig i generaliseringen og tolkningen av data, da man som forsker må være bevisst sin påvirkningskraft på forskningen. I min studie er det flere forhold som må belyses når det gjelder min forforståelse og tolkning, for å kunne skape en refleksivitet i min forskning.

4.5.1 Forskningsjournal

Igjennom hele prosessen har jeg brukt forskningsjournal hvor jeg har notert ned valg og gjennomført en grundig tankeprosess rundt de ulike valgene som har blitt foretatt. Jeg skrev også notater i etterkant av alle intervjuene, hvor jeg skrev ned tanker jeg hadde om intervjuet og eventuelle endringer jeg måtte gjøre til neste intervju.

4.5.2 Samhandling med veileder

Tjora (2017) understreker viktigheten av å være bevisst at forskningen som regel ikke skjer i et sosialt vakuum, hvor det kun er refleksivitet rundt forskerens egne tolkninger. Det er også et samspill mellom forskeren og fagmiljøet, forskningsgrupper og kollegarelasjoner, samt imellom forsker og eventuell veileder. Refleksiviteten øker ved samhandling mellom ulike deltakere som har forståelse for empiriske, teoretiske og metodologiske perspektiver i forskningen (Tjora, 2017). Igjennom forskningsprosessen har jeg hatt hyppig kontakt med veileder, hvor det har vært kontinuerlige samtaler og informasjonsutveksling. Dette har gjort at jeg har blitt mer bevisst mulige aspekter som kan påvirke mine tolkninger, som har bidratt til økt refleksivitet.

4.5.3 Pålitelighet og forskerens posisjon

Innenfor det fortolkende paradigmet som min studie befinner seg innunder, vil det være nødvendig å være bevisst sin egen posisjon og involvering i tematikken som belyses i forskningen. Med dette menes det at man må være innforstått med at det innenfor det fortolkende paradigmet ikke er mulig med en fullstendig nøytralitet (Tjora, 2017). Derfor må man som forsker være klar over sin egen forutforståelse, slik at denne forutforståelsen er redegjort for og justeres underveis. Videre skriver Tjora (2017) at forskerens engasjement i en tematikk, kan ses på som støy i forskningsprosessen og at det kan ha innvirkning på resultatet av forskningsprosjektet. Likevel kan forskerens engasjement være en essensiell del av forskningen, og i noen tilfeller helt nødvendig.

Mitt personlig engasjement for tematikken stammer fra min tidligere jobberfaring hos NFF, hvor jeg både fikk innsikt i NFF sitt samfunnsansvar og i det interne tildelingssystemet til NFF for UDI-midler. Dermed har jeg en forutforståelse av samarbeidet mellom UDI, NFF sentralt og kretsene. Dette kan både være positivt og negativt. Jeg innehar kunnskap om samarbeidet som tidvis har vært viktig når jeg har valgt ut hvilke aspekter jeg ønsket å belyse, og når jeg skulle jobbe med en tematikk som er kompleks å forstå uten noen forkunnskap. Videre har denne forutforståelsen hjulpet meg å få tilgang til intervjupersoner til prosjektet og gitt meg mulighet til å forstå intervjupersonenes situasjon. Samtidig kan denne forutforståelsen prege forskningen på en negativ måte, hvor mine tidligere oppfatninger og forutinntattheter kan være utfordrende. Det er også en fare for at jeg kan overse nyanser som ikke samsvarer med min forutforståelse. Derfor har jeg prøvd å være veldig bevisst posisjonen min, igjennom hele forskningsprosessen, spesielt i analyse og diskusjon av funnene i studien. Dette for å sikre at studien er pålitelig, og at mulige konsekvenser av min posisjon er blitt nøye vurdert underveis i forskningsprosessen.

4.5.4 Kjønn, status og alder

I følge Thagaard (2013) er bevissthet rundt kjønn i relasjonen mellom forsker og intervjupersonene viktig å ta høyde for. Grunnen til at en slik bevisstgjøring er nødvendig, er at datainnsamlingen kan preges av kjønnskombinasjon som finner sted i intervjusituasjonen. I min studie var det jeg som gjennomførte alle intervjuene, hvorav forskerens kjønn var lik i alle intervjusituasjonene. Mens intervjupersonene var en kombinasjon av både menn og kvinner. Igjennom intervjusituasjonene opplevde jeg ingen direkte problematikk rundt samspillet mellom meg og intervjupersonene, i tilknytning til mitt og deres kjønn. Samtidig anerkjenner jeg at det kan ha opplevdes annerledes for intervjupersonene i studiet, selv om jeg ikke fikk noe direkte inntrykk av dette underveis eller i etterkant av intervjusituasjonen.

Videre var det stort aldersspenn i gruppen av intervjupersoner, hvor det varierte mellom slutten av tyveårene, til midten av femtiårene. Konsekvensen av forskjeller i alder mellom forsker og intervjupersoner, kan være generasjonsforskjeller. Dette var ikke noe jeg i utgangspunktet opplevde som problematisk. Men det kan nevnes at i noen av intervjusituasjonene, hvor det ble veldig stort aldersspenn, kunne det være en ubalanse i maktforholdet i intervjusituasjonen, når det gjaldt autoritet på bakgrunn av alder.

Intervjupersonene som deltok i studien hadde en bred variasjon når det gjelder både formell kompetanse og jobbstilling. Jeg opplevde i liten grad at dette hadde noe å si når det gjaldt min rolle som forsker. Det kunne likevel merkes i noen tilfeller at noen av intervjupersonene hadde veldig lang erfaring innenfor tematikken, og innehadde en stilling som kunne oppfattes som over min kompetanse. Hvorvidt dette påvirket maktrelasjonen i intervjusituasjonen eller ei, kan jeg ikke med sikkerhet si. Men det jeg i noen tilfeller kunne kjenne på, var at jeg hadde status som «student» og at det noen ganger påvirket min rolle som forsker. For eksempel i tilfeller hvor jeg opplevde at jeg spurte om ting som var en selvfølgelighet for intervjupersonen.

4.5.5 Min rolle i intervjusituasjonen

I følge det konstruktivistiske ståstedet i intervjusituasjonen, er dataen fra intervjuet et produkt av interaksjonen mellom forskeren og intervjupersonen (Thagaard, 2013). Derfor vil intervjusituasjonen og forskeren påvirke hvilke data man får fra intervjupersonene. I følge Thagaard (2013) vil derfor relasjonen mellom forskeren og intervjupersonene være spesielt viktig for dataen som fremkommer fra intervjusituasjonen. Det samme påpeker Kvale og Brinkmann (2015) og kaller dette en asymmetrisk relasjon, hvor det er forskeren som sitter med den generelle makten i intervjusituasjonen. Forskeren bestemmer tematikken for intervjuet, intervjusituasjonen i seg selv og er den som leder intervjuet (Kvale & Brinkmann, 2015; Thagaard, 2013). Det vil også være en ubalanse i intervjusituasjonen, i form av at det er en part som stiller spørsmålene og en part som besvarer spørsmålene. På grunn av dette asymmetriske utgangspunktet som intervjusituasjonen har, vil det være spesielt viktig å etablere tillit og fortrolighet i relasjonen mellom forskeren og intervjupersonene, samt være bevisst dette maktforholdet. Det er ingen fasit på hvordan man skaper tillit i en intervjusituasjon, men det er flere grep man kan gjøre for å bidra til ønsket tillitt mellom forsker og intervjupersonene.

I følge Thagaard (2013) er det ideelle intervjuet basert på at forskeren er oppriktig interessert og engasjert i intervjupersonenes bidrag, samt at forskeren greier å veksle mellom de ulike ferdighetene man bruker i en intervjusituasjon. Jeg prøvde å være tilstrekkelig tilstede i intervjusituasjonen og prøvde å være så lyttende som mulig underveis i intervjuet og uten å bli for opphenget i de kommende spørsmålene jeg skulle stille, samtidig uten å miste oversikten. Jeg synes jeg greide å vise et oppriktig engasjement for tematikken og intervjupersonene, selv om jeg fant min rolle som leder av intervjuene uvant. Dette bedret seg

fra intervju til intervju, og det var spesielt nyttig å ha et prøveintervju i forkant av intervjuene med intervjupersonene i studiet. Videre prøvde jeg å respondere underveis i intervjuene, og bidra med åpenhet fra min side, noe som Thagaard (2013) nevner som et virkemiddel for å skape fortrolighet.

I følge Markula og Silk (2011) er det viktig for forskeren å la intervjupersonene stå for mesteparten av snakkingen, da det er intervjupersonene sine opplevelser, meninger og tanker som er relevante. Dette prøvde jeg å gjøre i intervjusituasjonene, samtidig prøvde jeg å finne en balanse mellom spørsmål og lytting. Denne balansen var tidvis utfordrende og varierte fra intervju til intervju. En annen faktor som jeg prøvde å være bevisst på, var hvordan kroppsspråk jeg hadde underveis i intervjusituasjonen. Jeg ønsket å fremstå avslappet og åpen, slik at intervjupersonene skulle føle tillit til meg som forsker og som medmenneske. Thagaard (2013) påpeker også at forskeren bør prøve å møte intervjupersonene med et åpent sinn, slik at forskerens meninger og tolkninger ikke påvirker hva intervjupersonene tror forskeren ønsker å høre, og svarer etter dette. Samtidig vil dette være vanskelig å gjennomføre fullstendig, da jeg mener at intervjusituasjonen og samspillet mellom meg og intervjupersonene, påvirker hvordan intervjuet flyter og gjennomføres. Men i utgangspunktet prøvde jeg å unngå for mange personlige meninger, med mindre det falt seg naturlig at jeg nevnte det.

4.6 Etiske overveielser

Det er flere etiske utfordringer man må tenke igjennom i forkant og i løpet av forskningsprosessen, og forskeren bør stille strenge krav til hva som bør vurderes og gjøres i forhold til etiske utfordringer (Markula & Silk, 2011; Neumann & Neumann, 2012). Innenfor all forskning er det utfordringer tilknyttet til blant annet informert samtykke, konfidensialitet, konsekvensen for deltakelse og personvernopplysninger (Jacobsen, 2015; Thagaard, 2013).

Siden jeg skulle oppbevare personopplysninger og prosjektet var meldepliktig, var jeg nødt til å søke Norsk senter for forskningsdata (NSD) i forkant av prosjektgjennomføringen, hvorav jeg fikk godkjent prosjektet (se vedlegg nr.5). Jeg måtte likevel kontakte NSD på et senere tidspunkt, for å avklare mindre endringer jeg hadde gjort i prosjektet. Dette var endringer som ikke krevde ny søknad eller endringsskjema. Søknaden som ble sendt inn til NSD omfattet detaljert utfylling av spørreskjema via nett, kopi av informasjonsskriv inkludert samtykkeskjema (se vedlegg nr.1), prosjektskisse og intervjuguide (se vedlegg nr. 2, 3 og 4).

Etter godkjenning av prosjektet, ble det etablert kontakt med utvalget og et informasjonsskriv ble tilsendt via mail. Informasjonsskrivet inneholdt kort beskrivelse av prosjektet, formål, datainnsamlingsmetode, informasjon om oppbevaring av personopplysninger, informasjon om hva det innebar å delta i prosjektet. Videre ble intervjupersonene sine rettigheter tilknyttet personopplysninger og sletting av data beskrevet, samt anonymisering og hvordan de kunne trekke seg fra prosjektet. Intervjupersonene ble også gjort oppmerksom på at det ikke ville bli en fullstendig anonymisering, da prosjektet var avhengig at man fikk vite at det er UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser som undersøkes. Intervjupersonene ville ikke bli referert til ved navn, men at arbeidsstilling og hvilken part de jobbet for ville kunne nevnes ved behov. Intervjupersonen hos UDI ville henvises til som «UDI». Kretsene ville ikke bli nevnt med kretsnavn, men bli henvist til ved «Krets1» og «Krets2». Mens NFF sentralt, ville bli referert til ved «NFF1» og «NFF2». Derfor ville ikke en fullstendig anonymisering være tilstede, og deltakerne ville kunne bli indirekte identifiserbare av personer med innsikt i de ulike organisasjonene. Dette ble understreket i informasjonsskrivet, og gjentatt i forkant av intervjusituasjonen.

Samtykkeskjema besto av to rubrikker som måtte krysses av, en for deltakelse og en for at de hadde forstått at de kunne bli indirekte identifisert. Samt underskrift og dato. For at informert samtykke skal være tilstede, er det viktig at intervjupersonene får vite all informasjon vedrørende prosjektet og konsekvensene som deltakelse kan medføre. Videre må intervjupersonene få informasjon om mulighetene for å trekke seg fra prosjektet og sletting av datamateriale (Jacobsen, 2015). Derfor ble alle disse overnevnte faktorene nevnt i informasjonsskrivet og i forkant av intervjuene i intervjusituasjonen, for å forsikre at det ble et reelt informert samtykke.

4.6.1 Konfidensialitet og konsekvenser

Intervjupersonenes konfidensialitet og anonymitet er et viktig etisk ansvar som forskeren må være seg bevisst (Thagaard, 2013), dette er for å overholde god forskningspraksis (Jacobsen, 2015). Det ble brukt lydopptak i intervjusituasjonen, og disse lydopptakene ble oppbevart i et låsbart skap inntil de var ferdig transkribert og prosjektet avsluttet. I etterkant av prosjektslutt, ble både opptakene og datamaterialet slettet. Transkriberingen ble gjennomført med koding, hvor transkripsjonene verken inneholdt navn på intervjupersonene, navn på kretsene eller direkte identifiserbar informasjon. Dette for å unngå at personopplysninger skulle knyttes sammen med ferdig transkripsjoner. Personopplysningene ble oppbevart i et separat

dokument, og transkripsjonene og dette dokumentet ble oppbevart i to forskjellige låsbare skap.

Som nevnt tidligere, kan det være noen utfordringer tilknyttet konfidensialiteten i prosjektet, da utvalget som er gjort er relativt spesifikt og gjenkjennbart. Dette kan føre til utfordringer rundt sensitiv informasjon og anonymitet. Konsekvensene som kan oppstå av mitt prosjekt vil avhenge i omfang og grad. Siden deltakerne kan indirekte identifiseres, vil det være naturlig å tenke på at informasjonen deltakerne vil gi, i ytterste grad kan skape konsekvenser for dem i ettertid. Dermed var det nødvendig med konfidensialitet i den sammenhengen, i den grad det var mulig. Samtidig ble dette med mulige konsekvenser og deltakelse i prosjektet nevnt ved flere tilfeller, og det ble understreket ved flere anledninger at de ville kunne bli indirekte identifisert og at å trekkes seg fra prosjektet var fullt mulig. Videre informerte jeg om at hvis det var temaer eller spørsmål de ikke ønsket å svare på, så var dette også helt greit. Det er verdt å nevne at risikoen som kunne medføre ved deltakelse i prosjektet, kan ha ført til at deltakerne ikke nødvendigvis har gitt deres oppriktige mening eller informasjon i alle sammenhenger. Dette er noe jeg som forsker må ta høyde for, akseptere og ta med i vurderingene av kvaliteten på studiet.

5. Presentasjon og tolkninger av data

I dette kapitlet vil jeg presentere data og mine tolkninger av dem, opp imot problemstillingen *Hvordan samarbeider UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser om aktivitetsmidler øremerket aktiviteter for barn og unge i mottak*. Jeg har valgt å starte med funn tilknyttet de organisatoriske strukturene og arbeidsfordelingen imellom UDI, NFF sentralt og kretsene. For å kunne si noe om hvordan de samarbeider, er det naturlig med en forståelse av samarbeidets struktur og gjennomføring. Samt opplevelsen av disse strukturene for de ulike partene og hvilke faktorer som spiller inn på samarbeidet. Deretter vil jeg drøfte målsetningene i samarbeidet, og hvordan intervjupersonene forholder seg til disse. Samt hvorvidt de ulike partene i samarbeidet opplever at målsetningene nås. Til slutt vil jeg ta for meg intervjupersonenes tolkninger av begrepene inkludering og integrering, og hvorfor disse begrepene er av relevans for å forstå hensikten bak og målsetningene i samarbeidet. Alle funnene vil bli drøftet og diskutert fortløpende, i lys av bakgrunnen for studiet og det teoretiske rammeverket som er beskrevet tidligere.

5.1 *Innvirkninger og utfordringer tilknyttet organisasjonsstruktur*

Innledningsvis vil jeg presentere noen funn om hvordan intervjupersonene opplever arbeidsfordelingen i samarbeidet og hvorfor deres opplevelse er av interesse for problemstillingen. Videre vil jeg også gi et innblikk i noen av utfordringene i samarbeidet, som intervjupersonene fremhevet. Deretter vil jeg framstille noen av tankene til intervjupersonene, om tilskuddsordningens rammer og påvirkningen av disse.

5.1.1 **Arbeidsfordeling**

Når intervjupersonene ble spurt om hvordan samarbeidet i praksis er organisert, så kom det frem at det er et samarbeid som baserer seg på videreformidling av midler. Der NFF sentralt er mellomleddet mellom UDI og kretsene.

UDI tildeler midler til oss, så står vi for all innhenting av informasjon, utdeling av midler og rapportering. Alt det som går ut til klubb og krets. Sånn at UDI slipper den delen, og vi blir et mellomledd (NFF1).

Det er forbundet som har kommunikasjonen. Vi rapporterer til NFF sentralt, og NFF sentralt rapporterer videre (KRETS2).

Som vi ser på sitatene gjør denne arbeidsfordelingen at det i hovedsak kun er NFF sentralt som har kontakt med både kretsene og UDI. Mens UDI og kretsene kun i hovedsak har kontakt med NFF sentralt. Så når intervjupersonene ble stilt spørsmål som omhandlet samarbeidet, er det denne arbeidsfordelingen man må tolke ut ifra. Så når intervjupersonene sa de opplever at samarbeidet fungerer godt, så vil det si at UDI og kretsene opplever at samarbeidet med NFF sentralt fungerer godt. Mens NFF sentralt opplever at samarbeidet med både UDI og kretsene fungerer godt. Når det gjelder klubbene, så søker de direkte til NFF sentralt, men har noen ganger kontakt med kretsen for veiledning og støtte.

Som nevnt tidligere er et fellestrekk ved organisasjoner at de har en form for arbeids- og autoritetsfordeling (Andersen & Abrahamsson, 2009). Det er nødvendig med en arbeidsfordeling imellom mennesker som samarbeider, hvor ansvarsområder og oppgaver tildeles ulike personer. Samtidig må man finne ut hvem som skal koordinere og hvordan det skal gjøres (Busch et al., 2010). Når det gjelder samarbeidet mellom UDI, NFF sentralt og kretsene, så er dette et samarbeid mellom to organisasjoner; UDI og NFF. Hvor UDI og NFF har forskjellige oppbygning og utgangspunkt. UDI er statsbasert og har en hierarkisk oppbygning med ulike enheter med forskjellige arbeidsområder, mellomledere og medarbeidere. Mens NFF er en demokratisk frivillig medlemsbasert idrettsorganisasjon, som baserer seg på medlemmene sine interesser. NFF har likevel en hierarkisk organisasjonsstruktur, hvor NFF sentralt er styrende, deretter kommer kretsene og så klubbene.

I samarbeidet mellom UDI, NFF sentralt og kretsene, er arbeidsfordelingen slik at UDI utlyser midler til aktivitet for barn og unge i mottak. Dette er midler de får tildelt via statsbudsjettet, som de deretter skal viderefremde til ulike organisasjoner som kan tilby et aktivitetstilbud for barn og unge i mottak. Deretter søker organisasjoner, herunder NFF, på disse midlene, hvor NFF ønsker å motta midler som kan brukes til fotballaktivitet for barn og unge i mottak. Etter dette utlyser NFF sentralt midlene de har fått tildelt av UDI, og denne utlysningen skjer internt i NFF og går til kretser/klubber som tilhører NFF. Klubbene og kretsene som søker og blir godkjent, får så midler tildelt fra NFF sentralt. Deretter gjennomfører klubbene og kretsene tiltakene de har søkt om midler til, for så å rapportere på disse tiltakene til NFF sentralt. Etter at NFF sentralt mottar rapportering fra klubbene og kretsene, lager de en oppsummert rapport som sendes tilbake til UDI på slutten av året. Dette er arbeidsfordelingen for samarbeidet, og kan ses på som ansvarsinndelingen (Andersen &

Abrahamsson, 2009), når et kommer til hvordan midler til aktivitet for barn og unge i mottak blir fordelt og brukt (Boysen et al., 2018).

Intervjupersonene i kretsene fortalte om tiltak de gjennomfører i tilknytning til målgruppen barn i mottak. Der fremkommer det at det er mange forskjellige typer tiltak, hvor kretsene gjør det på forskjellige måter. Den ene kretsen arrangerer stort sett egne tiltak for målgruppen, og i noen tilfeller hjelper dem inn i klubber i nærområdene.

Da har vi jo turneringer, for både enslige mindreårige asylsøkere og voksne. Og så har tiltak hvor vi samler dem, og tar dem med og ser kamp. Og så har vi baneleie og at vi snakker med ulike klubber. Og så er det innsamling av utstyr (KRETS1).

Vi snakker også med klubber om å sette av baner til de, slik at de kan komme på søndagskvelden å spille fotball, uten at det er noen andre som gjør krav på treningstiden. I tillegg til det, at vi har innendørstrening for dem (KRETS1).

Den andre kretsen jobber mer med ulike tilbud hvor målgruppene ikke nødvendigvis er spesifisert, hvor kretsen deler arbeidet sitt inn i fire hoveddeler. Hoveddelene består av arbeid ut mot klubb, feltarbeid, informasjonsformidling og aktiviteter. Beboere på mottak kommer innunder alle disse tre delene.

Sånn i forhold til UDI, så kommer mottaksdelen inn i egentlig alle de kategoriene (KRETS2).

Videre begrunnet intervjupersonen i den ene kretsen at de velger å ha segregerte tiltak, da disse tiltakene kan fungere som en inngangsport til annen fotballaktivitet ute i klubb senere. Samt at det å samle flere innenfor samme målgruppe, kan føre til trygghet.

Det vi begrunner det med er at vi gjør det på den måten her, fordi det er for å gi de gode opplevelser med fotballen. Som kanskje gjør at de får lyst til å spille mer fotball. Så forteller vi om de klubbene som de kan begynne å spille i og hvor det er naturlig for dem å bli med (KRETS1).

Vi ville aldri ha spredd de som bor i en bolig i ulike klubber, sånn i forhold til trygghet og sånn (KRETS1).

Den andre kretsen sin intervjuperson fortalte også om tilfeller hvor det kan være hensiktsmessig med egne tiltak rettet mot målgruppen.

Men det jeg kan si, siden jeg jobber med flere idretter, er at vi i noen idretter ofte har måtte gjort det vi kaller 'segregerte tiltak'. Det gjelder idretter som det er litt vanskeligere å forstå, litt mer regler på en måte. Så derfor har man kanskje egne tiltak for personer, for å få innlæring og innføringer (KRETS2).

For eksempel hvis den organiserte idretten er vanskelig å forstå, da kan det i noen tilfeller være hensiktsmessig med tilpassede arenaer for denne målgruppen. Slik at de har forutsetninger for å kunne delta uten å føle på utenforskap, på grunn av manglende kunnskap om gjennomføringen av selve idrettsaktiviteten.

Den ene intervjupersonen hos NFF sentralt fortalte at de sentralt i NFF i hovedsak ikke ønsker at det skal være egne tilpassede tiltak for denne målgruppen, men at man prøver å få dem inn i ordinær aktivitet.

Vi ønsker jo egentlig at man ikke starter opp noe kun for barn med flyktning bakgrunn. Vi vil ha de inn i det som skjer til vanlig og lagene som allerede finnes. Men vi er jo veldig åpne, det viktigste er at man setter i gang, at det er aktivitet (NFF1).

Nødland og Vassenden (2011) fant ut i sin rapport at det var de åpne/frie lavterskeltilbudene som har best oppslutning når det gjelder å inkludere barn og ungdom med innvandrerbakgrunn. Hvorav dette er tilbud av typen åpen hall/åpen bane, samt kortvarige arrangementer som for eksempel fotballskoler og/eller andre spesifikke arrangementer rettet mot denne gruppen. Dette illustrerer hva de to intervjupersonene hos kretsene nevnte i sine intervjuer, hvor det nevnes at de ofte har enkelttiltak som for eksempel kortvarige arrangementer som fotballskoler, turneringer og ferieaktiviteter. Det kan likevel være utfordringer tilknyttet bruken av segregerte tiltak, hvor denne formen for tiltak kan føre til ekskludering fremfor inkludering av målgruppen.

Alle intervjupersonene ble spurt om hvordan de opplever at samarbeidet fungerer per dags dato, og samtlige sa de opplever at samarbeidet stort sett fungerer godt.

Det er litt sånn at 'No news, are good news'. I tillegg til det jeg har sagt tidligere, så lenge det ikke er noen sårne konflikter eller ting som må avklares, så regner jeg med at det går greit. Det at de søker hvert eneste år, det er jo et signal på at de synes at samarbeidet er viktig (UDI).

Det at vi har fått lov til å holde på med det her over tid, synes jeg sier at det fungerer godt egentlig (NFF1).

Det tyder på at intervjupersonene synes at arbeidsfordeling som nevnes og brukes er hensiktsmessig, og alle intervjupersonene kom med forklaringer på hvorfor en slik arbeidsfordeling er positivt for samarbeidet. En av grunnene som intervjupersonene påpekte var at det rent kunnskapsmessig, er mer hensiktsmessig at fotballen fordeler midlene internt.

Det er vanskelig for dem å vurdere kunnskapsmessig hva som er et bra opplegg ute i en klubb og hva som ikke er det. Sånn fotballmessig og aktivitetsmessig, for de aldersgruppene det gjelder. Derfor må det være noen som vurderer det for dem (NFF2).

Jeg ser jo fordelene med at fotballforbundet selv administrerer sine egne, at de er best kjent med sin egen organisasjon (UDI)

Det kan være vanskelig for UDI å ha gode forutsetninger for å vurdere hvilke kretser og klubber som skal få midler til aktivitet, da UDI ikke nødvendigvis har innsikt i hvilke klubber og kretser som egner seg for å kunne motta midler. Selv om tilskuddsordningen har ulike kriterier som må oppfylles for å kunne få midler, så er det ikke nødvendigvis slik at UDI har kontroll over disse kriteriene når UDI ikke tildeler direkte til kretsene. Dermed blir det NFF sentralt som må overholde kriteriene som UDI har satt, hvorav NFF sentralt skal redegjøre for disse kriteriene i både søknaden og i sluttrapporten sin.

Når det gjelder hvordan NFF sentralt vurderer hvilke kretser som skal få midler, er dette med utgangspunkt i søknadsskjemaet de sender ut til kretsene og som kretsene fyller ut og sender tilbake.

Ja, det er jo basert på søknad (NFF1).

Så lager de jo et søknadsbasert skjema (KRETS2).

I skjemaet er det tatt utgangspunkt i de samme kriteriene som UDI stiller til NFF sentralt. NFF sentralt har utformet et eget søknadsskjema hvor kretsene og klubbene må oppgi blant annet hvilke tiltak de skal gjennomføre, hvor mange fra målgruppen tiltakene treffer, hvilke samarbeidspartnere kretsene/klubbene har og gi et budsjett som beskriver hva midlene konkret skal brukes til.

Det går nok på det at vi vil jo ha noe konkret, de må nok vise til hvordan de konkret vil jobbe med de klubbene. Det må igjen være noen konkret som vil fremme det som er formålet med ordningen, altså mer aktivitet for de som bor på mottak (NFF2).

Vi har jo det på at vi skal beskrive aktiviteten og hva vi gjør. Det er liksom ikke bare å søke og si at 'vi søker om 100 000' og så kommer du ikke med noe mer (KRETS1).

Men selv om det kan tolkes som at det finnes noen konkrete krav og kriterier som stilles til både NFF sentralt og kretsene når midlene tildeles, påpeker flere av intervjupersonene at det også handler om tillit og erfaring.

Så det har vært en stor grad av tillit fra UDI og nedover. Tillitt til oss og at vi har tillitt videre og kontroll. Så må vi vise hvordan vi gjør det, men de er ikke interessert i å gå ned på noe detaljnivå (NFF2).

Det er jo det som gjør det forholdet mellom oss og kretsene spesielt, at vi har et tillitsbasert forhold. Det vil si at vi samler ikke inn kvitteringer på hva midlene er brukt til (NFF1).

De vurderer de søknadene som kommer inn, sikkert litt basert på hva vi har gjort tidligere (KRETS1).

Det kan tolkes dithen at det er en blanding mellom formelle kriterier og uformelle faktorer. De formelle kriteriene er de som UDI legger til grunne for tilskuddsordningen og NFF sentralt overholder. De uformelle faktorene er når søknadene vurderes basert på tillitt og erfaring, hvor for eksempel de kretsene som har gjennomført tiltak tidligere kanskje har en større mulighet til å få innvilget søknaden sin på nytt. Selv om det er noen konkrete formelle kriterier som nevnes og overholdes, så kan det likevel være utfordrende for UDI å faktisk vurderer hvorvidt de kriteriene er oppfylt, kun basert på en oppsummerende sluttrapport som sendes inn på slutten av året. Dermed kan det også være uformelle faktorer som spiller inn når UDI vurderer fremtidige søknader og sluttrapper fra NFF, da disse vurderingene kan være preget av tillitt og tidligere erfaring.

En annen faktor som påvirker arbeidsfordelingen mellom UDI, NFF sentralt og kretsene, er arbeidskapasiteten til de ulike partene. Hvorav spesielt UDI sin arbeidskapasitet blir nevnt.

Jeg tenker at UDI ikke orker, 'jo fler kokker, jo mer søl'. De orker nok ikke at det er mange folk som skal henvende seg til dem. Jeg tror ikke de har nok folk til at folk kan henvende seg til dem (KRETS2).

NFF og andre organisasjoner kan administrere den aktiviteten på en mye bedre måte, enn det vi selv klarer (UDI).

Videre trekker intervjupersonen hos UDI frem et poeng som er veldig viktig, nemlig at tilskuddsordningen aktivitetstilbud for barn i mottak (Justis- og beredskapsdepartementet, 2018, 2019) er en veldig liten del av virksomheten til UDI.

... og bare for å understreke at dette er jo en liten del av vår totale virksomhet og vi er heller ikke store på tilskudd generelt. Dette er vel en av de største tilskuddspostene (UDI).

Dermed vil det være vanskelig for UDI rent arbeidskapasitetsmessig å kunne gjennomføre formidlingen av midler på krets og klubbnivå. Derfor vil det være nødvendig for dem å overlate ansvaret med videreformidlingen til NFF sentralt. Det er også den oppfatningen intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene har, hvor de opplever at det vil være vanskelig for UDI å gjennomføre den videreformidlingen selv, både kunnskapsmessig og ressursmessig.

Dette med arbeidskapasitet er noe som kan ses i lys av interessenteori (Ihlen, 2011). UDI bruker frivillige og ikke-kommersielle foretak til å gjennomføre arbeidsoppgaver som de selv ikke har ressurser til å gjennomføre. Hvor de ved å bruke interessenter, som for eksempel NFF, sørger for at målsetningene deres tilknyttet levevilkår for barn i mottak blir oppfylles. Samtidig blir det et «bidrag og belønnings-aspekt» (Ihlen, 2011), hvor UDI blir en interessent for NFF, hvor NFF blant annet kan se muligheten for ekstern økonomisk støtte og omdømmebygging. Dermed får begge partene noe ut av et slikt samarbeid, men hvor årsakene til inngåelse av samarbeidet kan være forskjellig for de to partene.

Det er også en utfordring hos kretsene når det gjelder arbeidskapasitet, fordi ikke alle kretser har egne ansatte som jobber kun med integrering/inkludering. Dermed vil det også være en utfordring hos kretsene når det gjelder arbeidskapasitet, fordi det er frivillig for kretsene å søke midler.

Vi baserer jo oss 100% på det krets og klubb gjør. Så det er klart at det er et avhengighetsforhold for vår del. Hvis klubber eller kretser bestemmer seg for å slutte med aktivitet, noe de kan gjøre siden det er helt opp til dem å drive det. Så det er jo vår fallgrube, at vi holder ikke aktiviteten selv (NFF1).

Det er jo et område som ikke har vært topp-prioritet, og det er noe av utfordringen hos fotballforbundet med atten kretser. Atten kretser med varierende størrelse, arbeidsoppgaver og satsningsområder, hvor de har en lang rekke av ting de skal gjøre. Før var kretsene veldig orientert rundt driften av fotballkamper, baner, dommere, resultater, sanksjoner osv. Men de siste årene har det vært en voldsom utvikling og driv for å jobbe med samfunnsansvar ol., selv om det selvfølgelig varierer fra krets til

krets, slik som det alltid gjør. I noen kretser har det aldri blitt løftet en halv lillefinger, mens i andre kretser er det egne ansatte som jobber med dette. Så du har liksom hele spekteret (NFF2).

Som man ser i sitatene ovenfor, vil det avhenge veldig av ressurser, engasjement, initiativ og prioriteringer fra kretsene og klubbene sin side. Dette kan ses i sammenheng med at det ofte er et sprik mellom de idrettspolitiske målsetningene i idretten og hva som faktisk gjennomføres (Sisjord et al., 2011). Hvor NFF har målsetninger for samfunnsansvar, men det er likevel ikke krav om av kretsene skal jobbe med dette konkret. Det er også stor variasjon i tiltakene som arrangeres, som er rettet mot inkludering/integrering av personer med minoritetsbakgrunn. Som også har sammenheng med ressurser, engasjement, initiativ og prioriteringer hos idrettslagene selv (Sisjord et al., 2011). Derfor vil det være større sannsynlighet at de kretsene som søker, i hovedsak er de kretsene som har egne ansatte som jobber med denne tematikken og derav har ressurser/engasjement/initiativ/prioriteringer til å gjennomføre tiltakene.

Det kan tolkes som om at intervjupersonene er fornøyde med arbeidsfordelingen i samarbeidet, og at denne fordelingen er gunstig for at samarbeidet skal fungere på en god måte. En slik fordeling kan likevel være problematisk, da det blir et mer distansert forhold mellom de partene som ikke har direkte kontakt med hverandre, i dette tilfellet UDI og kretsene. Det kan føre til at det kanskje er vanskelig å se linjene fra topp til bunn, og fra bunn til topp. Hvor de som fordeler midler hos UDI kun har kontakt med NFF på et overordnet plan, hvor de ikke nødvendigvis får direkte innsikt i hva midlene skal og faktisk brukes på nedover i systemet til NFF. Det kan også være at UDI ikke greier å se utfordringene som finnes hos dem som gjennomfører aktivitetene nede på klubb og krets nivå. Det kan også gå motsatt vei, hvor klubbene og kretsene til NFF ikke nødvendigvis har forståelse for kriteriene og grunnlaget som UDI har for tilskuddsordningen. Samtidig kan det være at klubbene og kretsene ikke har nødvendig forståelse for de politiske føringene som UDI må forholde seg til.

Det kan være vanskelig for UDI å vurdere hvorvidt målsetningene, kravene og kriteriene i samarbeidet overholdes, fordi avstanden blir stor ned til aktiviteten som gjennomføres hos kretsene og klubbene. Derfor må NFF sentralt ta over den overordnede kontrolleringen og kvalitetssikringen av tiltakene, noe som kan skape utfordringer rundt inhabilitet. NFF sentralt er avhengig av at resultatene fra tiltakene som gjennomføres i klubb og krets, er av god kvalitet og fremmer måloppnåelsen i samarbeidet. Slik at NFF sentralt kan rapportere til UDI

at midlene er blitt brukt på en tilfredsstillende måte, og dette kan bidra til å øke tillitsforholdet imellom NFF og UDI. Ved å styrke tillitsforholdet imellom UDI og NFF, kan NFF i større grad fremstå som en egnet mottaker av tilskuddsordningens midler. Noe som kan bidra til at UDI i større grad baserer seg på uformelle faktorer i vurderingen av søknadene til NFF. Det er dermed av interesse for NFF sentralt at kretsene oppfyller kravene deres, da dette vil kunne få positiv effekt for NFF som helhet, både økonomisk og i henhold til omdømme. Man kan derfor argumentere for at rollen som NFF sentralt har, som en form for «kontrollør» av tiltakene til krets og klubb, kan by på inhabilitetsutfordringer og at denne arbeidsfordelingen derfor kan være problematisk.

5.1.2 Årshjulet og andre uforutsigbare faktorer

Både intervjupersonene hos NFF sentralt og hos kretsene fortalte hvorfor det kan være utfordrende at fotballen er organisert etter et «årshjul», som ikke samsvarer med årshjulet som UDI tar utgangspunkt i. Med årshjul mente intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene når på året de mottar midler fra UDI, opp imot hvordan fotballaktiviteten er fordelt utover året.

Våre klubber og kretser opplever jo at søknadsprosessen er lang, og det tar lang tid før de får midlene. Og fotballåret begynner jo lenge før de har fått noe som helst penger, noe som gjør at det klart er vanskelig å inkludere barn inn i allerede eksisterende aktivitet som har pågått lenge. Det gjør hverdagen veldig usikker for mange av klubbene og kretsene, og veldig mange velger å begynne tiltak før de i det hele tatt vet om de får midler. Og det betyr jo det at de i visse perioder går i minus, i budsjettet. Så det skulle vi ønske at de slapp (NFF1).

Det er et herk, for å bruke et mildt uttrykk, å søke hvert år, [...] og så får du midlene så sent, og da er jo masse av tingene gjennomført allerede, men så skal du rapportere årsbasert. Så må du søke igjen, og så får du de i etterkant der igjen (KRETS2).

Fotballaktiviteten i Norge starter som regel tidlig på våren, hvor treningsgrupper gjerne har hatt oppstart enda tidligere for å bli klare til seriespill på våren. Det er derfor utfordrende når midlene først ankommer ute i mai, hvor det da vil være et par måneder hvor det er vanskelig for klubbene og kretsene å planlegge aktivitet rettet mot denne målgruppen. De vet ikke hvorvidt de får midler til tiltak eller hvor mye de eventuelt får, og dette skaper uforutsigbare rammer for samarbeidet. Denne uforutsigbarheten kan også gå ut over klubbenes generelle økonomi og budsjetter. Men denne utfordringen henger også sammen med at det i stor grad er eksterne midler som blir brukt på aktiviteter for denne målgruppen, noe som gjør at de må avvente midlene og utfordringen med årshjulet blir ekstra stor. For hvis det hadde vært flere

interne midler som ble brukt på målgruppen, ville kanskje ikke klubbene/kretsene være så avhengige av når på året midlene fra UDI blir tildelt. En annen utfordring med at midlene kommer sent på året, er at midlene skal brukes innen utgangen av året og man da risikerer å måtte tilbakebetale midler. Når midlene kommer sent, vil dette gjøre at tidsrammene for tiltakene blir betydelig mindre. Denne problematikken er også noe som påpekes i andre rapporter (Boysen et al., 2018), hvor tidspunkt for tildeling understrekes som utfordrende og at større stabilitet er ønskelig for alle parter.

Intervjupersonen hos UDI nevnte at det er en generell uforutsigbarhet når det gjelder mottaksverdenen, som påvirker hvor mye midler UDI får til utdeling.

For vår del, eller for begge, er det jo den usikre verdenen som mottaksverdenen er. Ved at det er avhengig av hvor mange som kommer, så følger det hvor mange mottak vi trenger og hvor de blir plassert. Det er den virkeligheten vi lever i, og vi skjønner at den kan være utfordrende for våre samarbeidspartnere (UDI).

Dette henger ofte sammen med de politiske føringene som UDI må forholde seg til, hvor intervjupersonen hos UDI sa følgende:

Vi har hatt flere statsråder de siste årene, men vi merker variasjon på hvor stor grad de er opptatt av feltet. Det er jo justisdepartementet, og det er jo allment kjent at det har vært mye utskiftninger der. Om vi får 12 millioner eller 15 millioner, det kan jo gjøre en forskjell. Det ble for eksempel endret på Granavollen, på regjeringsforhandlingene med KRF, sånn at vi da fikk flere penger enn først antatt. Og det er også virkeligheten vi må leve i, at vi kan jo mene og vi mener jo mye, og vi kan informere oppover hva vi mener. Men til syvende og sist... (UDI).

Dette illustrerer hvordan UDI må forholde seg til de politiske føringene ovenfra, og at det er konstant endring i det politiske landskapet som påvirker UDI. Samtidig må UDI forholde seg til når statsbudsjettet kommer, og hva de får tildelt på denne tilskuddsposten. Noe som også gjør at det er vanskelig for UDI å endre tidspunktet for tildelingen.

Når intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene ble spurt om hva som kunne bidra til å bedre samarbeidet, nevnte nesten alle at de ønsket flerårige avtaler.

Hvis vi skulle sagt at liksom det var en, ikke en drømmeverden, men vårt ønske, hadde jo vært at vi fikk lengre avtaler med UDI (NFF1).

Eller de kunne ha vurdert å gi flerårig avtale, men det ville nok vært en stor sak (NFF2).

Dette tyder på at de ønsker et mer forutsigbart samarbeid, hvor det er mulig å tenke mer langsiktig på tiltakene de gjennomfører.

Det er et økende fokus på integreringsutfordringer (Kunnskapsdepartementet, 2018a), og samfunnet er i endring hele tiden og antallet asylsøkere varierer. Dette påvirkes blant annet av innvandringspolitikken som føres i Norge, hvor den er med på å avgjøre hvor mange flyktninger Norge skal ta imot. Innvandrings – og integreringspolitikken bli påvirket av ulike faktorer, som blant annet hvilke holdninger befolkningen i Norge har til innvandring og integrering. Det er med andre ord mange ulike faktorer som spiller inn på konteksten og samfunnet rundt samarbeidet, som er med å påvirke og gjør et slikt samarbeid uforutsigbart.

NFF og UDI er to forskjellige organisasjoner som har forskjellige strukturer, målsetninger og arbeidsfordeling. Det gjør at deres prioriteringer og ønsker tar utgangspunkt i deres egen organisasjons målsetninger. Derfor kan man si at UDI og NFF har forskjellige meninger om når midlene bør tildeles, med utgangspunkt i faktorer som påvirker deres organisasjon. For selv om man ser NFF og UDI som avgrensede organisasjoner, må de likevel ses i sammenheng med omgivelsene rundt dem (Eriksson-Zetterquist et al., 2014; King et al., 2010). Så selv om UDI og NFF har egne ønsker og målsetninger, så er disse påvirket av omgivelsene rundt organisasjonene. For UDI vil det for eksempel påvirke dem at innvandrings – og integreringspolitikken i Norge er i konstant endring, og at tildelingen av midler følger statsbudsjettet. Mens for NFF vil det for eksempel være umulig å endre årshjulet deres og legge opp fotballåret på noen annen måte enn slik som det er nå, på grunn av hvordan været og klimaet i Norge er og fotballaktivitet må skje mens det rent praktisk er mulig å gjennomføre. Dermed må man ha en viss forståelse for at det er vanskelige rammeforhold i samarbeidet, når det kommer til tidspunktet for tildelingen av midler. Men ved å ha flerårige avtaler slik som intervjupersonene hos NFF sentralt og krets ønsker, kan man kanskje minske utfordringene i tilknytning til tidspunkt for utdeling og dermed stabilisere samarbeidet. En annen mulighet er også at NFF øker de interne midlene som brukes til denne målgruppen, og dermed gjør klubber/kretser mindre avhengige av ekstern finansiering.

5.1.3 Utskiftninger og endringer

Når intervjupersonene ble spurt om stabiliteten i arbeidsfordelingen, var det flere som nevnte at det hadde vært en del utskiftninger av personer som har ansvaret for samarbeidet eller arbeidsoppgaver tilknyttet samarbeidet. Dette var noe som flere av intervjupersonene mente at kunne være utfordrende. Intervjupersonen fra den ene kretsen sa følgende om samarbeidet inn mot NFF sentralt:

Det er ofte utskiftninger av personer. Så man må hele tiden forholde seg til en ny person. Og så får ikke de som er der, de får kanskje ikke satt et godt nok preg. Hvert fall hvis det bare blir liksom ett år. Så jeg synes ofte, det gjelder ikke bare dette og det gjelder generelt i idretten, så synes jeg det alt for ofte blir sånne prosjektstillinger som bare er en kort periode. Og hva får du egentlig gjort på en kort periode, ikke sant? Så det savner jeg, at man har kontinuitet og at man har gjerne faste personer (KRETS2).

Og den ene intervjupersonen hos NFF sentralt sa følgende som samsvarte med hva kretsen ovenfor uttrykket:

Hos oss har det vært mange med ansvaret de siste årene. Hvorvidt det har vært mye utskiftninger hos UDI, så vet jeg ikke det (NFF1).

Videre sa den samme intervjupersonen hos NFF sentralt at utskiftninger kunne føre til utfordringer:

Jeg tror at viktigheten av de rammene, tydelighet og mer detaljert informasjon er spesielt tilstede når det er utskiftninger av personer. Du kan aldri tro at den du samarbeider med vet hva du gjør. Så jeg tror utskiftninger påvirker noe, så er det jo at det er mer arbeid da. At dette er et prosjekt som kunne gått enda mer av seg selv hvis det var den samme personen hvert år som drev det. Det tar jo en stund før man også ser muligheten for å utvikle et samarbeid. For du må jo på en måte kjenne til det som allerede er der, godt nok til å se hva som fungerer eller ikke fungerer. Og den muligheten blir jo mindre når det flyttes rundt på huset (NFF1).

Det kan tolkes som at intervjupersonene har en ganske lik oppfatning av utfordringer med utskiftninger og liten kontinuitet, hvor dette kan påvirke samarbeidet. Men det var en intervjuperson hos krets som mente at det har vært stabilt, lite utskiftninger og utskiftninger i seg selv ikke har noen innvirkning på samarbeidet.

Det er riktigere at vi forholder oss til den seksjonen, og om de endrer navn eller om de endrer ansatte, så er ikke det så viktig. Arbeidsoppgavene ligger der, så det går fint (KRETS1).

Det er vanskeligere å si noe om hvorvidt det har vært utskiftninger hos UDI som har påvirket samarbeidet, som vi så at intervjupersonen fra NFF sentralt nevnte tidligere. Men en av intervjupersonene hos NFF sentralt sa likevel følgende:

Men så har det vært mye sånn som det ofte blir, mye ulike saksbehandlere og derfor mye mer sånn anonymt sånn fra UDI sin side (NFF2).

Det kan tyde på at det har vært noen utskiftninger hos UDI også, noe som samsvarer med hva intervjupersonen hos UDI sa:

Nå sitter jeg ikke direkte med søknadsbehandlingen, men samtidig er det jo flere personer hos oss som har vært inne og behandlet søknadene. Ikke at det nødvendigvis er så store forskjeller fra år til år. Men det er jo noe som iallfall kan være med å påvirke. Hvis jeg skal sette meg inn i NFF sin posisjon, så kan det kanskje hende at det hadde vært enklere å ha faste personer fra år til år. Og hvert fall de siste årene, har vi ikke klart det (UDI).

Som man ser i utsagnet har intervjupersonen hos UDI ingen klar formening om hvorvidt det hadde vært mye utskiftninger hos NFF sentralt. Dette kan ha sammenheng med at intervjupersonen som ble intervjuet, ikke hadde ansvar for saksbehandling og dermed ikke mye direkte dialog med NFF. Men det intervjupersonen hos UDI nevnte i denne forbindelsen, var at vedkommende hadde en forståelse for at NFF kanskje ville oppleve det som utfordrende med flere ulike saksbehandlere fra år til år. Noe som også den ene intervjupersonen i NFF sentralt nevnte tidligere.

Når det gjelder kretsene, var det vanskelig å si noe om hvorvidt det hadde vært mye utskiftninger hos UDI. Dette kan ha sammenheng med at kretsene i hovedsak ikke har noen direkte kontakt med UDI, derfor er det vanskelig å si noe om det hadde vært noen utskiftninger.

Utskiftninger kan ha en innvirkning på samarbeidet, da hyppige utskiftninger av ansatte kan ha en negativ innvirkning (Hom, Lee, Shaw & Hausknecht, 2017; Ngo-Henha, 2018). Som intervjupersonene hos den ene kretsen og den ene ansatte hos NFF sentralt påpeker, kan utskiftninger føre til manglende kontinuitet og stabilitet. Dette kan settes i sammenheng med at dette samarbeidet i utgangspunktet er preget av en viss grad av usikkerhet, med tanke på at tilskuddsordningen baserer seg på et år av gangen og politiske prioriteringer. Når det tillegg er hyppige utskiftninger, kan dette føre til en ekstra arbeidsbelastning, fordi tilskuddordningen

fungerer slik at man må søke på nytt hvert år. Hvis det da er forskjellige personer som både sender søknaden og mottar søknaden fra år til år, vil dette kunne skape en større total arbeidsmengde.

5.2 Målsetninger og måloppnåelse

Først vil jeg presentere noen funn som viser intervjupersonenes oppfatninger av målsetningene i samarbeidet, hvor dette vil settes i sammenheng med de faktiske målsetningene til tilskuddsordningen. Videre vil intervjupersonenes opplevelse av måloppnåelse bli belyst, samt ulike utfordringer som intervjupersonene nevnte i den forbindelsen.

5.2.1 Målsetningene for samarbeidet

Når intervjupersonene hos NFF sentralt og krets ble spurt om hva som var de generelle målsetningene til deres organisasjon, var det stort sett de samme svarene som ble gitt:

Fotball for alle er viktig for oss, at vi klarer å etterleve den. Det er overordnet for oss, det er jo på mange måter 'loven' vi plikter å holde oss til. Vi er opptatt av å legge til rette for alle, uansett (KRETS1).

... det er fotballglede, muligheter og utfordringer for alle. Det er jo da den veldig generelle overordnede målsetningen (NFF2).

Fotball for alle. Vi skal ha alle med, hele tiden. Det er særlig viktig del for oss, og så er det det der med fotballglede, utfordringer og muligheter for alle da, som er den utvidede versjonen av fotball for alle. Det er den vi forholder oss til mest hos oss (NFF1).

Dette kan ses som en videreføring av idrettens visjon som ble nevnt tidligere, med «Idrett for alle». Videre når intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene ble spurt om hva som var målsetningene for samarbeidet med UDI, ble dette i stor grad knyttet opp mot den samme målsetningen som nevnt ovenfor.

Vår målsetning er jo at flest mulig skal ha tilgang til aktivitet. At det ikke skal være noen barrierer igjen, for de som ønsker å spille fotball (NFF1).

Det kom også frem at intervjupersonene hos NFF sentralt var usikre på hvorvidt det var noen konkrete målsetninger for samarbeidet med UDI, i handlingsplanen deres.

Nå måtte jeg ha sjekket om det med UDI-midler står skrevet spesifikt det med mottaksbeboere i inneværende handlingsplan, det burde jeg vite. Dette kjenner jeg gjør meg litt flau, men det tør jeg ikke si på stående fot (NFF2).

Nei, det tror jeg ikke. Jeg burde ha gått igjennom og dobbeltsjekket nå, men jeg er ganske sikker på at det ikke er noe. Det ligger jo under den samfunnsansvar-delen. Og der brukes det jo større ord, vi går ikke ned i detaljnivå på samarbeid og prosjekter i den. Det er det ikke rom for, sånn blir det jo (NFF1).

Mens hos kretsene svarte intervjupersonene følgende:

Nei, det har vi ikke. Der forholder vi oss til det som står i søknaden, og hva som står i den. Og da blir på en måte det en type handlingsplan/tiltaksplan det også, det som står der plikter vi å følge (KRETS1).

Ja, altså det er mottaks-arbeid. Det står ikke UDI i den forstand, det står mottaksarbeid (KRETS2).

Det står følgende i handlingsplanen til NFF, innunder samfunnsansvar og inkludering av minoritetsbefolkningen: «Gi lavterskel fotballtilbud til flyktninger av begge kjønn som kommer til Norge» (Norges Fotballforbund, 2016a, s. 34) og «Arbeide for å styrke samarbeidet mellom klubb og mottak i nærmiljøet» (Norges Fotballforbund, 2016a, s. 34). Begge disse målsetningene står som prioriteringer, for å kunne løse utfordringer rundt passivitet blant beboere på asylmottak. Videre står det beskrevet følgende i et av styringsdokumentene til den ene kretsen: «Tiltak for å gjøre deltakelse i idrettsaktivitet i lokalmiljøet så enkelt som mulig for beboere i mottak» (Norges Fotballforbund KRETS2, 2018a, s. 1). Mens det i den andre kretsen står beskrevet følgende om målgruppen som omhandles i denne studien: «Fotballen skal gjenspeile befolkningen, og det fordrer et særskilt fokus både på nyankomne flyktninger og nybosatte» (Norges Fotballforbund KRETS1, 2016, setning 5). Selv om det ikke står spesifikt UDI i handlingsplanene til NFF og styringsdokumentene til kretsene, så står det likevel i varierende grad og ulik ordlyd noe om målgruppen på generell basis. Så det kan tolkes dithen at verken NFF sentralt eller kretsene har noen konkrete målsetninger rettet spesifikt mot samarbeidet med UDI, hvis man tar utgangspunkt i at det ikke står spesifikt «UDI» i deres handlingsplaner eller styringsdokumenter. Men hvis man derimot tar utgangspunkt i at det står beskrevet arbeid rettet mot beboere på mottak, så er det mulig å hevde at dette også omhandler samarbeidet med UDI. Hvorvidt dette er konkret nok til å kunne vurdere faktisk måloppnåelse er usikkert,

fordi det er nødvendig med målsetninger som er målbare og konkrete (Locke & Latham, 2005; Locke & Latham, 2006; Locke & Latham, 2013).

Utsagnene om målsetningene for samarbeidet med UDI og det som står skrevet i handlingsplanene, viser at det kan være en naiv og ureell forestilling om at idrettsaktivitet automatisk fører til inkludering eller integrering. Og at ved å tilby aktiviteter for «alle», så har man automatisk inkludert og/eller integrert alle, og at dermed er målsetningen med samarbeidet oppnådd. Hvis man setter det i sammenheng med målgruppen i dette samarbeidet, og at ved å tilby denne målgruppen et aktivitetstilbud, så bidrar man til økt måloppnåelse ved at fotballen blir for «alle» og i dette tilfellet barn i mottak. Dette er noe som har vist seg å være problematisk (Andersson, 2008), fordi det ikke er noen garanti for verken integrering eller inkludering basert kun på at alle skal eller har tilgang på idrettsaktivitet. Det blir for lite nyansert å si at idretten i seg selv er integrerende/inkluderende, da deltakelse i idretten også byr på underliggende utfordringer som for eksempel tilfeller med rasisme, trakassering, utenforskap, diskriminering og økonomisk eksklusjon. Det kan også være en fare for at man indirekte ekskluderer ulike grupper eller mennesker, ved at de med definisjonsmakten ikke anerkjenner problematikk som eksisterer for de uten definisjonsmakt.

Når intervjupersonene ble spurt hvorvidt eller hvordan de trodde at målsetningene deres samsvarte med de andre partene i samarbeidet, var oppfatningen hos NFF sentralt og kretsene at det i stor grad samsvarte.

Nei, det vil jeg tro at egentlig samsvarer helt. Altså det vi jo pliktet til. Det samsvarer (KRETS1).

Det er jo det det handler om, på en måte. Det er i tråd med det UDI vil og det vi vil, og visjonen vår er på en måte bakgrunnen for det vi gjør (NFF1).

Mens hos UDI sa intervjupersonen følgende:

Til en viss grad gjør det jo det. Vi er på en måte i en dobbeltrolle. Vi skal ta godt vare på dem. Som kommer hit, og samtidig er det vi som skal beslutte 'skjebnen' deres. Og det lar seg jo kombinere med fotballforbundet og dette å ivareta folk. Men vi har jo det doble speilet, og verden er nok litt enklere når det gjelder flyktninger og sånn for andre som ikke har det, som for eksempel fotballforbundet. Mitt inntrykk er det. De som ikke har den doble rollen som vi har, opplever det som enklere (UDI).

Det er en viss enighet mellom UDI, NFF sentralt og kretsene når det gjelder hvorvidt det er samsvar mellom målsetningene, hvor de stort sett mener at det samsvarer. Men som intervjupersonen hos UDI påpeker, så er det en viss nyansforskjell mellom UDI og andre utenfor UDI. UDI har en dobbeltrolle, hvor de både skal sørge for at mennesker som ankommer Norge skal bli tatt imot på en god måte og bli behandlet med respekt. Men samtidig så er det UDI sin oppgave å vurdere om de får bli værende. NFF har derimot en rolle hvor de ikke skal ha noen innvirkning på utfallet av søknadene til beboerne på mottak, og egentlig kun skal ha fokus på trivsels og aktivitetstilbudet for dem mens de befinner seg på mottak. Dermed vil det være et naturlig skille mellom målsetningene til de to partene, men det kan virke som at det kun er intervjupersonen hos UDI som var klar over denne essensielle forskjellen. Noe som igjen illustrerer hvordan manglende kunnskap om målsetningene i samarbeidet fra NFF sentralt og kretsene sin side, kan gjøre at de ikke er klar over slike nyansforskjeller. Som i ytterste grad gjør at deres opplevelse av at de og UDI har samme oppfattelse av måloppnåelse, blir overfladisk og lite troverdig.

5.2.2 Måloppnåelse i samarbeidet

Intervjupersonene ble også spurt om hvorvidt de opplevde at målsetningene for samarbeidet nås og om de er realistiske. Det kom frem at alle intervjupersonene, både innad i NFF og intervjupersonen hos UDI, opplevde at målsetningene for samarbeidet nås og er realistiske.

Jeg føler jo at vi når de. Vi har jo årlige tiltak, som retter seg mot enslige mindreårige asylsøkere (KRETS1).

Målsetningene for aktiviteten er jo det som står i vedtaket vårt, og vi anser jo det som realistisk, sånn sett (UDI).

I stor grad. For det er veldig konkret, og vi får inn veldig konkrete rapporter fra klubbene og kretsene våre, for eksempel sier de jo 'vi har hatt 25 unger hver torsdag nå hele året, det har vært sånn og sånn' (NFF2).

Som utsagnene tilsier, er det enighet om at målsetningene nås. Men hvorvidt målsetningene nås, avhenger av at man har en felles forståelse av hva målsetningen med samarbeidet er. Videre avhenger det også av om disse målsetningene samsvarer med målsetningen til tilskuddordningen i seg selv, og om hver enkelt part har egne interne målsetninger. Dermed kan det være utfordrende å si om målsetningene i dette samarbeidet nås eller ei, da det tidligere fremkom at det ikke nødvendigvis er en enighet rundt hva som er de konkrete

målsetningene internt hos partene eller i samarbeidet mellom partene. Dette gjør det vanskelig for partene kunne si om målsetningene nås, og det kan derfor bli lite troverdig når intervjupersonene hevder at målsetningene i samarbeidet nås.

Intervjupersonen fra UDI sa følgende når vedkommende ble spurt om hvordan de sikret måloppnåelse:

Tilskuddsforvaltning er jo utfordrende. Vi må vurdere søknaden og eventuelt tilpasse eller spisse vedtakene så godt som mulig, for å sikre at målsetningene er klare. Vi ønsker jo at det skal være klart og tydelig hva vi forventer, og motsatt. Det som det ikke står noe om, det forventer vi heller ikke. Så det er jo det at det er så konkret beskrevet hva fotballforbundet ønsker å gjøre, og at vi klarer å være like konkrete tilbake om hva vi gir penger for at de skal gjøre. Og at vi til syvende og sist får god dokumentasjon for hva de faktisk har gjort (UDI).

Videre påpeker intervjupersonen hos UDI at det er utfordringer tilknyttet til nettopp rapportering av måloppnåelse:

Vi ser jo at vi har hatt utfordringer tilknyttet til de rapporteringsskjemaene vi har hatt tidligere. For vi har hatt mye 'beskriv i hvilken grad dere har oppnådd målsetningene' og sånn. Vi ønsker å være mye tydeligere og konkrete på det, så vi har en jobb å gjøre der for å gjøre rapporteringsskjemaet vårt tydeligere for de som skal bruke det. Vi ønsker å få bekreftet at midlene er brukt i samsvar med det tilskuddsmottaker har forpliktet seg til igjennom søknaden og igjennom å få midler fra oss (UDI).

Formuleringene i rapporteringsskjemaet vil kunne påvirke hva slags informasjon skjemaet innhenter, og det vil være lite gunstig hvis informasjonen som blir innhentet ikke sier noe om faktisk måloppnåelse. Det illustrerer at målsetninger bør være konkrete og målbare (Einarsen, Martinsen, Skogstad & Keeping, 2017; Jacobsen & Thorsvik, 2013; Locke & Latham, 2005; Locke & Latham, 2006; Locke & Latham, 2013) for at det skal være mulig å kontrollere måloppnåelse.

Det har fremkommet i noen av utsagnene nevnt tidligere, at sluttrapporten er en overordnet rapport, hvor det i liten grad er krav om at utgifter skal rapporteres på detaljnivå. Det gjør at det til en viss grad er mulig å gi en mindre detaljrik rapportering, i form av at man ikke nødvendigvis viser til i hvor stor grad pengene går til den aktuelle målgruppen, hva de brukes på og hvordan midlene fører til ønsket måloppnåelse. Man kan derfor si at det i tillegg til formelle krav om rapportering, også i stor grad handler om tillitt mellom UDI og mottakerne av midler. For hvis rapporteringsskjemaet ikke er konkret nok, vil det i større grad være rom

for tolkning av hva mottakeren av midler opplever som måloppnåelse. Det kan også by på utfordringer kapasitetsmessig, hvis det stilles strengere krav til detaljer i rapporteringene når det gjelder penger som brukes nede på aktivitetsnivå. Dette kommer av at man da øker arbeidsmengden på de som gjennomfører tiltakene, hvorav det kan være utfordrende da det ofte er frivillige personer som gjennomfører tiltakene. Og hvis arbeidsmengden og rapporteringskravene øker, vil det kunne føre til at det blir for omfattende for de som skal gjennomføre tiltakene og at man da velger å ikke ha tiltak for målgruppen. Det er nettopp dette flere av intervjupersonene hos NFF sentralt og hos kretsene nevner som utfordringer for fremtiden:

Så hvis vi hadde havnet på det nivået der. Da hadde det blitt vanskelig. Da hadde også trenerne og de som står for aktiviteten tenkt 'Herregud, nå er det enda et skjema. Og det skal stemples sånn, og inn til NFF, skannes, sendes, visma, osv'. Da hadde de garantert gitt opp. Det å få alle ungene på mottakene ned på fotball hver lørdag, supert! Men hvis det blir alt for mye av sånne administrative greier, da hadde det ikke gått (NFF2).

Så selv om for få detaljer i rapporteringen ikke er gunstig for tilskuddsordningen som helhet og tilskuddsordningens måloppnåelse, så må det anerkjennes at det også kan by på utfordringer hvis man velger å øke detaljnivået.

Den overordnede målsetningen til tilskuddsordningen er at «Tilskuddsordningen skal bidra til at barn i mottak får en meningsfull hverdag og så normalisert barndom som mulig innenfor rammene av et asylmottak» (Justis- og beredskapsdepartementet, 2019, s. 1). Mens de underliggende målsetningene til tilskuddsordningen er å få barna i fysisk aktivitet og at de skal lære ulike ferdigheter og kunnskap igjennom aktivitet (Justis- og beredskapsdepartementet, 2018, 2019).

Det er liten tvil om at tilværelsen på mottak ikke er optimal og at det er en belastende situasjon å være i (Berg et al., 2005; Lidén et al., 2013; NOU 2011:10; Weiss et al., 2017).

Det er noe av bakgrunnen til at man har tilskuddsordninger som skal bidra til å gjøre hverdagen i mottak bedre. Så hvis man tar utgangspunkt i at barn som får et aktivitetstilbud når de er i mottak, derav får en mer meningsfull hverdag og mer normalisert barndom, så kan man si at den overordnede målsetningen for tilskuddsordningen nås. Men samtidig skal man være forsiktig med å si at tilbud om aktiviteter mens man bor i mottak, automatisk fører til en

bedre hverdag og normalisert barndom, da situasjonen til beboere på mottak har en stor kompleksitet.

Når det gjelder de underliggende målsetningene, så er det til en viss grad mulig å måle noen av dem. For eksempel kan man samle inn statistikk på hvor mange barn og unge i mottak som har mottatt et aktivitetstilbud med utgangspunkt i midler fra tilskuddsordningen. Videre kan man sørge for at aktiviteten baserer seg på fysisk aktivitet, igjennom at mottakerne av midler arrangerer aktiviteter som baserer seg på fysisk aktivitet. Andre deler av målsettingene kan være vanskeligere å måle, for eksempel dette som omhandler hvorvidt mottakerne av aktivitetene tilegner seg ulike ferdigheter og kunnskap igjennom aktiviteten. Grunnen til det er at dette er noe som krever at man skaper systemer som gjør at man faktisk kan vurdere om man tilegner seg ferdigheter og kunnskap av gitt aktivitet. Noe som også kan være svært tidkrevende og vanskelig, da aktivitetene som arrangeres ofte er lavterskeltilbud som ikke har fokus på prestasjoner og at de som gjennomfører aktiviteten ikke har kapasitet til å vurdere hvilke barn som har lært hva. Det er heller ikke noen spesifikke krav til kvaliteten på aktiviteten som gjennomføres eller spesifikt kompetansekrav til de som er ansvarlige for aktiviteten, som kan påvirke mulighetene for å kunne vurdere om noen tilegner seg kunnskap og/eller ferdigheter.

I målsetningen for tilskuddsordningen, nevnes det at tiltakene som får støtte skal bidra til at målgruppen igjennom aktiviteten skal tilegne seg ferdigheter og kunnskap (Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, 2018b, 2019b). Det står ikke noe spesifikt om verken inkludering eller integreringsaspektet ved tiltakene, og det er ikke en del av målsetningene til tilskuddsordningen fra UDI sin side. Hvorvidt et aktivitetstilbud for barn og unge i mottak som tar utgangspunkt i en kort tidsramme, kan føre til inkludering/integrering i en større sammenheng er også usikkert (Boysen et al., 2018). Men det er gjerne et inkluderings – og integreringsperspektiv som blir trukket frem når NFF snakker om målsetninger, hvor deres overordnede målsetning er «fotball for alle» og denne målsetningen blir satt i sammenheng med samarbeidet med UDI. Tidligere ble det nevnt at en for naiv forestilling om at idretten automatisk er inkluderende/integrerende, kan være negativt og lite reelt. Og når dette da blir grunnlaget for målsetningene til NFF i samarbeidet med UDI, så kan det by på utfordringer. Spesielt når verken de faktiske målsetningene for tilskuddsordningen eller UDI sine målsetninger, har inkluderings – og integreringsaspektet som en del av sin målsetning. Dermed vil det kunne bli vanskelig å vurdere måloppnåelse, når de ulike partene, NFF og

UDI, har forskjellig forståelse av hva som er den faktiske målsetningen til tilskuddsordningen. Samtidig kan det å begrunne samarbeidet med et inkluderings – og integreringsperspektiv, være motsigende med tanke på at flere av tiltakene som gjennomføres er segregerte tiltak og derfor en motsetning til integrering. Dermed blir det motsigende å begrunne ulike tiltak med målsetninger som baserer seg på inkluderings – og integreringsperspektivet, samt at tiltakene skal føre til måloppnåelse ved at målsetninger tilknyttet inkludering/integrering blir oppfylt. Når faktumet er at det motsatte faktisk kan finne sted, ved at man segregerer målgruppen fra resterende deltakere og samfunn.

Som intervjupersonen fra UDI sa tidligere, så er det de konkrete kravene som de stiller, som de ønsker at NFF skal innfri. Det de ikke nevner i vedtakene, forventer de heller ikke fra søkerne. Dermed er dette med inkluderings – og integreringsaspektet noe som UDI ikke krever eller forventer fra søkerne, da dette ikke står beskrevet verken i målsetningene for tilskuddordningene eller kravene til søkerne. Det kan tolkes dithen at dette er en målsetning som i stor grad kun blir fremholdt av NFF, hvor man må se dette i lys av målsetningene NFF har for samfunnsansvar.

Organisasjoner blir påvirket av omgivelsene rundt dem (Andersen & Abrahamsson, 2009; Einarsen et al., 2017; Eriksson-Zetterquist et al., 2014; Jacobsen & Thorsvik, 2013), hvor dette også gjelder for NFF. Derfor er det naturlig at NFF blir påvirket av for eksempel fokuset på at bedrifter og organisasjoner skal ta et større samfunnsansvar. Videre vil et samarbeid med UDI kunne bidra til omdømmebygging for NFF, hvor samarbeidet med UDI vil kunne underbygge det som står skrevet i handlingsplanen til NFF. Men det kan diskuteres hvorvidt det som står i handlingsplanen vedrørende samfunnsansvar, er noe som faktisk bli fokusert på og prioritert. For som av en intervjupersonene hos NFF sentralt og en hos kretsene sa, så er de avhengig av penger fra UDI til å gjennomføre aktiviteter rettet mot målgruppen i dette samarbeidet. Intervjupersonene begrunnet dette med at det sjeldent brukes midler fra NFF internt til slikt arbeid.

For di vi er avhengig av ekstern finansiering. Eller, det er vi ikke da. Her kunne selvfølgelig forbundsstyret vedtatt å gjøre noe annet. Men fordi ekstern finansiering er viktig for arbeidet, vi trenger pengene (NFF2).

Det er sjeldent det er interne midler på sånne ting (KRETS2).

Så da kan man diskutere hvorfor NFF velger å fremheve at de tar samfunnsansvar ved å gjennomføre aktiviteter for målgruppen barn i mottak, når det ikke nødvendigvis er så mye interne midler som brukes på nettopp dette. Det kan settes i sammenheng med politiske føringer innad i NFF som organisasjon, hvor det kan tolkes som at samfunnsansvar egentlig ikke er et fokusområde på den politiske agendaen. Videre kan manglende interne midler påvirke det arbeidet som NFF greier å gjennomføre ut mot målgruppene som samfunnsansvaret skal omhandle, fordi det kan føre til at det ikke er nok penger til å ha egne ansatte som jobber spesifikt med samfunnsansvar. Begge intervjupersonene hos kretsene nevner at deres stillinger er helt eller delvis finansiert av eksterne midler fra denne tilskuddsordningen eller andre tilskuddsordninger. Og når disse to kretsene er to av veldig få kretser som faktisk har egne ansatte som jobber spesifikt inn mot samfunnsansvar og inkludering/integrering, så kan det tolkes som at det ikke er et veldig stort fokus på samfunnsansvar hos NFF som organisasjon. Så hvis NFF begrunner samarbeidet med UDI i deres målsetning om samfunnsansvar, så kan det diskuteres om dette er en målsetning som NFF når.

UDI kan ses som en primær interessent for NFF (Ihlen, 2011), når det kommer til å få gjennomført aktiviteter rettet mot denne målgruppen. Siden NFF bruker lite interne midler til målgruppen barn i mottak, vil de være avhengig av eksterne midler fra UDI. Dette gjør at UDI kan ses som en primær interessent, fordi uten midler fra UDI til denne målgruppen, vil det kunne direkte påvirke aktiviteten som NFF har for målgruppen. For UDI vil NFF være en sekundær interessent (Ihlen, 2011), fordi et samarbeid med NFF ikke direkte vil påvirke UDI som helhetlig virksomhet. UDI sin tilskuddsordning er kun en veldig liten del av UDI sine ansvarsområder, og UDI har i tillegg flere andre som både vil og kan motta midler fra tilskuddsordningen. Så hvis NFF slutter å søke om midler og samarbeidet avsluttes, vil ikke dette direkte påvirke UDI i noen annen form enn at de får flere midler til utdeling på andre frivillige organisasjoner og ikke-kommersielle aktører.

På grunn av den manglende viljen til å bruke interne midler på samfunnsansvar, men et likevel stort fokus utad på at NFF som organisasjon tar et samfunnsansvar, så kan man tolke dette på flere måter. Det kan være to ulike perspektiver på hvorfor NFF ønsker å integrere/inkludere og skape aktivitet for barn og unge i mottak. Det ene er at NFF som organisasjon har en oppfatning av at arbeidet og tilbudet de har, faktisk bidrar til inkludering/integrering av målgruppen, og de ønsker å skape aktivitet for å kunne

gjennomføre dette. Men hvis det hadde vært det som var det underliggende ønsket til NFF, så kan det påstås at det da ville vært mer interne midler satt av til dette. Mens det andre perspektivet er hvorvidt NFF som organisasjon bruker arbeidet med målgruppen barn i mottak og aktivitetstilbud for dem, for å fremheve deres samfunnsansvar utad og omdømmebygging. Hvor det ikke nødvendigvis er noen politisk prioritering å gjennomføre samfunnsansvar utover det som man får eksterne midler til.

5.3 Begrepsavklaringer av to ulike begreper

Først vil jeg presentere funn tilknyttet intervjupersonenes opplevelse av idretten som inkludering/integreringsarena, hvor både positive og negative egenskaper vil bli beskrevet. Deretter vil funn som belyser hvordan intervjupersonene tolker de to begrepene inkludering og integrering bli beskrevet og drøftet.

5.3.1 Idretten – En inkludering og integreringsarena?

Flere av intervjupersonene trekker frem mange av de samme egenskapene som i deres øyne gjør idretten og fotballen til en egnet arena for integrering og/eller inkludering.

Det er enkelt, det er lett å administrere og det er universelt. Sånn at det er en måte for mennesker fra Pakistan, Burma og Sudan å kunne møtes og ha et felles språk (UDI).

Jeg tror på idretten som en av de viktigste inkluderingsarenaene. Man kan snakke om enkle ting som språk og kultur, når vi er inne på dette temaet. At det er noe som kommer igjennom læring og man sier jo det at idretten er et internasjonalt språk (NFF1).

Idrettens kjerne omhandler «Idrett for alle» som kan ses på som en inkluderende målsetning og visjon. Dette er med å illustrere hvorfor mange nevner idretten som en egnet arena for integrering og inkludering. Det samme gjelder for fotballen, hvor den samme overordnede målsetningen og visjonen har en grunnlinje som bunner ut i inkludering. Det kan likevel være problematisk at noen tar det forgitt at idretten i seg selv er inkluderende og integrerende, bare på bakgrunn av at idretten har som målsetning å være for «alle» (Andersson, 2008). Denne forestillingen er ikke nødvendigvis reell, da deltakelse i seg selv ikke er en garanti for å bli inkludert eller integrert (Strandbu, 2006; Walseth, 2004; Walseth, 2006, 2011; Walseth & Fasting, 2004).

En slik forestilling kan føre til at idretten indirekte bidra til ekskludering, i form av at inkluderingstiltakene fremstår som inkluderende, men egentlig skaper ekskludering (Dowling, 2019). Så selv om fotballen kan være enkel å ta del i, da det er en idrett som fremstår som universell og man ikke trenger et felles språk for å delta. Så vil ikke det være direkte overførbart til at man dermed blir inkludert eller integrert, verken i idretten eller i samfunnet utenfor idretten. For å kunne få en reell inkludering/integrering, må vedkommende som skal inkluderes/integreres, ha forutsetninger for å kunne bli integrering/inkludering. Hvor noen av disse forutsetningene kan være faktorer som språk. Det vil være nødvendig å forstå språket som brukes, for å kunne delta på en måte hvor de som skal bli integrert/inkludert faktisk blir inkludert/integrert i den formen man ønsker når man snakker om inkludering og integrering. Hvis ikke kan man risikere at de som blir såkalt inkludert/integrert, ikke nødvendigvis blir det reelt og man kan få en skjult eksklusjon. Så ved å fremstille fotballen som en egnet inkluderings/integreringsarena basert på kun faktorer som nevnt ovenfor, vil være for enkelt og lite reelt.

Det ble også dratt paralleller mellom idretten og deltakelse i samfunnet, hvor flere nevnte at idretten har en stor rolle i det norske samfunnet og lokalmiljøene, samt kan være brobyggende og gi kunnskap om det norske samfunnet.

Idretten har en så sterk rolle og det er en så viktig inkludering og integreringsarena, fordi at du møter samfunnet på lik måte som du gjør i skole og jobb. Det er veldig mye likt; normer, regler og respekt (KRETS2).

... deltakelse i sporten kan også skaffer deg nettverk, språk og sosial kompetanse, som kan hjelpe deg videre i å bli en del av det norske samfunnet (NFF2).

Idretten er en fantastisk brobygger inn mot samfunnet (KRETS1).

Videre hevdet flere av intervjupersonene at deltakelse i fotballen kan bidra til tilhørighet, mestringsglede, få venner og komme inn i et miljø.

Det sosiale samspillet man får muligheten med andre (KRETS1).

Gå ut å treffe folk, få venner, være i et miljø og oppleve mestring (KRETS1).

Lokalmiljøer og frivillige organisasjoner blir ofte trukket frem som gode arenaer for sosial kapital, både for samfunnet som helhet og individet selv (Ødegård et al., 2014). Videre viser funn som Berg et al. (2005) har gjort i sin studie, at deltakelse i fritidsaktiviteter kan bidra til å gi erfaring og kompetanse som er verdifull for en vellykket integrering. Det illustrerer utsagnene til intervjupersonene, hvor de uttrykker at idretten og fotballen, kan bidra til å skaffe nettverk og få en innføring i det norske samfunnet (Ødegård, 2010; Ødegård et al., 2014). Det kan tyde på at idretten har flere trekk som kan gjøre at idretten kan være en drivkraft for sosial inkludering og integrering i samfunnet (Rich et al., 2015). At man igjennom deltakelse i for eksempel fotballaktivitet kan skaffe deg et nettverk, sosial kompetanse og kunnskap om det norske samfunnet, som kan regnes som ulike former for sosial kapital. Dette er begrunnelser som gjerne blir brukt når organisasjoner som NFF blir spurt om hvorfor man har samarbeid med organisasjoner som UDI, noe man ser i flere av utsagnene til intervjupersonene. Men som vi har sett tidligere, så er ikke integrerings – og inkluderingsaspektet en direkte målsetning i tilskuddsordningen, hvis man tar utgangspunkt i vedtaket for tilskuddsordningen (Justis- og beredskapsdepartementet, 2018, 2019). Dermed er dette noe som i hovedsak er noe som NFF fokuserer på i dette samarbeidet, og ikke nødvendigvis hovedårsaken til en sårn type samarbeid.

I et av utsagnene til intervjupersonene nevnt ovenfor, blir begrepet brobyggende (bridging) brukt, som er et begrep som man ofte ser i teori om sosial kapital (Putnam, 1993, 1995, 2000; Woolcock, 1998; Ødegård et al., 2014). Brobyggende sosial kapital er sosial kapital som skapes på tvers av grupper og miljøer, hvor den sosiale kapitalen kan bidra til en økt «vi-følelse» på tvers av ulike sosiale grupper og skaper et større felleskap (Ødegård et al., 2014).

Videre snakker man også om sosial kapital som er sammenbindende (bonding), som vil si sosial kapital innad i en gruppe eller i et miljø som er homogent. Med andre ord bidrar denne sosiale kapitalen til å forsterke samholdet og tillitten til individene innad i den spesifikke gruppen eller miljøet, samt forsterker «vi-følelsen» innad i denne gruppen (Ødegård et al., 2014).

Hvis man setter sosial kapital i sammenheng med samarbeidet mellom UDI og NFF, så kan man se på hvordan for eksempel sammenbindende sosial kapital kan skapes igjennom segregerte tiltak for barn og unge i mottak. Igjennom deltakelse der skapes det tillitt og trygghet innad i den gruppen, noe som kan ses på som positivt (Wollebæk & Seggaard, 2011).

Men samtidig kan det være negativt (Wollebæk & Seggaard, 2011), fordi det kan skape mistillit ovenfor andre utenfor det gjeldende tiltaket. Hvis det ikke er noen brobygging fra det segregerte tiltaket til andre utenfor, vil dette kunne føre til en negativ polarisering og segregering. Men hvis man tar et annet eksempel som illustrerer positiv sammenbindende sosial kapital, så kan man se på tiltak for barn og unge på mottak hvor de får delta i ordinære tilbud. Der vil man kunne bygge tillitt og tilhørighet som kan bidra på en positiv måte, hvor barn og unge i mottak føler seg inkludert innad i en gruppe som de vanligvis ikke ville vært en naturlig del av og man vil kunne få en forsterket «vi-følelse» på tvers av deltakerne i tiltaket (Wollebæk & Seggaard, 2011).

Personene som oppholder seg i mottak og nylig har ankommet Norge, har ofte ikke den samme kulturen, tradisjonene og bakgrunn som majoritetsbefolkningen i Norge. Med dette som utgangspunkt gjør det at sammenbindende sosial kapital er viktig, for at denne målgruppen skal finne tilhørighet og trygghet i en gruppe (Wollebæk & Seggaard, 2011). Det skal likevel nevnes at det ikke automatisk skapes sosial kapital ved å inkludere individer inn segregerte eller ordinære tiltak, fordi det vil være flere ulike faktorer som avgjør dette (Spaaij et al., 2015; Walseth, 2006, 2008). Dette er også gjeldende for fotballen og det er ikke en selvfølgelighet at det ene fører til det andre, eller at fotballen alene kan skape sosial kapital. Derfor er det ingen selvfølgelighet at ved å inkludere barn og unge i mottak, vil dette føre til sosial sammenbindende kapital innad i gruppen eller brobyggende sosial kapital i samfunnet de inkluderes i.

En av intervjupersonene hos NFF sentralt skillet mellom integrering «i» idretten og «igjennom» idretten.

I sporten, delta på alle nivåer på lik linje med alle andre. Men at deltakelse i sporten også skaffer deg nettverk, språk, sosial kompetanse osv. Som kan hjelpe deg videre til å bli en del av det norske samfunnet, både voksne og barn. Så det er jo liksom to-delt. Vi og vår rene egosport, vi tar masse unger og voksne inn i sporten vår. Og så tar vi et samfunnsansvar ved at da tror vi de også lettere kan bli en del av lokalmiljøet sitt ved å være en del av klubben da (NFF2).

Hvorav integrering «i» idretten henviser til integrering i selve idrettsaktiviteten og på idrettsarenaen, mens integrering «gjennom» idretten henviser til idretten som verktøy for å bli integrert på generell basis i samfunnet eller i et større perspektiv (Walseth, 2004).

Vedkommende mente at det var en forskjell mellom de to måtene å integreres på, og at det

spiller inn når man skal vurdere hvorvidt noen blir integrert eller ikke. Dette kan ses i sammenheng med sosial kapital, hvor integrering «i» idretten kan ses i tilknytning til sammenbindende sosial kapital, mens «igjennom» idretten kan ses i tilknytning til brobyggende sosial kapital.

Når en av intervjupersonene hos NFF sentralt snakket om inkludering, kom det følgende frem:

Nyankomne skal selvfølgelig bli en del av det vi gjør (NFF2).

Så rent trivselsmessig, så må de aktiveres (NFF2).

Når man bruker begrepet inkludering, så forutsetter det at det er en part som skal inkludere en annen part, hvor det som regel blir majoriteten som skal inkludere minoriteten. Dermed vil det være majoriteten som sitter med makten i relasjonen, hvor definisjonsmakten og muligheten til å handle ligger hos majoriteten. Samtidig gjør dette at minoriteten blir den parten som må la seg inkludere og får en passiv posisjon i relasjonen (Bauböck, 2006; Ødegård et al., 2014).

I handlingsplanen til NFF (Norges Fotballforbund, 2016a) står minoritetsbefolkningen, beboere på mottak og nybosatte som grupper som skal inkluderes inn i fotballaktivitet. Dette gjør disse gruppene, herunder barn og unge i mottak, til den passive i maktbalansen og skaper en ujevn maktbalanse. Det er også det samme generelt i samfunnet, hvor det er majoritetsbefolkningen som skal inkludere og integrere minoritetsbefolkningen. I dette tilfellet vil det være NFF og majoritetsbefolkningen som har definisjonsmakten når det gjelder hvordan man skal tolke begrepene inkludering og integrering, og gjennomføringen av disse begrepene. Det vil til enhver tid være avgjørende hvilke normer/tradisjoner som påvirker situasjonen og majoriteten, da det vil være utgangspunktet for hvem som er velkomne (Coakley & Pike, 2014).

Den ene intervjupersonen hos NFF sentralt uttrykket som nevnt ovenfor at nyankomne skulle bli en del av det «vi» gjør, altså at de nyankomne skal bli en del av det allerede eksisterende miljøet, herunder fotballen. Men den samme personen sa også følgende:

...de skal være en del av oss, mer enn å si at de skal gjøre det samme som oss (NFF2).

At nyankomne skal tilpasse seg og bli inkludert inn i et allerede eksisterende miljø og samfunn, kan ses på som en form for integrering. Men samtidig kan denne tolkningen av integrering bli mer lik assimilering. For hvis parten som styrer maktbalansen ønsker at nyankomne og innvandrere skal eller bør bli like som majoritetsbefolkningen (Hagelund & Loga, 2009), vil det bli mer en assimilering framfor integrering. Derfor er den presiseringen som vedkommende kommer med i utsagnet ovenfor veldig viktig, da det kan tyde på at vedkommende har en viss forståelse av hva integrering betyr, hvor vedkommende poengterer at det er viktig å ikke forvente at de som skal bli integrert skal bli «like» som majoriteten. For det er mer assimilering enn integrering.

Det kommer også frem i noen av intervjuene, et underliggende skille mellom «vi» og «de andre», hvor majoriteten er «vi» og minoriteten er «de andre». Det ser man i sitatene nedenfor, som også ble nevnt i en annen kontekst tidligere.

Da har vi jo turneringer, for både enslige mindreårige asylsøkere og voksne. Og så har tiltak hvor vi samler dem, og tar dem med og ser kamp. Og så har vi baneleie og at vi snakker med ulike klubber. Og så er det innsamling av utstyr (KRETS1).

Og vi snakker også med klubber om å sette av baner til de, slik at de kan komme på søndagskvelden å spille fotball, uten at det er noen andre som gjør krav på treningsstiden. I tillegg til det, at vi har innendørstrening for dem (KRETS1).

Det er to utsagn fra en av intervjupersonene hos krets, når vedkommende beskrev tiltak de arrangerer for målgruppen barn og unge i mottak. Som vi ser på utsagnene, kommer det tydelig frem at det er et skille mellom målgruppen og resterende deltakere i fotballaktiviteten. Hvor en slik særbehandling kan tolkes som diskriminerende, ved at man får et skille mellom «dem» og «oss».

Videre nevner alle intervjupersonene hos NFF sentralt og krets, utfordringer rundt forståelsen for hvordan idretten fungerer i Norge og at denne forståelsen er mangelfull.

I Norge står idretten sterkt, frivilligheten står sterkt og delta i fritidsaktiviteter står sterkt, fordi at det er basert på fritid og frivillighet. Det er ikke en del av den skolegangen, som det er i veldig mange land. Eller at det bare er noe man organiserer selv, eller at folk lager akademier og egne praksiser hvor pengene går i lommen på de som har funnet det opp og alle betaler for å delta (KRETS2).

Mange av de som kommer og elsker å spille fotball, har jo aldri spilt organisert (KRETS1).

På motsatt siden poengterer begge intervjupersonene hos NFF sentralt at det er en fordel at NFF allerede har eksisterende og fungerende systemer, hvor alt det organisatoriske i tilknytning til aktivitet ligger godt til rette for å kunne starte med aktivitet for barn og unge i mottak.

Og vi har vært kjempegode på anlegg og kunstgressbaner de siste årene. Så vi har alle fasiliteter og det organisatoriske ligger til rette for å kunne gjøre det da (NFF2).

Vi har allerede systemer, det er nok en forskjell. Vi starter ingen nye prosjekter. Vi har klubber og kretser som har aktivitet, vi gir dem bare en mulighet til å utvide den aktiviteten til barn som ikke hadde hatt mulighet til å være med. Men vi begynner ikke noe nytt (NFF1).

Den norske idrettsmodellen vil kunne oppfattes som fremmed for mennesker fra andre kulturer og land, da de ikke nødvendigvis har samme forhold til idrett eller at idretten i deres hjemland ikke organiseres likt. Den norske idrettsmodellen baserer seg i stor grad på frivillighet. Selv om det er en nær tilknytning til staten, står likevel idretten som et frittstående organ. Det er i stor grad fokus på breddeidrett, det er mindre utbredt med private akademier og man har egne lover for barneidrett. Dette kan være uvant for mennesker som kommer fra andre land hvor idretten er organisert igjennom private akademier, hvor det kun er de med god økonomi som har mulighet til å delta. Det kan også være at de kommer fra land hvor idretten ikke står sterkt i seg selv, og idrettsaktivitet ikke er noe man tradisjonelt bruker tid på, noe som kan være en årsak til at noen ikke naturlig søker seg til idrettsarenaen (Ødegård et al., 2016). Samtidig kan det også være at idrettsaktiviteten der de kommer fra, er organisert igjennom skolesystemene. Så det kan være flere faktorer som avgjør om man har en naturlig forståelse av hvordan idretten organiseres her i Norge, og hvorvidt denne oppbygningen kan blir en barriere for inkludering (Andersson, 2008). De allerede eksisterende systemene i den norske idretten kan likevel være en styrke, fordi det er mindre tidkrevende og ressurskrevende å starte tiltak. Dette fordi man allerede har systemer på plass, og man trenger ikke å starte fra bunnen av for å kunne starte aktiviteter for barn og unge i mottak

Flere av intervjupersonene både hos UDI, NFF sentralt og kretsene nevner at NFF har et utstrakt nettverk med fotballaktivitet over hele landet og at fotballen er den største idretten i Norge.

Og så er det viktig for oss at vi har en aktivitet som er godt spredt utover. Våre mottak ligger ofte på litt mer gravgrendte strøk, for å si det sånn (UDI).

Og det er jo den fordel at fotballen er en av de organisasjonene som er tilstede i de fleste lokalsamfunn (UDI).

Samtidig så har vi et veldig landsdekkende nettverk, både krets og klubb. Det er fotballklubber veldig nære, nesten uansett hvor du bor i dette landet (NFF2).

Siden vi er så desidert størst av idrettene da (NFF2).

Det er på grunn av størrelsen vår (KRETS1).

Aktivitetstilbudene som tilbys kan varierer fra byene/områdene de finner sted (Nødland & Vassenden, 2011; Spaaij et al., 2015; Walseth, 2006), noe som også gjelder fotballaktivitet. Som nevnt tidligere er det liten tvil om at fotballen og NFF har en sentral rolle i den norske idretten, hvor de fungerer som Norges største særforbund. Dermed kan man si at fotball som idrettsgren kan være spesielt egnet, fordi fotballen kan tilby et utbredt nettverk av klubber og fotballaktivitet.

5.3.2 Integrering og/eller inkludering – mangfoldige tolkninger

Når intervjupersonene ble spurt om hva man la i begrepene inkludering og integrering, var det stor variasjon i disse svarene. En av intervjupersonene sa følgende:

Antagelig kan ikke så mange folk ha samme oppfatning av et såpass ullent begrep (NFF2).

Dette illustrer godt funnene som kom frem i intervjuene, hvor det var flere som syntes det var vanskelig å si hvorvidt UDI, NFF sentralt og kretsene har samme oppfatning av begrepene. Noe som kan illustrere at det er utfordrende å ha en felles forståelse for hva de ulike begrepene betyr.

Innenfor både NFF sentralt og kretsene, kom det frem at nesten alle bruker begrepet inkludering, og ønsker å bruke det framfor begrepet integrering.

Jeg er jo egentlig veldig på å bruke mest inkludering. Både av personlige årsaker, men også hva vi har blitt enige om her inne (KRETS2).

Vi bruker inkludering, det har jeg skrevet et nydelig essay om en eller annen gang. Hvorvidt det er et bedre ord eller ikke, vet jeg ikke (NFF2).

Inkludering, det favner veldig mange og det får både en større virkningskraft i det at vi ikke snakker om kun noen få. Det handler om absolutt alle da, så derfor har vi byttet over egentlig mer og mer til det (NFF1).

Men det var en krets som hadde oppfatning av man kanskje skilte mellom integrering når det gjelder tiltak som er beregnet på flyktninger eller personer på mottak, og inkludering når det gjelder personer med funksjonsnedsettelse.

Jeg lurer faktisk på om vi har endt på at vi bruker integrering på flyktninger, de skal på en måte være med på lik linje som alle andre, men stort sett de samme forutsetningene. Og så den andre delen av jobben min, som går på funksjonshemmede, så snakker vi om inkludering. De skal på en måte tas med, men de trenger ofte tilpasninger. Jeg tror det er den vi har gått for, at vi snakker om integrering (KRETS1).

Det er gjennomgående at NFF sentralt og kretsene bruker inkludering som en felles kategori, som rommer flere målgrupper enn kun denne som er aktuell i dette studiet. Det er også inkludering som blir brukt i handlingsplanene og årsrapportene til både NFF sentralt og kretsene (Norges Fotballforbund, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016a, 2016b, 2017, 2018, 2018b; Norges Fotballforbund KRETS2, 2018b). Det gjelder både målgruppen barn i mottak og andre målgrupper som for eksempel personer med funksjonsnedsettelse. Ønsket bruk og bruken av begrepet inkludering var gjennomgående i nesten alle intervjuene hos NFF sentralt og kretsene. Dermed kan man påstå at det er det begrepet de bruker mest, hvorav det kan være strategisk fra NFF sin side. En bred kategorisering kan gjøre at man kan bruke midler fra ulike finansieringskilder mer fritt, hvor målgruppene egentlig er spesifisert. Ved å ha en overordnet kategori for flere målgrupper, kan man rettferdiggjøre at midlene brukes på flere ulike målgrupper.

Det alle i NFF sentralt og kretsene tok utgangspunkt i når de skulle definere inkludering, var den overordnede visjonen «Fotball for alle» og den utvidede visjonen «Fotballglede, muligheter og utfordringer for alle». Dette er en videreføring av den overordnede visjonen til NIF «Idrett for alle», og gjenspeiler de politiske føringer derfra. Man kan si at intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene generelt sett har en samlet forståelse av begrepet inkludering og hvordan de definerer det, hvis man tar utgangspunkt i at definisjonen er den samme som visjonen til NFF. Det er også flere av intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene som både begrunner samarbeidet med UDI og målsetningene for samarbeidet, med visjonen som utgangspunkt. Det kan tyde på at visjonen til NFF blir brukt både som en

definisjon på inkludering, som en overordnet målsetning til NFF som helhet og som målsetning i samarbeidet med UDI. Dette er noe som har blitt nevnt tidligere, hvor denne brede bruken av målsetninger kan føre til vanskeligheter med å vurdere måloppnåelse.

Det kom frem hos tre av de fire intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene at de mente det var et skille imellom de to begrepene. Det samme poengterte intervjupersonen hos UDI.

De begrepene har blitt blandet (NFF1).

Det er jo skrevet bindsterke verk om forskjellen på de to begrepene (NFF2).

Så integrert og inkludert det er på en måte to vidt forskjellige ting, i min verden (KRETS2).

De er jo ikke synonymer, det er viktig å understreke (UDI).

Selv om intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene mente det var to forskjellige begreper og ikke synonymer, slet de likevel med å være konsekvente i bruken av begrepene. Dette på tross av at de hadde en spesifikk formening om hvilket begrep de ønsket å bruke. Innenfor idretten er det ofte slik at de politiske føringene rundt integrering og inkludering, blir oppfattet som uklare og vanskelige å forholde seg til (Andersson, 2008). Det kan settes i sammenheng med funnene som nevnes ovenfor, hvor det åpenbart er en ambivalens når det gjelder valg av og forståelse av begrepene. Noe som gjør at det er vanskelig for personene som faktisk gjennomfører tiltakene, å forholde seg til politiske føringene som bestemmes på overordnet nivå. Derfor kan det diskutere hvorvidt implementeringen og gjennomføringen av de politiske føringene bør starte nedenfra og opp, kontra ovenfra og ned (Andersson, 2008).

Hos UDI kom det frem at hos dem blir begrepet integrering brukt fremfor inkludering. Dette kan tyde på at UDI og NFF, har to forskjellige perspektiver og dermed bruker forskjellige begreper.

Vi opplever nok at vi i UDI har et litt annet synspunkt på det med integrering enn det folk flest har (UDI).

Intervjupersonen hos UDI sin definisjon av begrepet integrering, var nesten helt samstemt med regjeringens mål for integrering (Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet, 2017).

Et menneske skal bidra i samfunnet etter beste evne, ut ifra sine ressurser. Og ikke bli møtt av stengsler på grunn av hvem du er eller hva du representerer (UDI).

Dette kan tyde på at intervjupersonen hos UDI hadde en klar personlig oppfatning av begrepet, og at denne oppfatningen samsvarer med UDI sin tolkning. Formålet til UDI er å iverksette, bidra og utvikle flyktning – og innvandringspolitikken til regjeringen (Utlendingsdirektoratet, u.å a), og dermed vil UDI sin tolkning av begrepet integrering basere seg på regjeringen sin begrepsavklaring nevnt tidligere.

Når intervjupersonene ble spurt om å definere begrepene inkludering og integrering, var det variasjon i svarene som ble gitt. Noen mente begrepet inkludering kunne bli oppfattet som et bredere begrep som rommet flere personer, enn hva integrering gjør.

Inkludering det favner veldig mange og det får både en større virkningskraft i det at vi ikke snakker kun om noen få (NFF1).

Det blir litt sånn synsing fra min side. Kanskje inkludering er et mer omfattende begrep enn integrering (UDI).

Mens det på den andre siden var det noen som ikke nødvendigvis hadde noen formening om hvilket av begrepene som var best å bruke.

Hvorvidt det er et bedre ord eller ikke, vet jeg ikke (NFF2).

Jeg tror det er den vi har gått for, at vi snakker om integrering. Men andre mener motsatt igjen. Jeg diskuterte med en klubb her om dagen, og han mente at inkludering omfavner om alle. Så vi har liksom ikke noen pekefinger på at det ene er riktig og det andre er galt (KRETS1).

Det kan være naturlig at noen av personene hos NFF sentralt og kretsene har en oppfatning av at inkludering er bedre å bruke, da de generelt sett prøver å bruke inkludering som en overordnet kategori. Men samtidig virket det ikke som at dette var noe bevisst som hele NFF sentralt og alle kretsene mente, da det var en person hos NFF sentralt og en hos krets som sa de var usikre på hva som var best å bruke av de to begrepene. Det er likevel problematisk å

bruke begrepet inkludering som en overordnet kategori, som innebefatter mange forskjellige målgrupper, fordi disse målgruppene må ses i lys av deres unike situasjon og utfordringer. Det å generalisere disse gruppene ved å samle alle målgruppene innenfor en kategori, kan føre til man ikke fanger opp kompleksiteten i utfordringene som de ulike gruppene har. Noe som igjen kan gjøre det vanskelig for NFF å nå sin overordnede målsetning «Fotball for alle», da det er forskjellige faktorer som vil påvirke måloppnåelsen av målsetningen ut ifra hvilken gruppe man tar utgangspunkt i.

Når det gjaldt å bruke begrepet integrering, så var det en intervjuperson i krets som uttrykket skepsis mot å bruke begrepet integrering for mye, og da spesielt den definisjonen av integrering som regjeringen bruker.

Jeg føler når det gjelder til sånn statlig og regjering, hvert fall det vi har nå, så er det alt for mye brukt ordet integrering (KRETS2).

Likevel anerkjente vedkommende i denne kretsen at det var tilfeller hvor det var nødvendig å bruke begrepet integrering.

Jeg tror noen ganger at de må kalle det integrering. Fordi det går jo litt på, nok en gang, for de må jo svare til hvor de får midler fra. Og der de får midler fra, så heter det kanskje integrering (KRETS2).

Siden UDI er statlig og følger regjeringen, så vil derfor også UDI ha en definisjon som faller innunder det vedkommende ovenfor kaller «statlig og regjering». Likevel anerkjente vedkommende i denne kretsen at det var tilfeller hvor det er nødvendig å bruke begrepet integrering, for eksempel for NFF sentralt når de samarbeider med UDI. Det illustrerer hvordan det finnes tilfeller hvor NFF må tilpasse uttrykkene de bruker ut ifra hvem man samarbeider med og omgivelsene rundt. Ved å tilpasse seg på denne måten vil man kunne virke mer samstemte med omgivelsene og samarbeidspartnerne sine, og kanskje fremstå som en mer passende samarbeidspartner selv. Så denne tilpasningen kan være strategisk for NFF, hvor det er hensiktsmessig for NFF å tilpasse seg samarbeidspartneren UDI, som de søker midler fra.

Når intervjupersonene ble spurt om de trodde at de andre partene hadde samme forståelse av begrepene som de selv hadde, var dette noe som varierte. En av intervjupersonene illustrerte et viktig poeng, at det kan umulig være en og samme oppfatning av så kompliserte begreper.

Det er helt bombesikkert mye ulik forståelse av begge begrepene, vi har ikke hatt noen særlige debatter eller diskusjoner på det. Så jeg tror vi har samme, men hva «samme» er kan jo diskuteres (NFF2).

Imellom NFF sentralt og kretsene, opplevde intervjupersonene at det i stor grad var lik forståelse, selv om det der også kunne være faktorer som spilte inn. Som for eksempel variasjoner mellom kretser eller at man velger begreper ut ifra hvem man kommuniserer med.

Det er variasjon mellom krets til krets. Men må nok si at de som har inkluderingsansvarlige, de er på ballen. De bruker inkludering. De har vi jo tett kontakt med, vi har samlet kun de og der er vi veldig på samme bane (NFF1).

Ja, men jeg tror noen ganger at de må kalle det integrering. For de må jo svare til hvor de får midler fra, og der de får midler fra så heter det kanskje integrering (KRETS2).

Det er ulike folk i krets også, folk med ulikt politisk ståsted. Men jeg tror verdier og sånne ting, det ligger nok der (NFF2).

Når det kom til hvorvidt NFF sentralt og kretsene hadde samme forståelse som UDI, så var dette noe som ikke kom tydelig frem i intervjuene.

Som nevnt tidligere, er det er ofte innenfor idretten en inkonsekvent linje når det gjelder hvilke uttrykk man bruker, hva disse uttrykkene betyr og hvordan man faktisk skal greie å gjennomføre reell inkludering/integrering (Andersson, 2008; Sisjord et al., 2011). Det kan tyde på at det kan ha en negativ innvirkning og skape en forvirring når det ikke er tydelige og klare rammer for hva som menes med begrepene. Dette ser man i intervjuene med intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene, hvor det kommer frem en forvirring rundt begrepene som brukes, hva de betyr og hva de andre partene bruker. Videre er dette problematisk, da det blir vanskelig å faktisk gjennomføre i praksis, da det kan virke som det ikke er noen enighet rundt hva som menes med begrepene. Samtidig kan uklare eller brede politiske målsetninger samt uklare begrepsavklaringer, være gunstig i noen tilfeller. For eksempel vil uklare målsetninger og forståelse av begreper, kunne føre til at man kan bruke økonomiske ressurser på andre målgrupper og målsetninger, enn det som ressursene egentlig er tiltenkt til (Dowling, 2019).

5.3.3 Integrering – en toveis prosess

To av intervjupersonene, en hos NFF sentralt og en hos UDI, beskrev integrering som en prosess eller en toveis-prosess.

De begrepene har blitt blandet, sånn at man tror at det er en enveis-greie, når integrering handler om en toveis-prosess (NFF1).

Integrering er jo også en prosess, som det IMDi går igjennom med introduksjonsloven og det løpet der når de først har fått oppholdstillatelse (UDI).

Intervjupersonen hos UDI poengterer videre at det ikke kun handler om hvordan man tolker begrepet integrering, men at det faktisk er en formell prosess i det norske samfunnet.

Integrering er jo også en prosess, som det IMDi går igjennom med introduksjonsloven og det løpet der når de først har fått oppholdstillatelse. Bare for å ha nevnt det igjen, at det er flere meninger om begrepet, så er det også en konkret formell prosess (UDI).

Dette er blant annet igjennom introduksjonsprogrammet til IMDi og introduksjonsloven (Integrerings - og mangfoldsdirektoratet, 2016; St.meld.nr. 6, 2012-2013; St.meld.nr. 30, 2015-2016).

Som nevnt tidligere kan integrering ses som en omfattende og betydningsfull prosess, som både dekker handlingene som gjør at innvandrere blir en del av det norske samfunnet, samt det nye samfunnet som innvanderne blir en del av (NOU 2011:14). Videre kan dette knyttes til Berry (1997) sin akkulturasjonsprosess når det gjelder integrasjon, hvor integrering betegnes som en toveis-prosess hvor tilpasning og endring fra både minoriteten og majoriteten er nødvendig. Men selv om disse to intervjupersonene nevner en slik prosess, betyr det ikke nødvendigvis at det er det som skjer i praksis for målgruppen barn i mottak. Dette henger sammen med hvorvidt deres forståelse av hva tilpasning og endring fra både minoritet og majoritet betyr, da både NFF og UDI står i en maktposisjon ovenfor målgruppen barn og unge på mottak. Dermed har de definisjonsmakten i den forståelsen, og vil være den parten som bestemmer hva integrering innebærer. Integrering ses på som det mest optimale, og en bør unngå assimilering og segregering (Hagelund & Loga, 2009) og som nevnt tidligere er det nødvendig at myndighetenes integreringspolitikk baserer seg på en lik toveis-integreringsprosess (Brochmann, 2002; Hagelund & Loga, 2009; Ødegård et al., 2014), hvor det tillates ulike kulturer i samfunnet og disse blir representert i statlige instanser. Nettopp for

å unngå at man tror det er integrering som skjer, mens det i realiteten enten er en segregering eller assimilering.

En annen ting som ble nevnt i forbindelse med tolkningen av begrepene, var hvorvidt begrepene hadde noen positive eller negative assosiasjoner tilknyttet seg. En av intervjupersonene hos NFF sentralt mente at begrepet integrering hadde fått negative assosiasjoner ved seg, og at dette var en av grunnen til at de hadde valgt å bruke inkludering. Dette begrunnet også vedkommende med at det var politisk dreining mot å ikke bruke integrering lenger, og at de derfor hadde gått vekk i fra det begrepet.

Politisk så har det vært en dreining mot å slutte å bruke begrepet integrering, fordi det de siste årene har fått en negativ ladning. At det med integrering har blitt noe som ikke har noe positivt med seg da. At man liksom snakker om en veldig spesifikk gruppe og en jobb som skal gjøres av oss. Selv om det fra starten ikke var det som det betydde, men det har blitt sånn (NFF1).

Jeg ser jo at det er en politisk dreining overalt. At bruken av integrering byttes ut i stor grad med inkludering. For jeg tror ikke at NFF skal skryte på seg å være noen sånt foregangsfolk på det der. Det er noe som har skjedd ovenfra (NFF1).

Noe av det samme nevnte en av intervjupersonene i krets, men denne personen hadde ikke noen formening om hvilken av ordene som var positive og hvilke som var negative. Men vedkommende sin personlige mening var at begge begrepene var positive ord.

Og så er det mange ord som forandrer seg, og så er det noen som får noe negativt tilknyttet til seg. Etterhvert kan man også få en litt negativ oppfatning av et ord, at det kan skje og gjør at det er riktigere å bruke det ene eller det andre. Jeg tror ikke det har noen konsekvens hva man egentlig ender på (KRETS1).

Jeg synes det er to positivt ladet ord uansett, sånn min oppfatning av de da. Så det er ikke så veldig viktig (KRETS1).

Hvorvidt begrepene har en spesiell ladning tilknyttet seg er interessant, fordi det kan si noe om hvordan man forstår begrepene og bruker begrepene. Dette må ses i sammenheng med den økende andelen av den norske befolkningen som har annen etnisk bakgrunn, da integrering i nyere tid ofte blir brukt i tilknytning til innvandring (Enes et al., 2019). Videre må dette igjen ses i lys av majoritetens holdninger til innvandring og integrering, da holdninger kan være med å skape positive og/eller negative assosiasjoner. Forskning som er gjort på majoritetens holdninger til innvandrere og innvandring viser at det er en variasjon i

hvilke holdninger som eksisterer, men det er en større samlet holdning rundt at integreringen per i dag ikke fungerer godt nok (Brekke & Mohn, 2018). I følge Brekke og Mohn (2018) mener halvparten av befolkningen at integreringen ikke fungerer og dette er en tendens som har vært høy helt siden 2006. Samtidig kommer det også frem at det er flere enn tidligere i målingene til IMDi, som er positive til flyktninger, samt flere som tror at innvandring er positivt for Norge (Brekke & Mohn, 2018). Dette samstemmer med hva både Friberg (2005) og Ødegård et al. (2014) fremhever, at det er viktig og nyttig med et multikulturelt samfunn både for individene selv og samfunnet generelt. Så selv om det er mange som opplever at integreringen i Norge ikke fungerer optimalt, så er det likevel en positiv holdning rundt et multikulturelt samfunn. Så det er flere aspekter som er med å skape og påvirke både positive og negative assosiasjoner.

Utsagnene til intervjupersonen hos NFF sentralt, kan illustrere hvordan vedkommende oppfatter de politiske omgivelsene og samfunnet rundt seg, og tilpasser hvilke begrep som brukes deretter. Ved å tilpasse seg omgivelsene og samarbeidspartnerne rundt seg, noe en av intervjupersonene hos krets også nevnte tidligere, kan man få bedre mulighetene for støtte fra ulike samarbeidspartnere ved å bruke begreper som er hensiktsmessig tilpasset ut ifra situasjon.

6. Oppsummerende kommentarer

Formålet med denne studien har vært å skape en bedre forståelse og mer kunnskap om samarbeidet mellom UDI og NFF sentralt og NFFs fotballkretser, i tilknytning til tilskuddsordningen *Aktivitetstilbud for barn i mottak*. Det ble vektlagt å etablere en forståelse av hvordan samarbeidet fungerer i praksis og arbeidsfordelingen for de ulike partene. Videre ble det fokusert på de ulike partenes opplevelser at målsetningen for tilskuddsordningen, og deres forståelse av måloppnåelse. Igjennom en kvalitativ studie har jeg belyst denne tematikken, ved hjelp av intervjuer med ulike intervjupersoner hos UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser. Ved bruk av teori om organisasjoner, samfunnsansvar og interessenteori, samt teori om integrering/inkludering og sosial kapital, har jeg forsøkt å belyse ulike aspekter ved samarbeidet som kan bidra til økt forståelse og kunnskap.

6.1 Sentrale funn

Den første underproblemstillingen omhandlet hvordan samarbeidet fungerer, hvor det fremkom flere ulike synspunkter hos intervjupersonene. Det kom likevel frem at alle intervjupersonene var stort sett fornøyde med hvordan samarbeidet fungerer og da spesielt arbeidsfordelingen imellom UDI, NFF sentralt og kretsene. Arbeidsfordelingen ble ansett som hensiktsmessig både i henhold til arbeidskapasitet og kunnskap. Samtidig var det ulike utfordringer som ble trukket frem som påvirket samarbeidet, blant annet at UDI og NFF hadde forskjellige årshjul og dermed ble tidspunktet for tildeling av midler utfordrende. Videre påpekte flere av intervjupersonene hos NFF sentralt og hos kretsene utfordringer tilknyttet utskiftninger innad i NFF, og at dette kunne føre til større arbeidsmengde og tyngre prosesser enn nødvendig.

Det andre underproblemstillingen handlet om hvordan de ulike partene i studien forstår målsetningene for samarbeidet og hvorvidt målsetningene for samarbeidet nås. Dette var noe som alle intervjupersonene hadde en klar formening om, hvor de opplevde at målsetningene for samarbeidet i stor grad nås. Men det kom likevel frem at det ikke nødvendigvis var en tydelighet i hva som faktisk var målsetningene for samarbeidet, og dette gjaldt særlig for NFF sentralt og kretsene. Dette hadde sammenheng med at det ikke var noen spesifikke føringer i handlingsplanene til NFF, når det gjaldt samarbeidet med UDI. Her ble samarbeidet med UDI indirekte lagt innunder målsetninger for samfunnsansvar og innunder målgruppen «minoritetsbefolkningen». Noe som kan være problematisk i seg selv, da dette er en veldig

bred kategorisering av flere veldig sammensatte grupper. De ulike gruppene innenfor den kategorien har ikke nødvendigvis de samme utfordringene, og dermed vil en sånn generalisering kunne hindre måloppnåelse for det konkrete samarbeidet. Men det kan også være strategisk fra NFF sin side, hvorav brede kategoriseringer av flere ulike grupper, vil kunne gjøre det enklere å rettferdiggjøre bruken av øremerkede midler på flere grupper enn kun målgruppen midlene gjelder for.

Videre kom det frem at målsetningene for samarbeidet, i stor grad baserte seg på den overordnede visjonen til NFF «Fotball for alle». Hvorav målbarheten til denne målsetningen så og si er umulig. Et annet sentralt funn i tilknytning til måloppnåelse, var at samarbeidet fra NFF sentralt og kretsene sin side, ofte ble satt i sammenheng med samfunnsansvar og inkludering/integreringsaspektet i tilknytning til idrett. Hvorav dette aspektet ikke er en konkret del av målsetningen til tilskuddsordningen, men som likevel ble brukt som et grunnlag i deres vurdering av måloppnåelse. Det kan føre til at når intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene ble spurt om målsetningene for samarbeidet, så hadde de en annen oppfatning av dette enn UDI. Derfor gjør det at målsetningene er vanskelig å måle i seg selv, da partene ikke en gang har samme utgangspunkt for hva som er målsetningene for samarbeidet og det dermed er umulig å si om man når målsetningene eller ei. Et annet aspekt som ble drøftet, var hvorvidt NFF sitt samfunnsansvar kunne fremstå som en strategi for omdømmebygging og muligheten til å motta ulike eksterne midler. Dette ble diskutert med bakgrunn i utsagn fra intervjupersonene, hvor det fremkom at det sjeldent ble brukt interne midler på målgruppen barn i mottak, og i forlengelsen av det; samfunnsansvar. Deretter ble det drøftet om NFFs fokus på samfunnsansvar var en strategi fra NFF sin side, kontra et reelt ønske om å prioritere samfunnsansvar.

På UDI sin side var det en mer konkret oppfatning av målsetningen for samarbeidet, som tok utgangspunkt i vedtaket til tilskuddordningen. Samtidig kom det frem at det kunne være utfordringer rundt formuleringen av målsetningen som står beskrevet i vedtaket for tilskuddordningen, hvor dette kunne by på utfordringer med målbarhet. En av grunnene til det var at målsetningen for tilskuddsordningen er såpass bred, hvor det i hovedsak handler om å bedre og normalisere hverdagen til barn i mottak. Denne målsetningen er vanskelig å måle, fordi man egentlig må undersøke dette på individnivå for å kunne si noe om hvorvidt aktivitetene som gjennomføres faktisk bidrar til oppnåelse av denne målsetningen. Det vil være vanskelig for organisasjoner som mottar midler, å lage egne systemer for å vurdere

tiltakene deres på individnivå. Hvor det kan tolkes som at man må nøye seg med å få rapportering på at tiltakene gjennomføres og hvordan det gjøres, men ikke effekten av aktiviteten i seg selv.

Videre fremkom det at det kunne være utfordringer rundt kvaliteten på rapporteringsskjemaene som blir brukt i samarbeidet per i dag, hvor disse kanskje ikke er konkrete nok og er for åpne for individuell tolkning. UDI er avhengig av samarbeidspartnere som prøver å gjennomføre målsetningen som er blitt satt for tilskuddordningen, hvor UDI ikke har disse ressursene selv. Derfor kan man se på samarbeidet mellom UDI og mottakerne av midler som et avhengighetsforhold, hvor begge partene drar nytte av hverandre og er avhengig av hverandre. Dermed vil det være utfordrende for UDI å formalisere og endre rapporteringskravene for mye, da en slik formalisering vil kunne føre til større arbeidsmengde for samarbeidspartnerne. Som igjen vil kunne føre til at UDI kan miste partnere som ikke lenger føler de har kapasitet til å ha et samarbeid lenger. På den andre siden vil mottakere som ikke lenger ønsker å søke om midler på grunn av økt arbeidsmengde, miste økonomiske ressurser til en målgruppe som de mest sannsynlig ikke får midler til fra internt.

Bruken av idrett som en arena for integrering/inkludering kom også tydelig frem, hvor intervjupersonene opplevde at fotballarenaen kunne være en egnet arena for integrering/inkludering. Videre fremkom det at intervjupersonene hadde en opplevelse av at idretten kunne være en egnet arena for å skape sosial kapital. Det finnes flere studier som tilsier at deltakelse i idrettsaktivitet og andre fritidsaktiviteter kan øke sjansene for en vellykket integrering (Berg et al., 2005), og at idretten kan ses som samfunnsmessig integrerende (Nødland & Vassenden, 2011). Men som det har blitt nevnt tidligere, er det usikkerhet rundt hvorvidt idretten kan tillegges egenskaper som gjør at idretten er inkluderende/integrerende i seg selv og at man automatisk tilegner seg sosial kapital ved deltakelse (Andersson, 2008; Strandbu, 2006; Walseth, 2004; Walseth, 2006, 2008, 2011; Walseth & Fasting, 2004; Ødegård et al., 2014). Det kan diskuteres om fotballaktivitet i seg selv kan føre til målsetningene til NFF om «Fotball for alle» og at målgruppen barn i mottak blir inkludert/integrert automatisk eller at aktiviteten fører til sosial kapital. For å kunne si noe om fotballaktivitet fører til det ene eller det andre, må man ha en klar formening om hva som ligger i begrepene og hva som menes med dem. Samt hvordan man skal kunne måle om idretten er inkluderende/integrerende eller skaper sosial kapital. Idrettens politiske målsetninger kan ofte virke uklare (Andersson, 2008), noe som gjenspeilet seg i hva

intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene uttrykket igjennom intervjuene. Det fremkom at intervjupersonene hos NFF sentralt og kretsene, opplevde at de politiske målsetningene for inkludering/integrering ble nådd. Men samtidig var det en usikkerhet rundt hva som var de faktiske målsetningene, noe som gjør at det nesten er umulig for intervjupersonene i NFF sentralt og kretsene, å si at målsetningene nås. Denne usikkerheten gjør det at det er vanskelig å vurdere hvorvidt fotballaktivitet faktisk er integrerende/inkluderende eller om det er en egnet arena for sosial kapital. Videre fremkom det at det var ulike oppfatninger av begrepene innad i NFF sentralt og kretsene, men også i forhold til oppfatningen til intervjupersonen hos UDI. Samt at begrepene i seg selv kunne by på problemer i form av definisjonsmakt og maktbalanser, og at ikke alle intervjupersonene nødvendigvis var klar over dette. Det fremkom også at integrerings/inkluderingsperspektivet ikke var en del av målsetningen til tilskuddsordningen, hvor det ikke virket som at NFF sentralt eller kretsene var klar over dette.

Funnene som ble gjort igjennom de to underproblemstillingene, har bidratt med å belyse hvordan UDI, NFF sentralt og NFFs fotballkretser samarbeider når det kommer til midler fra tilskuddsordningen aktivitetstilbud for barn i mottak. De formelle strukturene i arbeidsfordelingen har fremkommet, samt de ulike partenes opplevelser av disse strukturene. Deretter har intervjupersonenes oppfatninger og meninger rundt hvordan samarbeidet fungerer fremkommet. Videre har målsetningene og måloppnåelsen i samarbeidet blitt drøftet, i lys av intervjupersonenes opplevelser og beskrivelser. Tilslutt har at intervjupersonene delt sine meninger og tanker om integrerings – og inkluderingsaspektet i samarbeidet.

6.2 Kritiske refleksjoner rundt prosjektet

Igjennom arbeidet med denne studien har jeg prøvd å være kritisk analytisk til eget arbeid, i alle delene av gjennomføringen. Samtidig har jeg prøvd å være bevisst alle valgene og vurderingene jeg har tatt underveis i prosessen. Igjennom å synliggjøre valgene jeg har tatt, har jeg bidratt til at forskningen min har blitt mer transparent. Dette samsvarer med at jeg ønsker at forskningen min skal være valid, hvor det innenfor kvalitativ forskning stilles strenge og kritiske krav til redegjørelse av ulike aspekter igjennom forskningen som gjennomføres.

Samarbeidet imellom UDI og NFF strekker seg over flere nivåer innenfor de to organisasjonene, hvor det ikke kun er et samarbeid mellom UDI og NFF som to overordnede organisasjoner. Derfor måtte jeg velge på hvilket nivå jeg ønsket å se på samarbeidet, hvorav

jeg endte opp med UDI sentralt, NFF sentralt og NFFs fotballkretser. Det er likevel verdt å nevne at det hos UDI er et saksbehandlernivå jeg ikke har med og hos NFF mangler jeg klubbnivået. Videre mangler jeg perspektivet til mottakerne av aktivitetstilbudet i samarbeidet, barn og unge i mottak. Jeg vil også nevne at jeg har forsøkt å belyse hvordan de ulike partene samarbeider når det gjelder aktivitetsmidler til barn i mottak, men jeg har ikke nødvendigvis dekket alle aspekter ved samarbeidet og samarbeidets kompleksitet.

På bakgrunn av dette er det flere nyanser av samarbeidet jeg ikke har fått belyst godt nok eller ikke fått belyst i det hele tatt. Jeg skulle ønske jeg kunne hatt mulighet til å belyse samarbeidet fra alle perspektivene og nivåene, men hvor det av ulike årsaker ikke lot seg gjennomføre. Derfor vil studien være preget av at det ikke er et fullt nyansert bilde av samarbeidet imellom UDI og NFF på alle nivåer, men heller utvalgte nivåer innenfor disse overordnede organisasjonene.

6.3 Veien videre og fremtidig forskning

Tilskuddsforvaltning har mange fordeler og ulemper, samt utfordringer tilknyttet seg. Dermed er videre forskning innenfor denne tematikken ønskelig og hensiktsmessig i fremtiden. Det finnes ulike studier som har tatt for seg denne spesifikke tilskuddsordningen (Boysen et al., 2018; Seland & Lidén, 2011), samt andre offentlige tilskuddsordninger (Nødland & Vassenden, 2011). Dette viser at det er interesse for å tilegne seg videre kunnskap, samt et behov for forskning som tar for seg utfordringer og erfaringer innenfor offentlig tilskuddsforvaltning.

Det bør belyses videre hvorvidt det finnes andre løsninger når det gjelder flerårige samarbeidsavtaler og hva som eventuelt kan være fordeler/ulemper med dette. Dette er også noe som nevnes i rapporten til Boysen et al. (2018), hvor utfordringene tilknyttet korte tidsrammer for tilskuddsordningen blir drøftet.

Igjennom denne studien fremkom det at det i større grad bør være tydeligere målsetninger for tilskuddsordningen i seg selv og for samarbeidet imellom UDI og mottakerne av midler. Dette nevnes også i rapporten til Boysen et al. (2018). Samtidig bør det være tydeligere interne målsetninger hos mottakerne av tilskuddsordningen, hvorav disse målsetningene bør stå i samsvar med målsetningene til tilskuddsordningen. Videre vil det være nødvendig med tettere

oppfølging og mer konkrete krav når det gjelder rapportering, for å sikre muligheten til å vurdere måloppnåelse.

Et annet aspekt som bør belyses i fremtiden er hvordan idretten forstår sin rolle og visjon, i tilknytning til arbeid med målgruppen barn i mottak. Idretten blir som illustrert i denne studien, ofte trukket frem som en egnet arena for både inkludering og integrering. Dette bør belyses i større grad, hvor de politiske føringene for inkludering/integrering i idretten bør vurderes og evalueres i større grad.

Referanser

- Andersen, J. A., & Abrahamsson, B. (2009). *Organisasjonsteori: Fra argument og motargument til kunnskap*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Andersen, S. S. (2013). *Casestudier: forskningsstrategi, generalisering og forklaring* (2 utg.). Bergen: Fagbokforl.
- Andersson, M. (2008). *Flerfarget idrett : nasjonalitet, migrasjon og minoritet*. Bergen: Fagbokforl.
- Bakken, A. (2016). *Ungdata 2016: nasjonale resultater* (NOVA-rapport (online.utg.): 8/2016) Oslo: Norsk institutt for forskning om oppvekst velferd og aldring. Hentet 28.10.19 fra <http://www.hioa.no/Om-HiOA/Senter-for-velferds-og-arbeidslivsforskning/NOVA/Publikasjoner/Rapporter/2016/Ungdata-2016.-Nasjonale-resultater>
- Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet. (2017). *Regjeringens mål for integrering*. Hentet 10.08.19 fra https://www.regjeringen.no/contentassets/a15355e81b7a44f38f981337fe9a44f1/regjeringens-mal-for-integrering_13-3-15.pdf
- Barnekonvensjonen §31 (1989). *FNs konvensjon om barnets rettigheter. Trådt i kraft 2.september 1990, sist endret 2.september 1990*. Hentet fra https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kilde/bfd/bro/2004/0004/ddd/pdfv/178931-fns_barnekonvensjon.pdf
- Bauböck, R. (Red.). (2006). *Migration and citizenship: legal status, rights and political participation*. Amsterdam: Amsterdam Univ. Press.
- Berg, B., Sveaas, N., Lauritsen, K., Meyer, M., Neumayer, S., & Tingvold, L. (2005). «Det hainnle om å leve...» *Tiltak for bedre psykisk helse blant beboere i asylmottak* (SINTEF Rapport (trykt. utg.): STF50 A05054) Trondheim: SINTEF
- Berg, B., & Tronstad, K. R. (2015). *Levekår for barn i asylsøkerfasen* (Rapport (online.utg): Trondheim: NTNU Samfunnsforskning. Hentet 28.10.19 fra https://samforsk.no/Publikasjoner/Laevekar_2015_WEB.pdf
- Berger, P. L., & Luckmann, T. (1966). *The Social Construction of Reality: A Treatise in the Sociology of Knowledge*. United States: Anchor Books.
- Berger, P. L., & Luckmann, T. (2000). *Den samfunnsskapte virkelighet*. Bergen: Fagbokforl.
- Berry, J. W. (1997). Immigration, acculturation, and adaptation. *Applied psychology*, 46(1), 5-34.

- Bourdieu, P. (1986). The forms of capital. I: J.G. Richardson (Red.), *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education* (s. 241-258). New York: Greenwood Press.
- Boysen, K. R., Grønås-Werring, M., Meltevik, S., Viblemo, T. E., Stiberg-Jamt, R., & Berthelsen, P. (2018). *Evaluering av tilskuddsordning til aktiviteter for barn i asylmottak* (Rapport (online.utg.): Oxford Research. Hentet 28.10.19 fra https://www.udi.no/globalassets/global/forskning-fou_i/asylmottak/evaluering-av-tilskuddsordning-til-aktiviteter-for-barn-i-asylmottak.pdf
- Brekke, J.-P., & Mohn, F. A. (2018). *Holdninger til innvandring og integrering i Norge - Integreringsbarometeret 2018* (Rapport: 2018:8) Oslo: Institutt for samfunnsforskning. Hentet 25.09.19 fra <https://www.imdi.no/contentassets/9f6bf228de9342d2acd9b43063c49c63/integreringsbarometeret-2018-holdninger-til-innvandrere-og-integrering.pdf>
- Brochmann, G. (2002). Velferdsstat, integrasjon og majoritetens legitimitet. I: G. Brochmann, J. Rogstad & T. Borchgrevink (Red.), *Sand i maskineriet: Makt og demokrati i det flerkulturelle Norge* (s. 27-55). Oslo: Gyldendal akademisk.
- Busch, T., Vanebo, J. O., & Dehlin, E. (2010). *Organisasjon og organisering* (6 utg.). Oslo: Universitetsforl.
- Carlsson, Y., & Haaland, T. (2006). *Foreldredeltakelse i flerkulturelle idrettslag-en kartlegging* (NIBR-notat (online.utg.): 2006:132) Oslo: Norsk institutt for by - og regionforskning. Hentet 28.10.19 fra <https://docplayer.me/4077452-Foreldredeltakelse-i-flerkulturelle-idrettslag-en-kartlegging.html>
- Coakley, J. J., & Pike, E. (2014). *Sports in society : issues and controversies* (2 utg.). London: McGraw-Hill.
- Coleman, J. S. (1988). Social capital in the creation of human capital. *American journal of sociology*, 94, 95-120.
- Corbin, J. M., & Strauss, A. L. (2015). *Basics of qualitative research : techniques and procedures for developing grounded theory* (4 utg.). Thousand Oaks, Calif: SAGE Publications.
- Creswell, J. W., & Poth, C. N. (2018). *Qualitative inquiry & research design: choosing among five approaches* (4 utg.). Los Angeles: SAGE Publications.
- Crotty, M. (1998). *The foundations of social research: Meaning and perspective in the research process*. London: SAGE Publications.
- Dahle, M., Grindheim, J. E., Høgestøl, A., & Ryssevik, J. (2011). *Frivillig sektor som integreringsarena: en evaluering av intensjonsavtalene mellom Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) og seks frivillige organisasjoner* (Ideas2evidence rapport (online.utg.): 8/2011) Bergen: Ideas2evidence. Hentet 28.10.19 fra

[https://evalueringsportalen.no/evaluering/frivillig-sektor-som-integreringsarena-en-evaluering-av-intensjonsavtalene-mellom-integrerings-og-mangfoldsdirektoratet-imdi-og-seks-frivillige-organisasjoner/Frivillig%20sektor%20som%20integreringsarena%203%2011%](https://evalueringsportalen.no/evaluering/frivillig-sektor-som-integreringsarena-en-evaluering-av-intensjonsavtalene-mellom-integrerings-og-mangfoldsdirektoratet-imdi-og-seks-frivillige-organisasjoner/Frivillig%20sektor%20som%20integreringsarena%203%2011%20)

Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (2018). Introduction - The Discipline and Practice of Qualitative Research. I: N.K. Denzin & Y.S. Lincoln (Red.), *The SAGE handbook of qualitative research* (5 utg.). Los Angeles, Calif: SAGE Publications.

Dowling, F. (2019). A critical discourse analysis of a local enactment of sport for integration policy: Helping young refugees or self-help for voluntary sports clubs? *International Review for the Sociology of sport*, under utgivelse. Hentet 15.10.19 fra <https://doi.org/10.1177/1012690219874437>

Eimhjellen, I. S. (2016). *Innvandrere si deltaking i norsk frivilligliv - Nye tal og metodiske utfordringer* (Rapport (online. utg.): 2016:5) Oslo/Bergen: Institutt for samfunnsforskning. Hentet 28.10.19 fra https://samfunnsforskning.brage.unit.no/samfunnsforskning-xmlui/bitstream/handle/11250/2445375/Rapport_VR_03_2016_V6_.pdf?sequence=2&isAllowed=y

Einarsen, S., Martinsen, Ø. L., Skogstad, A., & Keeping, D. (2017). *Organisasjon og ledelse*. Oslo: Gyldendal akademisk.

Enes, A. W., Heglum, M. A., Berg, H., & Gleinsvik, A. (2019). *Hvordan måle integrering? - Forslag til et helhetlig indikatorsett for måling av integrering i Norge* (Rapport (online.utg.): 3/2019) Oslo: PROBA samfunnsanalyse. Hentet 28.10.19 fra <https://proba.no/wp-content/uploads/rapport-2019-3-hvordan-male-integrering.pdf>

Eriksson-Zetterquist, U., Kalling, T., Styhre, A., & Woll, K. (2014). *Organisasjonsteori*. Oslo: Cappelen Damm akademisk.

Evaluering av tilskudd til lokale lag og foreninger (LAM) ((Rapport (online.utg.): (2018). Oslo: Kulturdepartementet. Hentet 28.10.19 fra <https://www.idrettsforbundet.no/contentassets/471b336793644a84adf406685ed49232/evaluering-av-lam-2018.pdf>

FIFA. (2007). *FIFA Big Count 2006: 270 million people active in football*. Hentet 24.10.19 fra https://www.fifa.com/mm/document/fifafacts/bcoffsurv/bigcount.statspackage_7024.pdf

Finansdepartementet. (u.å). *Integreringsløft*. Hentet 27.09.19 fra <https://www.statsbudsjettet.no/Statsbudsjettet-2019/Statsbudsjettet-fra-A-til-A/Integreringsloft/#artikkel>

Freeman, R. E. (1984). *Strategic management : a stakeholder approach*. Boston: Pitman.

- Freeman, R. E. (2010). *Stakeholder theory : the state of the art*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Freeman, R. E., & Velamuri, S. R. (2010). En ny tilnærming til CSR: Bedrifters interessentansvar. I: M. Morsing & A. Kakabadse (Red.), *Bedrifters samfunnsansvar : hvordan forene ønsker og praksis?* (s. 25-40). Trondheim: Tapir akademisk forl.
- Friberg, J. H. (2005). *Ungdom, fritid og deltakelse i det flerkulturelle Oslo* (Fafo-notat (online.utg.): 2005:16) Oslo: Fafo. Hentet 28.10.19 fra https://www.fafo.no/media/com_netsukii/775.pdf
- Gilje, N., & Grimen, H. (1993). *Samfunnsvitenskapenes forutsetninger: Innføring i samfunnsvitenskapenes vitenskapsfilosofi* (3 utg.). Oslo: Univsersitetsforlaget.
- Hagelund, A., & Loga, J. (2009). *Frivillighet, innvandring, integrasjon: en kunnskapsoversikt* (Rapport (online.utg.): 2009:1) Oslo/Bergen: Senter for forskning på sivilsamfunn & frivillig sektor. Hentet 28.10.19 fra https://samfunnsforskning.brage.unit.no/samfunnsforskning-xmlui/bitstream/handle/11250/177672/VR_2009_1_web.pdf?sequence=3&isAllowed=y
- Hom, P. W., Lee, T. W., Shaw, J. D., & Hausknecht, J. P. (2017). One hundred years of employee turnover theory and research. *Journal of Applied Psychology*, 102(3), 530-545.
- Ihlen, Ø. (2011). *Samfunnsansvar på norsk : tradisjon og kommunikasjon*. Bergen: Fagbokforl.
- Integrerings - og mangfoldsdirektoratet. (2015). *Ord og begreper*. Hentet 30.09.19 fra <https://www.imdi.no/om-integrering-i-norge/ord-og-begreper/>
- Integrerings - og mangfoldsdirektoratet. (2016). *Introduksjonsprogram*. Hentet 10.09.19 fra <https://www.imdi.no/introduksjonsprogram/>
- Integrerings - og mangfoldsdirektoratet. (2018a). *Integrering i Norge 2017 - overordnet analyse*. Hentet 11.02.19 fra <https://www.imdi.no/globalassets/dokumenter/arsrapporter-og-styrende-dokumenter/arsrapport-2017/integrering-i-norge-overordnet-analyse-2017.pdf>
- Integrerings - og mangfoldsdirektoratet. (2018b). *Rundskriv for tilskuddsordning, rundskriv 12/2018*. Hentet 11.02.19 fra <https://www.imdi.no/globalassets/dokumenter/tilskudd/rundskriv-2018/rundskriv-2018-integreringsprosjekter-i-mottak.pdf>
- Integrerings - og mangfoldsdirektoratet. (2018d). *Årsrapport 2017*. Hentet 08.02.19 fra <https://www.imdi.no/globalassets/dokumenter/arsrapporter-og-styrende-dokumenter/arsrapport-2017/arsrapport-for-imdi-2017.pdf>

- Integrerings - og mangfoldsdirektoratet. (2019a). *Felleskap og deltakelse*. Hentet 11.02.19 fra <https://www.imdi.no/om-integrering-i-norge/innvandrere-og-integrering/felleskap-og-deltakelse/>
- Integrerings - og mangfoldsdirektoratet. (2019b). *Rundskriv for tilskuddsordning, rundskriv 12/2019*. Hentet 11.02.19 fra <https://www.imdi.no/globalassets/dokumenter/tilskudd/rundskriv-2019/rundskriv-12-2019-tilskudd-til-integreringsarbeid-i-regi-av-frivillige-organisasjoner.pdf>
- Jacobsen, D. I. (2015). *Hvordan gjennomføre undersøkelser? : innføring i samfunnsvitenskapelig metode* (3 utg.). Oslo: Cappelen Damm akademisk.
- Jacobsen, D. I., & Thorsvik, J. (2013). *Hvordan organisasjoner fungerer* (4 utg.). Bergen: Fagbokforl.
- Justis- og beredskapsdepartementet. (2018). *Tilskudd til aktivitetstilbud for barn i mottak (Statsbudsjettet 2018, kap. 490, post 71)*. Hentet 25.05.19 fra <http://www.regjeringen.no/no/dep/jd/tilskudd-fra-jd-i-2018/tilskudd-til-aktivitetstilbud-for-barn-i-mottak.-statsbudsjettet-2018-kap.-490-post-71/id2584930/>
- Justis- og beredskapsdepartementet. (2019). *Tilskudd til aktivitetstilbud for barn i mottak. Statsbudsjettet 2019, kap. 490, post 71*. Hentet 23.09.19 fra <https://udiregelverk.no/PageFiles/15350/Regelverk%20-%20tilskudd%20til%20aktivitetstilbud%20for%20barn%20i%20mottak.pdf>
- Justis- og beredskapsdepartementet, & Kunnskapsdepartementet. (u.å). *Innvandring og integrering*. Hentet 28.09.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/tema/innvandring/id918/>
- King, B. G., Felin, T., & Whetten, D. A. (2010). Perspective—Finding the organization in organizational theory: A meta-theory of the organization as a social actor. *Organization Science*, 21(1), 290-305.
- Kulturdepartementet. (u.å). *Likestilling og inkludering*. Hentet 10.08.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/tema/likestilling-og-inkludering/id922/>
- Kunnskapsdepartementet. (2018a). *Integrering gjennom kunnskap - Regjeringens integreringsstrategi 2019–2022*. Hentet 27.09.19 fra <https://www.regjeringen.no/contentassets/710bc325b9fb4b85b29d0c01b6b6d8f1/regjeringens-integreringsstrategi-20192022.pdf>
- Kunnskapsdepartementet. (2018b). *Regjeringa vil ha fleire innvandrarakar i utdanning og jobb*. Hentet 27.09.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/regjeringa-vil-ha-fleire-innvandrarakar-i-utdanning-og-jobb/id2613556/>
- Kunz, M. (2007). *265 million playing football*. Hentet 24.10.19 fra https://www.fifa.com/mm/document/fifafacts/bcoffsurv/emaga_9384_10704.pdf

- Kvale, S., & Brinkmann, S. (2015). *Det kvalitative forskningsintervju* (3 utg.). Oslo: Gyldendal akademisk.
- Lidén, H., Eide, K., Hidle, K., Nilsen, A. C. E., & Wærdahl, R. (2013). *Levekår i mottak for enslige mindreaarige asylsøkere* (Rapport (online.utg.): 2013:3) Oslo: Institutt for samfunnsforskning. Hentet 28.10.19 fra https://www.udi.no/globalassets/global/forskning-fou_i/asylmottak/levekaar-i-mottak-for-enslige-mindreaarige-asylsokere.pdf
- Locke, E., & Latham, G. (2005). Goal setting theory. I: J.B Miner (Red.), *Organizational Behavior I: Essential Theories of Motivation and Leadership* (s. 159-183). United States: M E Sharpe Inc.
- Locke, E. A., & Latham, G. P. (2006). New directions in goal-setting theory. *Current directions in psychological science*, 15(5), 265-268.
- Locke, E. A., & Latham, G. P. (2013). Goal Setting Theory, 1990. I: E.A. Locke & G.P. Latham (Red.), *New developments in goal setting and task performance* (s. 3-15). New York: Routledge.
- Markula, P. D., & Silk, M. (2011). *Qualitative Research for Physical Culture*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Marsden, C. (2010). Et forsvar av bedrifters ansvar. I: M. Morsing & A. Kakabadse (Red.), *Bedrifters samfunnsansvar: hvordan forene ønsker og praksis?* (s. 41- 49). Trondheim: Tapir akademiske forl.
- Martiniello, M. (2006). Political participation, mobilisation and representation of immigrants and their offspring in Europe. I: R. Bauböck (Red.), *Migration and citizenship : legal status, rights and political participation* (s. 83-105). Amsterdam: Amsterdam University Press.
- Midttun, A., Gjølberg, M., Kourula, A., Sweet, S., & Vallentin, S. (2013). Public Policies for Corporate Social Responsibility in Advanced Welfare States. I: A. Midttun (Red.), *CSR and beyond. A nordic perspective* (s. 261-286). Oslo: Cappelen Damm Akademisk.
- Mitchell, R. K., Agle, B. R., & Wood, D. J. (1997). Toward a theory of stakeholder identification and salience: Defining the principle of who and what really counts. *Academy of management review*, 22(4), 853-886.
- Morsing, M., & Kakabadse, A. (2010). Innledning: Bedrifters samfunnsansvar - Hvordan forene ønske og praksis? I: M. Morsing & A. Kakabadse (Red.), *Bedrifters samfunnsansvar. Hvordan forene ønske og praksis?* (s. 1-6). Trondheim: Tapir akademiske forl.

- Neumann, C. E. B., & Neumann, I. B. (2012). *Forskeren i forskningsprosessen : en metodebok om situering*. Oslo: Cappelen Damm akademisk.
- Ngo-Henha, P. E. (2018). A review of existing turnover intention theories. *International Journal of Economics and Management Engineering*, 11(11), 2760-2767.
- NIF. (2015). *Idrettspolitisk dokument 2015-2019*. Hentet 08.02.19 fra https://www.idrettsforbundet.no/globalassets/idrett/idrettsforbundet/om-nif/idrettspolitisk-dokument-2015-2019/57_15_nif_idrettspolitisk-dokument-2015-2019_lr_0909.pdf
- NIFs lov §1-2. (u.å). *Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komités lov*. Hentet 28.10.19 fra <https://www.idrettsforbundet.no/tema/juss/niflov/>
- Norges Fotballforbund. (2012). *Årsrapport 2012*. Hentet 11.02.19 fra <https://view.joomag.com/nff-nff-arsrapport-2012/0582261001453985296?short>
- Norges Fotballforbund. (2013). *Årsrapport 2013*. Hentet 11.02.19 fra <https://view.joomag.com/nff-nff-arsrapport-2013/0181574001453714238?short>
- Norges Fotballforbund. (2014). *Årsrapport 2014*. Hentet 11.02.19 fra <https://view.joomag.com/nff-nff-arsrapport-2014/0991451001453473933?short>
- Norges Fotballforbund. (2015). *Årsrapport 2015*. Hentet 11.02.19 fra <https://view.joomag.com/nff-nff-arsrapport-2015/0871095001455284225?short>
- Norges Fotballforbund. (2016a). *Handlingsplan 2016-2019*. Hentet 08.02.19 fra https://www.fotball.no/globalassets/nff-org/handlingsplan_2016-2019.pdf
- Norges Fotballforbund. (2016b). *Årsrapport 2016*. Hentet 11.02.19 fra <https://view.joomag.com/nff-arsrapport-2016/0149031001487332569?short>
- Norges Fotballforbund. (2017). *Årsrapport 2017*. Hentet 11.02.19 fra <https://view.joomag.com/nff-nff-arsrapport-2017/0449189001518785583?short>
- Norges Fotballforbund. (2018a). *Organisering i NFF sentralt*. Hentet 17.10.18 fra <https://www.fotball.no/globalassets/nff-org/ansatte/orgkart-nff-2017.pdf>
- Norges Fotballforbund. (2018b). *Årsrapport 2018*. Hentet 19.08.19 fra <https://www.fotball.no/tema/nff-nyheter/2019/her-er-nffs-arsrapport-2018/>
- Norges Fotballforbund. (u.å a). *Ansatte*. Hentet 08.02.19 fra <https://www.fotball.no/tema/om-nff/ansatte/>
- Norges Fotballforbund. (u.å b). *Forbundsstyret*. Hentet 08.02.19 fra <https://www.fotball.no/tema/om-nff/forbundstinget/forbundsstyret/>

- Norges Fotballforbund. (u.å c). *Kretser*. Hentet 8.februar 2019 fra <https://www.fotball.no/kretser/>
- Norges Fotballforbund KRETS1. (2016). *Visjoner og mål*. Hentet 07.10.19 fra <https://www.fotball.no/fotballens-verdier/inkludering/visjoner-og-mal/>
- Norges Fotballforbund KRETS2. (2018a). *Målgruppe og målsettinger for inkluderingsarbeidet 2018*. Hentet 07.10.19 fra <https://www.fotball.no/globalassets/krets/inkludering/malgruppe-og-malsettinger-for-inkluderingsarbeidet-2018.pdf>
- Norges Fotballforbund KRETS2. (2018b). *Årsrapport 2018*. Hentet 19.08.19 fra https://www.fotball.no/globalassets/krets/arsrapporter/arsrapport-2018_sisteversjon.pdf
- NOU 2011:7. (2011). *Velferd og migrasjon - den norske modellens fremtid*. Oslo: Barne, likestillingsdepartementet og inkluderingsdepartementet. Hentet 11.02.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2011-07/id642496/?q=NOU%202011:7>
- NOU 2011:10. (2011). *I velferdsstatens venterom— Mottakstilbudet for asylsøkere*. Oslo: Justis- og beredskapsdepartementet,. Hentet 11.02.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2011-10/id645250/sec5>
- NOU 2011:14. (2011). *Bedre integrering. Mål, strategier, tiltak*. . Oslo: Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Hentet 11.02.19 fra <https://www.regjeringen.no/contentassets/f5f792d1e2d54081b181655f3ca2ee79/no/pdfs/nou201120110014000dddpdfs.pdf>
- Nødland, S. I., & Vassenden, A. (2011). *Inkludering i idrettslag – Gjennomgang av en tilskuddsordning* (Rapport IRIS (online.utg.): 2011/066) Stavanger: IRIS International Research Institute of Stavanger. Hentet 28.10.19 fra [http://gammelweb.iris.no/internet/student.nsf/199f312efd2a0cacc125680e00635b85/d2e267a06297820dc12580ca0041bbf0/\\$FILE/Rapport_IRIS_2011_066.pdf](http://gammelweb.iris.no/internet/student.nsf/199f312efd2a0cacc125680e00635b85/d2e267a06297820dc12580ca0041bbf0/$FILE/Rapport_IRIS_2011_066.pdf)
- OsloMet. (2018). *Ung i Oslo 2018*. Hentet 08.02.19 fra <http://www.hioa.no/Om-OsloMet/Senter-for-velferds-og-arbeidslivsforskning/NOVA/Prosjekter/Ungdom/Ung-i-Oslo-2018>
- Parent, M. M., Kristiansen, E., Skille, E. Å., & Hanstad, D. V. (2015). The sustainability of the Youth Olympic Games: Stakeholder networks and institutional perspectives. *International Review for the Sociology of sport*, 50(3), 326-348.
- Putnam, R. D. (1993). *Making democracy work : civic traditions in modern Italy*. Princeton, N.J: Princeton University Press.

- Putnam, R. D. (1995). Bowling alone: America's declining social capital. *Journal of Democracy*, 6(1), 65-78.
- Putnam, R. D. (2000). *Bowling alone: The collapse and revival of American community*. New York: Simon and Schuster.
- Rich, K. A., Misener, L., & Dubeau, D. (2015). "Community Cup, We Are a Big Family": Examining Social Inclusion and Acculturation of Newcomers to Canada through a Participatory Sport Event. *Social Inclusion*, 3(3), 129-141.
- Seale, C. (1999). Quality in qualitative research. *Qualitative inquiry*, 5(4), 465-478.
- Seippel, Ø. N. (2002). *Idrett og sosial integrasjon*: (Rapport (online.utg.) 2002:9) Oslo: Institutt for Samfunnsforskning. Hentet 15.01.19 fra http://www.seippel.no/ISF_IdrettSosialIntegrasjon.pdf
- Seland, I., & Lidén, H. (2011). *Fritidsaktiviteter for barn på asylmottak* (Rapport (online.utg.): 2011:2) Oslo: Institutt for samfunnsforskning. Hentet 28.10.19 fra https://www.udi.no/globalassets/global/forskning-fou_i/asylmottak/fritidsaktiviteter-for-barn-paa-asylmottak.pdf
- Silverman, D. (2014). *Interpreting qualitative data* (5 utg.). Los Angeles, Calif: SAGE Publications.
- Sisjord, M. K., Fasting, K., & Sand, T. S. (2011). Inkludering av ungdom med minoritetsbakgrunn i NIF-organisert idrett. *Tidsskrift for Ungdomsforskning*, 11(2), 71-92.
- Slack, T., & Parent, M. M. (2006). *Understanding sport organizations: The application of organization theory* (2 utg.). Champaign, Ill: Human Kinetics.
- Spaaij, R., Farquharson, K., & Marjoribanks, T. (2015). Sport and social inequalities. *Sociology Compass*, 9(5), 400-411.
- St. meld. 13. (2018–2019). *Muligheter for alle — Fordeling og sosial bærekraft*. Oslo: Finansdepartementet. Hentet 02.10.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-13-20182019/id2630508/>
- St.meld.nr. 6. (2012-2013). *En helhetlig integreringspolitikk*. Oslo: Barne og likestillingdepartementet. Hentet 11.02.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld-st-6-20122013/id705945/?q=st.melding%206%202012-2013>
- St.meld.nr. 14. (1999-2000). *Idrettsliv i endring*. Oslo: Kulturdepartementet. Hentet 11.02.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/stmeld-nr-14-1999-2000-/id192652/?q=st.melding%2014%201999-2000>

- St.meld.nr. 26. (2011-2012). *Den norske idrettsmodellen*. Oslo: Kulturdepartementet. Hentet 02.10.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld-st-26-20112012/id684356/sec1>
- St.meld.nr. 30. (2015-2016). *Fra mottak til arbeidsliv – en effektiv integreringspolitikk*. Oslo: Justis - og beredskapsdepartementet. Hentet 10.09.19 fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-30-20152016/id2499847/sec1>
- Statistisk sentralbyrå. (2018a). *Fakta om innvandring*. Hentet 10.05.19 fra <http://www.ssb.no/innvandring-og-innvandrere/faktaside/innvandring>
- Statistisk sentralbyrå. (2019a). *Innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre*. Hentet 20.10.19 fra <https://www.ssb.no/befolkning/statistikker/innvbef>
- Statistisk sentralbyrå. (2019b). *Personer med flyktningbakgrunn*. Hentet 30.09.19 fra <https://www.ssb.no/flyktninger>
- Statistisk sentralbyrå. (2019c). *Svakere vekst i antall personer med flyktningbakgrunn*. Hentet 30.09.19 fra <https://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/svakere-vekst-i-antall-personer-med-flyktningbakgrunn>
- Strandbu, Å. (2006). *Idrett, kjønn, kropp og kultur: minoritetsjenters møte med norsk idrett*. Doktoravhandling ved Universitetet i Oslo, Oslo.
- Strandbu, Å., & Bakken, A. (2007). *Aktiv Oslo ungdom: En Studie av Idrett, Minoritetsbakgrunn og Kjønn* (Rapport (online.utg.): 2/2007) Norsk institutt for forskning om oppvekst velferd og aldring. Hentet 28.10.19 fra http://ungdata.no/asset/2546/1/2546_1.pdf
- Thagaard, T. (2013). *Systematikk og innlevelse - En innføring i kvalitativ metode*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Tjora, A. H. (2017). *Kvalitative forskningsmetoder i praksis* (3 utg.). Oslo: Gyldendal akademisk.
- Ungdata. (2016). *Hva er Ungdata?* Hentet 08.02.19 fra <http://www.ungdata.no/Om-undersoekelsen/Hva-er-Ungdata>
- Utlendingsdirektoratet. (2008). *Krav til fritidsaktiviteter under opphold på statlig mottak*. Hentet 08.02.19 fra <https://www.udiregelverk.no/no/rettskilder/udi-rundskriv/rs-2008-027/>
- Utlendingsdirektoratet. (2015). *UDIs strategi 2015-2018*. Hentet 25.05.18 fra https://www.udi.no/globalassets/global/om-udi/udi_strategi-2015-2018.pdf

- Utlendingsdirektoratet. (2018a). *Færre beboere i mottak*. Hentet 08.02.19 fra <http://udi.no/aktuelt/faerre-beboere-i-mottak/>
- Utlendingsdirektoratet. (2018b). *UDI la ned 100 asylmottak i 2017*. Hentet 08.02.19 fra <http://www.udi.no/aktuelt/udi-la-ned-100-asylmottak-i-2017/>
- Utlendingsdirektoratet. (2018c). *Årsrapport 2017*. Hentet 08.02.19 fra <https://www.regjeringen.no/contentassets/c7a16faa2e014a6ca48990e162c23778/arsrapport-2017-udi.pdf>
- Utlendingsdirektoratet. (2019a). *Aktiviteter for barn i asylmottak – disse tiltakene har fått tilskuddsmidler fra UDI*. Hentet 30.09.19 fra <https://www.udi.no/aktuelt/aktiviteter-for-barn-i-asylmottak--disse-tiltakene-har-fatt-tilskuddsmidler-fra-udi/>
- Utlendingsdirektoratet. (2019b). *Beboere i asylmottak etter alder og måned (2019)*. Hentet 11.10.19 fra <https://www.udi.no/statistikk-og-analyse/statistikk/beboere-i-asylmottak-etter-alder-og-maned-2019/>
- Utlendingsdirektoratet. (2019c). *Beboere i asylmottak etter statsborgerskap og status i søknad (2019)*. Hentet 10.05.18 fra <https://www.udi.no/statistikk-og-analyse/statistikk/beboere-i-asylmottak-etter-statsborgerskap-og-status-i-soknad-2019/>
- Utlendingsdirektoratet. (2019d). *Nå kan du søke om midler til aktiviteter for barn og unge i asylmottak*. Hentet 08.02.19 fra <https://www.udi.no/aktuelt/159-millioner-kroner-til-aktiviteter-for-barn-og-unge-i-asylmottak/>
- Utlendingsdirektoratet. (2019e). *Tilskudd til aktivitetstilbud for barn i mottak. Statsbudsjettet 2019, kap.490, post 71*. Hentet 11.02.19 fra <https://www.udiregelverk.no/PageFiles/15350/Regelverk%20-%20tilskudd%20til%20aktivitetstilbud%20for%20barn%20i%20mottak.pdf>
- Utlendingsdirektoratet. (2019f). *Årsrapport 2018*. Hentet 03.10.19 fra https://www.udi.no/globalassets/global/aarsrapporter_i/virksomhetsrapport-2018.pdf
- Utlendingsdirektoratet. (u.å a). *Hvem gjør hva i utlendingforvaltningen?* Hentet 19.08.19 fra <https://www.udi.no/om-udi/om-udi-og-utlendingforvaltningen/hvem-gjor-hva-i-utlendingforvaltningen/>
- Utlendingsdirektoratet. (u.å b). *Ord og begreper*. Hentet 30.09.19 fra <https://www.udi.no/ord-og-begreper/>
- Utlendingsdirektoratet. (u.å c). *Organisasjonskart og avdelingsbeskrivelser*. Hentet 08.02.19 fra <https://www.udi.no/om-udi/om-udi-og-utlendingforvaltningen/organisasjonskart-og-avdelingsbeskrivelser/#link-4130>
- Walseth, K. (2004). *En problematisering av idretten som arena for integrasjon av etniske minoriteter*. Hentet 16.06.19 fra

https://www.researchgate.net/profile/Kristin_Walseth/publication/242147907_En_problematisering_av_idretten_som_arena_for_integrasjon_av_etniske_minoriteter/links/53ec8cd40cf250c8947ccbc/En-problematisering-av-idretten-som-arena-for-integrasjon-av-etniske

Walseth, K. (2006). Sport and belonging. *International Review for the Sociology of sport*, 41(3-4), 447-464.

Walseth, K. (2008). Bridging and bonding social capital in sport—experiences of young women with an immigrant background. *Sport, education and society*, 13(1), 1-17.

Walseth, K. (2011). Minoritetsjenter i idretten - status og utfordringer. I: D.V. Hanstad, G. Breivik, M.K. Sisjord & H.B. Skaset (Red.), *Norsk idrett - indre spenning og ytre press* (s. 355-371). Oslo: Akilles.

Walseth, K., & Fasting, K. (2004). Sport as a means of integrating minority women. *Sport in Society*, 7(1), 109-129.

Weiss, N., Djuve, A. B., Hamelink, W., & Zhang, H. (2017). *Opphold i asylmottak. Konsekvenser for levekår og integrering* (Fafo-rapport (online.utg.): 2017:07) Oslo: Fafo. Hentet 28.10.19 fra <https://fafo.no/images/pub/2017/20615.pdf>

Wollebæk, D., & Seggaard, S. B. (2011). Sosial kapital - hva er det og hvor kommer det fra? I: D Wollebæk & S.B Seggaard (Red.), *Sosial kapital i Norge* (s. 25-49). Oslo: Cappelen Damm akademisk.

Woolcock, M. (1998). Social capital and economic development: Toward a theoretical synthesis and policy framework. *Theory and Society*, 27(2), 151-208.

Ødegård, G. (2010). *Foreningsliv i et flerkulturelt lokalsamfunn: En studie om integrasjon og sosial kapital* (Rapport (online.utg.): 2016:6) Oslo: Senter for forskning på sivilsamfunn og frivillig sektor. Hentet 28.10.19 fra https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kud/samfunn_og_frivillighet/rapporter/foreningsliv_i_et_flerkulturelt_lokalsamfunn_vr_2010_6_v2.pdf

Ødegård, G., Bakken, A., & Strandbu, Å. (2016). *Idrettsdeltakelse og trening blant ungdom i Oslo: Barrierer, frafall og endringer over tid* (Rapport (online.utg.): 2016:7) Oslo: Senter for forskning på sivilsamfunn og frivillig sektor. Hentet 28.10.19 fra <https://samfunnsforskning.brage.unit.no/samfunnsforskning-xmlui/handle/11250/2445378>

Ødegård, G., Loga, J., Steen-Johnsen, K., & Ravneberg, B. (2014). *Felleskap og forskjellighet*. Oslo: Abstrakt forlag.

Tabelloversikt

Tabell 1: Oversikt over deltakere i studien.....	41
Tabell 2: Eksempler på koding og kategorisering	44

Forkortelser

NFF	Norges Fotballforbund
NFF sentralt	Ansatte som jobber sentralt i Norges Fotballforbund
NFFs fotballkretser	Ansatte som jobber i Norges Fotballforbund sine fotballkretser
UDI	Utlendingsdirektoratet
IMDi	Integrerings – og Mangfoldsdirektoratet
NSD	Norsk senter for forskningsdata
NIF	Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komite
CSR	Corporate Social Responsibility

Vedlegg

Vedlegg 1: Informasjons og samtykkeskjema

Vedlegg 2: Intervjuguide (UDI)

Vedlegg 3: Intervjuguide (NFF sentralt)

Vedlegg 4: Intervjuguide (NFFs fotballkretser)

Vedlegg 5: Godkjenning NSD

Vil du delta i forskningsprosjektet:

«Aktivitet for barn og unge i asylmottak: En kvalitativ studie om samarbeidet mellom UDI, NFF og NFFs fotballkretser»

Formål

Formålet med dette prosjektet er i hovedsak økt forståelse og kunnskap om hvordan samarbeidet fungerer mellom Utlendingsdirektoratet (UDI), Norges Fotballforbund (NFF) sentralt og NFFs fotballkretser, i sammenheng med aktivitetsmidler fra Utlendingsdirektoratet (UDI). Jeg vil i hovedsak belyse hvordan samarbeidet mellom de ulike partene fungerer/har fungert og i hvilken grad de ulike partene opplever at målsetningene i tiltakene nås, samt målsetninger tilknyttet integrering/inkludering.

Prosjektet utgjør en del av min Mastergrad i idrettsvitenskap ved Norges idrettshøgskole (NIH) ved seksjon kultur og samfunn.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Norges Idrettshøgskole (NIH) er ansvarlig for prosjektet.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Tematikken for prosjektet er relativt spesifikt og utvalget er tatt med utgangspunkt i dette. Videre har utvalget basert seg på informasjon om tildelingen av midler fra UDI til NFF, samt hvilke fotballkretser som mottar UDI-midler fra NFF sentralt. Du besitter innsikt i prosessen og samarbeidet, gitt din tilhørighet til organisasjonene prosjektet omhandler og din arbeidsstilling.

Hva innebærer det for deg å delta?

Hvis du velger å delta i prosjektet, innebærer det å delta i et dybdeintervju, som vil være fra ca. 1-2 timer på sted og tidspunkt du foretrekker. Intervjuet vil være semi-strukturert og inneholde spørsmål som har hensikt å belyse de overnevnte problemstillingene.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykke tilbake uten å oppgi noen grunn. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern – hvordan vi oppbevarer og bruker dine opplysninger

Vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrivet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket.

Det vil kun være masterstudenten (Ingvild Aarland) og veilederen (Fiona Dowling) som har tilgang til datamaterialet. Lydopptakene vil bli oppbevart midlertidig i et låsbart skap og adskilt fra identifiserende personopplysninger, inntil lydopptakene er transkribert. I etterkant av transkriberingen, vil lydopptakene slettes. All datamaterialet vil bli slettet etter avsluttet studie.

Deltakerne i studien vil ikke bli omtalt eller referert til ved navn, og er derfor ikke direkte identifiserbare. Deltakerne vil bli beskrevet med hvilken arbeidsstilling de innehar og hvilken organisasjon de tilhører, og bli tildelt fiktive navn. Dermed vil det ikke være en fullstendig anonymisering, da de som deltar muligens kan bli gjenkjent av noen som kjenner til organisasjonen internt eller besitter opplysninger om tildelingsprosessen til UDI/NFF.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg,
- å få rettet personopplysninger om deg,
- få slettet personopplysninger om deg,
- få utlevert en kopi av dine personopplysninger (dataportabilitet), og
- å sende klage til personvernombudet eller Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

På oppdrag fra Norges Idrettshøgskole har NSD – Norsk senter for forskningsdata AS vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med:

- Forsker: Ingvild Langnes Aarland, mail: ingvilda@student.nih.no eller telefon: 91 71 73 26
- NSD – Norsk senter for forskningsdata AS, på epost personverntjenester@nsd.no eller telefon: 55 58 21 17.
- Personvernombud NIH: Karine Justad, mail: karine.justad@nih.no eller telefon: 23 26 20 89

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet og ønsker å delta

Underskrift

Dato

(kryss av)

- delta i intervju*
- samtykker til at deltakelse i prosjektet kan indirekte identifiseres (se punkt om personvern)*

Vedlegg 2: Intervjuguide (UDI)

Bakgrunns informasjon

1. Alder, utdanning, yrkeserfaring?
2. Stillingstittel, antall år i nåværende stilling?
3. Organisasjonskart: Kan du plassere deg selv på dette organisasjonskartet?
 - a. Hvem rapporterer du til?
 - b. Hvor kommer saksbehandleren inn i forhold til deg?
4. Kan du beskrive dine arbeidsoppgaver?
 - a. Hva vil du si er dine hoved arbeidsoppgaver?
 - b. Hvor mye tid bruker du på de ulike arbeidsoppgavene (tidsbruk).
5. Hva tenker du om dine muligheter for å påvirke dine egne arbeidsoppgaver?
 - a. Stor/lav autonomi?
 - b. Utdyp
6. I hvilken grad vil du si at du som ansatt kan påvirke virksomhetsplanene eller handlingsplanene til organisasjonen?
7. Dette står nok i årsrapportene til UDI, men jeg spør likevel: Kan du si noe om hvor mye midler UDI genererer på generell basis?

Samarbeidets opprinnelse

1. Hvordan oppsto samarbeidet mellom UDI og NFF
 - a. Tidspunkt/år?
2. Hvem tok initiativ til samarbeidet?
 - a. Hvorfor tok man initiativ? Hvorfor valgte man å innlede et samarbeid?
 - b. Hvilke verdier lå til grunne for samarbeidet?
 - c. I hvilken grad reflekterte samarbeidet handlingsplanene/virksomhetsplanene til UDI?
 - i. Utdyp
 - ii. På hvilken måte?
 - d. Hvilken form for avtale ble undertegnet?
 - i. Skriftlig/muntlig avtale
 - ii. Intensjonsavtale/ Samarbeidsavtale?
 - iii. Hvilke dokumenter finnes på denne/disse avtalen?
 - iv. Ligger disse til tilgjengelig offentlig, eventuelt hvor?

Samarbeidets form

1. Kan du karakterisere samarbeidet?

- a. Hvilken form for kontakt har dere i hovedsak hatt med NFF?
 - i. Mail, møter, telefon osv?
 - ii. Hvor ofte har denne kontakten funnet sted?
 - b. Hvordan opplever du at denne kontaktformen har fungert?
 - i. Utdyp
2. Kan du beskrive arbeidsfordelingen mellom UDI og NFF?
 - a. Utdyp
 3. Hva er din opplevelse av rammevilkårene i samarbeidet?
 - a. Gode eller dårlige rammevilkår?
 - b. Endringer av ansatte som har ansvar for samarbeidet?
 - i. På hvilket nivå? Saksbehandler eller overordnet?
 - ii. Hos UDI og/eller hos NFF?
 - iii. I hvilken grad tror du at slike endringer kan ha innvirkning på samarbeidet?
 - iv. Utdyp
 4. Hvor stort budsjett har UDI til utdeling når det gjelder aktiviteter for barn og unge i asylmottak?
 - a. Total sum
 - b. Hvor mye tildeles NFF?
 - c. Har det vært samme sum hvert år?
 - d. Hvordan kommer UDI frem til summen som tildeles NFF?
 - e. Hvor mye midler mottar NFF sammenlignet andre organisasjoner?
 5. Har UDI kontakt direkte med NFF sine kretser/klubber som mottar midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak, eller er det kun med NFF sentralt?
 - a. Hvorfor er det slik?
 - b. Hensiktsmessig?

Samarbeidet pr dags dato

1. Hvordan opplever du at samarbeidet mellom UDI og NFF fungerer pr dato?
 - a. Utdyp
 - b. Endring over tid eller har det alltid vært slik?
 - c. Tror du NFF har samme oppfatning?

Tildelingsprosessen

1. Kan du fortelle om hvordan UDI velger ut organisasjonene som skal motta midler?
 - a. Søknad? Intensjonsavtale?
 - b. Hvor mange organisasjoner pleier å søke?
 - c. Hvor mange organisasjoner pleier å motta midler? Kan du nevne noen andre organisasjoner som mottar midler?
2. Kan du beskrive hvilke kriterier UDI legger til grunne når tildeling av midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak foretas?
 - a. Hva tenker du om NFF sin evne til å møte disse kriteriene?

- i. God/dårlig evne?
 - ii. Hvorfor?
- 3. Kan du beskrive hvorfor NFF mottar slike midler?
 - a. Utdyp
 - b. Fordeler/ulemper?
- 4. I hvilken grad overlater UDI ansvaret med videreformidling av midler til NFFs klubber og kretser, til NFF sentralt?
 - a. Hva er hensikten med denne ansvarfordelingen?
- 5. Kan du si noe om hvorvidt de samme kriteriene stilles til alle organisasjoner som søker midler til aktivitet for barn og unge i mottak?
 - i. Forskjeller? Hvorfor?
 - ii. I hvor stor grad gjenspeiler størrelsen av midlene som mottas, kravene til rapportering og tildelingskriterier?

Måloppnåelse

1. Kan du beskrive de generelle målsetningene til UDI som virksomhet?
2. Hvordan står disse målsetningene i samsvar med samarbeidet med organisasjoner som for eksempel NFF?
3. Kan du beskrive UDI sine målsetninger for samarbeidet med NFF?
 - a. Er dette etter din mening realistiske målsetninger for et slikt samarbeid?
 - i. Hvorfor eller hvorfor ikke?
4. Opplever UDI at målsetningene for samarbeidet med NFF nås?
 - a. Hvorfor eller hvorfor ikke?
 - b. Hvordan vet UDI at disse målsetningene nås eller ikke?
5. Hvilke forhold har hemmet/fremmet måloppnåelse?
 - a. Utdyp
 - b. Hvis det er noe som har hemmet måloppnåelsen, hvordan kunne dette vært unngått?
6. Hva kunne blitt gjort annerledes i tilknytning til ønsket måloppnåelse?
7. Kan du si noe om hvordan målsetningene i samarbeidet mellom UDI og NFF står i samsvar med UDI sine handlingsplaner/virksomhetsplaner?
 - a. Utdyp. Hvorfor eller hvorfor ikke?
 - b. Hva er din personlige tenker om dette?
8. I hvilken grad har du som ansatt hatt mulighet til å påvirke målsetningene?
 - a. Er disse målsetningene utarbeidet på forhånd eller kan ansatte som jobber med dette ha innvirkning på målsetningene som settes?
 - b. Hvor stor grad av autonomi vil du si at du som ansatt har?

Rapportering

1. Kan du beskrive rapporteringsprosessen i samarbeidet mellom UDI og NFF?
2. Stilles det noen krav til rapportering fra NFF sin side, når det mottas midler fra UDI?
 - a. Kan du utdype disse kravene?
 - b. Gjelder disse kravene for alle organisasjoner som mottar midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak?
 - c. Hvordan sikrer UDI at disse kravene oppfylles?
 - i. Sluttrapport? Andre rapporter?
 - d. Opplever UDI at NFF oppfyller disse kravene?
 - i. Hvorfor eller hvorfor ikke?
 - ii. Kan NFF gjøre noe annerledes?
3. Kan du si noe om kravene som stilles til andre organisasjoner som mottar samme type midler?
 - a. Er det samme krav til rapportering?
 - b. Hvorfor/hvorfor ikke?
4. Er det noen sammenheng mellom rapporteringskrav og summen av midler organisasjonene mottar?

Handlingsplaner/Virksomhetsplaner

1. Har UDI noen generelle virksomhetsplaner/handlingsplaner for midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak?
 - a. Kan du beskrive kort hva som nevnes i disse handlingsplanene?
 - b. Er disse planene offentlig tilgjengelige?
 - c. Hvordan kommer NFF inn i disse planene?
2. Kan du beskrive hvordan tildelingen av midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak, henger sammen med UDI sine overordnede handlingsplaner/virksomhetsplaner?
 - a. Utdyp
3. Står det noe om integrering i disse planene?
 - a. Finner det sikkert på nettsidene til UDI, men kan du beskrive UDI sin offisielle definisjon på integrering?
 - b. Hva legger du personlig i begrepet?
 - i. Utdyp
 - ii. Er det omstridt? Tatt forgitt? Dine tanker rundt dette
4. Hva er din mening om hvordan begrepet «integrering» blir brukt i ulike sammenhenger?
 - a. Opplever du at det er stor variasjon av hvordan begrepet brukes?
 - i. Hva er dine tanker om dette i så fall?
 - ii. Hva tror du kan være konsekvensen av denne variasjonen eventuelt?

- b. Opplever du at NFF har den samme forståelse av begrepet «integrering» som det UDI har?
 - i. Hvordan kan dette eventuelt påvirke samarbeidet?
- 5. Det er mange som bruker ordet inkludering i stedet for integrering, hva men din organisasjon om dette?
 - a. Dine personlige meninger?
- 6. Hvorfor gir UDI økonomisk støtte til idrettsaktivitet generelt for barn og unge i asylmottak?
 - a. På hvilken måte samsvarer dette med UDI sine målsetninger?
 - b. Hva tenker du om idretten som integreringsarena?
 - i. Utdyp
 - ii. Fotball?
- 7. Hvorfor satser UDI på samarbeidsavtaler med organisasjoner som NFF?
 - a. Utdyp
 - b. Opplever du at NFF har den samme oppfatningen av hvorfor man inngår slike samarbeidsavtaler?
 - c. På hvilken måte samsvarer et slikt samarbeid med UDI sin offisielle definisjon av integrering?
- 8. Hva synes din organisasjon om den formen for integreringsarbeid som NFF gjennomfører?
 - a. Samsvarer det med din personlige mening om integreringsarbeidet til NFF?
 - b. Hvordan er NFF sitt integreringsarbeid annerledes enn andre former for integreringsarbeid innenfor andre organisasjoner?
 - c. Hva skiller NFF fra andre organisasjoner?
 - d. Hvilke fordeler/ulempes finnes med integreringsarbeidet som NFF gjennomfører?

Fremtidig samarbeid

- 1. Hvordan ser din organisasjon på videre samarbeid med NFF i fremtiden?
- 2. Ser dere det som hensiktsmessig å videreføre samarbeidet?
 - a. Utdyp
 - b. Hvorfor/hvorfor ikke
- 3. Kan du komme på noen forhold som kan gjøre at et slikt samarbeid ikke blir hensiktsmessig å videreføre?

Vedlegg 3: Intervjuguide (NFF sentralt)

Bakgrunns informasjon

1. Alder, Utdanning, yrkeserfaring?
2. Hva er din nåværende stillingstittel? Og hvor lenge har du vært i denne stillingen?
3. Hvilken avdeling tilhører du?
 - a. Hvem rapporterer du til (overordnede)
 - b. Har ansvaret for UDI-midlene alltid ligget i denne avdelingen/seksjonen?
4. Kan du beskrive dine arbeidsoppgaver?
 - a. Hva vil du si er dine hoved arbeidsoppgaver?
 - b. Hvor mye tid bruker du på de ulike arbeidsoppgavene (tidsbruk).
5. I hvilken grad vil du si at du som ansatt kan påvirke virksomhetsplanene eller handlingsplanene til organisasjonen?
6. Hva tenker du om dine muligheter for å påvirke dine egne arbeidsoppgaver?
 - a. Stor/lav autonomi?
 - b. Utdyp
7. Dette står nok i årsrapportene til NFF, men jeg spør likevel: Kan du grovt antatt si noe om hvor stort budsjett NFF som organisasjon disponerer?
 - a. Hvor stort budsjett har din seksjon?

Samarbeidets opprinnelse

1. Hvordan oppsto samarbeidet mellom NFF og UDI?
 - a. Tidspunkt/år?
2. Hvem vil du si at tok initiativ til samarbeidet?
 - a. Hvorfor tok man initiativ? Hvorfor valgte man å innlede et samarbeid?
 - b. Hvilke verdier lå til grunne for samarbeidet?
 - c. I hvilken grad reflekterte samarbeidet handlingsplanene/virksomhetsplanene til NFF?
 - i. Utdyp
 - ii. På hvilken måte?
 - d. Hvordan form for avtale ble undertegnet?
 - i. Intensjonsavtale/ Samarbeidsavtale?
 - ii. Skriftlig/muntlig?
 - iii. Hvilke dokumenter finnes på denne/disse avtalen? Ligger disse tilgjengelig offentlig?
3. Hvor lenge har NFF sentralt videreformidlet midler fra UDI, direkte til fotballkretsene?

- a. Hva var årsaken til at man startet med den fordelingen?
 - i. Kontra kun til klubb

Samarbeidets form

1. Kan du **karaktarisere** samarbeidet mellom NFF sentralt og UDI?
 - a. Hvilken form for kontakt har dere i hovedsak hatt med UDI?
 - i. Mail, møter, telefon osv?
 - ii. Hvor ofte har denne kontakten funnet sted?
 - b. Hvordan opplever du at denne kontaktformen har fungert?
 - i. Utdyp
2. Kan du beskrive arbeidsfordelingen mellom NFF sentralt og UDI?
 - a. Utdyp
 - b. Hvem gjør hva?
 - c. Hvordan kommer fotballkretsene inn i denne arbeidsfordelingen?
3. Hva er din opplevelse av rammevilkårene i samarbeidet mellom NFF sentralt og UDI?
 - a. Gode eller dårlige rammevilkår?
 - b. Endring av ansatte som har ansvar for samarbeidet?
 - i. På hvilket nivå? Saksbehandler eller overordnet?
 - ii. Hos UDI og/eller hos NFF?
 - iii. I hvilken grad tror du at slike endringer kan ha innvirkning på samarbeidet?
 - iv. Utdyp
4. Kan du karakterisere samarbeidet mellom NFF sentralt og fotballkretsene?
 - a. Hvilken form for kontakt har dere i hovedsak med fotballkretsene som søker midler?
 - i. Mail, møter, telefon?
 - ii. Hvor ofte?
 - iii. Hvordan opplever du at denne kontaktformen har fungert?
 - b. Stabile arbeidsforhold?
 - i. Endringer av ansatte som har ansvar for samarbeidet?
5. Hvor mye midler har NFF til utdeling når det gjelder aktiviteter for barn og unge i asylmottak?
 - a. Total sum
 - b. Hvor mye tildeles kretsene? Hvor mye tildeles klubbene?
 - i. Prosent
 - ii. Samme sum hvert år?
 - iii. Hvordan kommer NFF frem til summene dere tildeler kretsene og klubbene?
 - c. Har NFF mottatt samme sum hvert år fra UDI?
 - d. Hvordan vil du si at UDI kommer frem til summen som tildeles NFF?
 - e. Hvor mye tror du at NFF mottar sammenlignet andre organisasjoner?
6. Kan du beskrive kommunikasjonslinjen mellom UDI og kretsene?
 - a. Er det noen direkte kommunikasjon eller kun via NFF sentralt?

Samarbeidet pr dags dato

1. Hvordan opplever du at samarbeidet mellom NFF og UDI fungerer pr dags dato?
 - a. Utdyp
 - b. Endring over tid eller har det alltid vært slik?
 - c. Tror du UDI har samme oppfatning av samarbeidet som dere sentralt i NFF?
2. Hvordan opplever du at samarbeidet mellom NFF sentralt og fotballkretsene fungerer pr dags dato?
 - a. Utdyp
 - b. Endring over tid eller alltid vært slik?
 - c. Tror du kretsene har samme oppfatning av samarbeidet som dere sentralt i NFF?

Tildelingsprosessen

1. Hva tror du at UDI vektlegger når de velger ut organisasjonene som skal motta midler?
 - a. Søknad? Intensjonsavtale?
 - b. Hvor mange organisasjoner tror du pleier å søke?
2. Kan du beskrive hvilke kriterier UDI legger til grunne når tildeling av midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak foretas?
 - a. Hva tenker dere sentralt i NFF om deres evne til å møte disse kriteriene?
 - i. God/dårlig evne?
 - ii. Hvorfor?
 - b. Kan du beskrive hvorfor NFF mottar slike midler?
 - i. Utdyp
 - ii. Er NFF en ideell organisasjon å tildele slike øremerkede midler? Eventuelt hvorfor/hvorfor ikke?
3. Kan du si noe om hvorfor NFF velger å videreformidle midler direkte til enkelte kretser, og ikke kun direkte til klubb?
 - a. Hva er hensikten?
 - b. Fordeler/ulempes?
4. Kan du fortelle om hvordan NFF sentralt velger ut hvilke kretser som skal motta midler?
 - a. Hva ligger til grunne?
 - b. Søknader, avtaler?
 - c. Hvor mange kretser pleier å søke?
 - d. Er det ofte de samme kretsene?
 - i. Hvorfor tror du eventuelt at det er slik?
 - e. Hvor mange kretser kontra klubber mottar midler?
5. I hvilken grad har dere sentralt i NFF ansvar for videreformidlingen av midler til klubber og kretser?
 - a. Kan du beskrive hvorfor det er slik?
 - b. Vil du si det er hensiktsmessig eller ikke?
6. Hvordan opplever dere i NFF at UDI stiller seg til denne arbeidsfordelingen?

- a. Positivt/negativt?
 - b. Utdyp
7. Kan du si noe om hvorvidt dere i NFF opplever at de samme kriteriene stilles til alle organisasjoner som søker midler fra UDI til aktivitet for barn og unge i mottak?
 - i. Forskjeller? Hvorfor?
 8. Hvilke kriterier legger NFF til grunne ved tildelingen av midler til sine kretser?
 - a. Samsvarer disse med UDI sine kriterier?
 - b. Hvordan holder NFF sentralt kontroll på at disse kriteriene oppfylles når kretsene mottar midler?

Måloppnåelse

1. Kan du beskrive de generelle målsetningene til NFF som virksomhet?
2. Hvordan står de overordnede målsetningene til NFF i samsvar med samarbeidet med organisasjoner som for eksempel UDI?
3. Kan du beskrive NFF sine målsetninger for samarbeidet med UDI?
 - a. Er dette etter din mening realistiske målsetninger for et slikt samarbeid?
 - i. Hvorfor eller hvorfor ikke?
4. I hvilken grad opplever din avdeling at målsetningene for samarbeidet med UDI nås?
 - a. Hvorfor eller hvorfor ikke?
 - b. Hvordan vet NFF at disse målsetningene nås eller ikke?
5. Hvilke forhold har hemmet/fremmet måloppnåelse?
 - a. Utdyp
 - b. Hvis det er noe som har hemmet måloppnåelsen, hvordan kunne dette vært unngått?
6. Hva kunne blitt gjort annerledes i tilknytning til ønsket måloppnåelse?
7. Står målsetningene i samarbeidet mellom NFF og UDI i samsvar med NFF sine handlingsplaner/virksomhetsplaner?
 - a. Utdyp. Hvorfor eller hvorfor ikke?
 - b. Hva er din personlige tanker om dette?
8. I hvilken grad har du som ansatt hatt mulighet til å påvirke målsetningene?
 - a. Er disse målsetningene utarbeidet på forhånd eller kan ansatte som jobber med dette ha innvirkning på målsetningene som settes?
 - b. Hvor stor grad av autonomi vil du si at du har som ansatt?
9. Kan du fortelle noe om hvorvidt NFF har noen konkrete målsetninger for samarbeidet med kretsene, i tilknytning til midler fra UDI?
 - a. Har NFF egne målsetninger for samarbeidet med kretsene i tilknytning til midler fra UDI?
 - b. I hvilken grad vil du si at samarbeidet med kretsene bidrar til ønsket måloppnåelse i samarbeidet med UDI?

- c. Hvorfor/ Hvorfor ikke?

Rapportering

1. Kan du beskrive rapporteringsprosessen i samarbeidet mellom NFF og UDI?
2. Kan du utdype hvilke krav som stilles for rapportering fra NFF, når det mottas midler fra UDI?
 - a. Tror du at disse kravene er like for alle organisasjoner som mottar midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak?
 - i. Hvorfor/hvorfor ikke?
 - b. Hvordan opplever du at UDI sikrer at disse kravene oppfylles?
 - i. Sluttrapport? Andre rapporter?
 - c. Opplever du at NFF som organisasjon oppfyller disse kravene?
 - i. Hvorfor eller hvorfor ikke?
 - ii. Kan NFF gjøre noe annerledes?
 - iii. Kan UDI gjøre noe annerledes?
3. Kan du si noe om kravene til rapportering som stilles til kretsene når de mottar midler som er videreformidlet fra NFF sentralt?
 - a. Er det samme krav for alle kretser som mottar midler?
 - i. Hvorfor/hvorfor ikke?
 - b. Hvordan mener du at NFF sikrer at kravene til kretsene oppfylles?
 - i. Sluttrapporter/andre rapporter?
 - ii. Fysisk tilstedeværelse?

Handlingsplaner/Virksomhetsplaner

1. Kan du beskrive hvordan tildelingen av midler fra UDI, henger sammen med NFF sine generelle overordnede handlingsplaner/virksomhetsplaner?
 - a. Utdyp
2. Har NFF noen spesifikke virksomhetsplaner/handlingsplaner for midler fra UDI?
 - a. Kan du beskrive kort hva som nevnes i disse handlingsplanene?
 - b. Er disse planene offentlig tilgjengelige?
3. Hva står skrevet i handlingsplanene til NFF om integrering?
 - a. Kan du beskrive NFF sin offisielle definisjon på integrering?
 - b. Hva legger du personlig i begrepet?
 - i. Utdyp
 - ii. Er det omstridt? Tatt forgitt? Dine tanker rundt dette
4. Hvorfor satser NFF på samarbeidsavtaler med organisasjoner som UDI?
 - a. Utdyp
 - b. Opplever du at UDI har den samme oppfatningen av hvorfor man inngår slike samarbeidsavtaler?
 - c. På hvilken måte tror du at et slikt samarbeid samsvarer med NFF sin offisielle definisjon av integrering?
5. Hva er din mening om hvordan begrepet «integrering» blir brukt i ulike sammenhenger?

- a. I hvilken grad opplever du at det er stor variasjon av hvordan begrepet brukes?
 - i. Hva er dine tanker om dette i så fall?
 - ii. Hva tror du kan være konsekvensen av denne variasjonen eventuelt?
 - b. I hvilken grad opplever du at NFF har den samme forståelse av begrepet «integrering» som det UDI har?
 - i. Hvordan kan dette eventuelt påvirke samarbeidet?
4. Hva er dine tanker om hvordan kretsene definerer begrepet «integrering»?
 - a. I hvilken grad tror du den samsvarer det med NFF sin fortolkning?
 - i. Hvorfor/hvorfor ikke?
 - ii. Hva kan være konsekvensen av dette?
 6. Hvorfor tror du at UDI gir økonomisk støtte til idrett for migranter/asylsøkere?
 - a. Hva tenker du om idretten som integreringsarena?
 - i. Utdyp
 - ii. Fotball?
 7. Hva synes din organisasjon om den formen for integreringsarbeid som dere gjennomfører?
 - a. Samsvarer det med din personlige mening om integreringsarbeidet i idretten?
 - b. Hvordan er NFF sitt integreringsarbeid annerledes enn andre former for integreringsarbeid innenfor andre organisasjoner?
 - c. Hva skiller NFF fra andre organisasjoner?
 - d. Hvilke fordeler/ulemper finnes med integreringsarbeidet som NFF gjennomfører?

Fremtidig samarbeid

1. Hvordan ser din organisasjon på videre samarbeid med UDI i fremtiden?
2. I hvilken grad ser dere det som hensiktsmessig å videreføre samarbeidet?
 - a. Utdyp
 - b. Hvorfor/hvorfor ikke
3. Kan du komme på noen forhold som kan gjøre at et slikt samarbeid ikke blir hensiktsmessig å videreføre?
 - a. Utdyp
4. Kan du si noen tanker om videre samarbeid med kretsene, når det gjelder midler fra UDI?
 - a. Hensiktsmessig/ikke hensiktsmessig
 - i. Hvorfor/hvorfor ikke?
5. Kan du komme på noen forhold som kan gjøre et videre samarbeid med kretsene utfordrende i fremtiden?
 - a. Utdyp

Vedlegg 4: Intervjuguide (NFFs fotballkretser)

Bakgrunns informasjon

1. Alder, Utdanning, yrkeserfaring?
2. Hva er din stillingstittel, antall år i nåværende stilling?
3. Kan du beskrive organiseringen av kretsen?
 - a. Antall ansatte
 - b. Avdelinger
 - c. Hvem rapporterer du til?
4. Kan du beskrive dine arbeidsoppgaver?
 - a. Hva vil du si er dine hoved arbeidsoppgaver?
 - b. Hvor mye tid bruker du på de ulike arbeidsoppgavene (tidsbruk).
5. Hva tenker du om dine muligheter for å påvirke dine egne arbeidsoppgaver?
 - a. Stor/lav autonomi?
 - b. Utdyp
6. I hvilken grad vil du si at du som ansatt kan påvirke virksomhetsplanene eller handlingsplanene til kretsen?

Samarbeidets opprinnelse

1. Når begynte din krets å motta UDI-midler fra NFF sentralt?
 - e. Tidspunkt/år?
 - f. Hvordan har det vært før det?
 - i. Direkte til klubber?
2. Hvem tok initiativ til samarbeidet mellom din krets og NFF sentralt, når det gjelder UDI-midler?
 - g. Kretsen eller forbundet sitt initiativ?
 - h. Hvorfor tok man initiativ?
 - i. Hvilke verdier lå til grunne for samarbeidet?

Samarbeidets form

1. Kan du karakterisere samarbeidet mellom kretsen og NFF sentralt?
 - a. Hvilken form for kontakt har dere i hovedsak hatt med de ansatte sentralt i NFF?
 - i. Mail, møter, telefon osv?
 - ii. Hvor ofte har denne kontakten funnet sted?
 - b. Hvordan opplever du at denne kontaktformen har fungert?
 - i. Utdyp
2. Kan du beskrive arbeidsfordelingen mellom NFF sentralt og din krets?
 - a. Utdyp

- b. Hvem gjør hva?
3. Hva er din opplevelse av rammevilkårene i samarbeidet?
 - a. Gode eller dårlige rammevilkår?
 - b. Endringer av ansatte som har ansvar for samarbeidet?
 - i. På hvilket nivå? Saksbehandler eller overordnet?
 - ii. Hos din krets og/eller hos NFF sentralt?
 - iii. I hvilken grad tror du at slike endringer kan ha innvirkning på samarbeidet?
 - iv. Utdyp
 4. Hvor stort budsjett har din krets til utdeling når det gjelder aktiviteter for barn og unge i asylmottak (UDI-midler)?
 - a. Total sum
 - b. Videreformidling til klubb eller egne aktiviteter?
 - c. Hvor mye brukes til brukes til aktivitet arrangert av krets?
 - d. Hva brukes resterende til?
 - e. Har det vært samme sum hvert år?
 - f. Hvordan tror du at NFF sentralt kommer frem til summen som tildeles din krets?
 5. Kan du beskrive kommunikasjonen som din krets har direkte med UDI?
 - a. Er det kontakt/ eller ikke?
 - b. Kun med NFF sentralt?
 - c. Hvorfor er det slik?

Samarbeidet pr dags dato

1. Hvordan opplever du at samarbeidet mellom din krets og de ansatte sentralt i NFF fungerer pr dato?
 - a. Utdyp
 - b. Endring over tid eller har det alltid vært slik?
 - c. Tror du de ansatte sentralt i NFF har samme oppfatning?

Tildelingsprosessen

1. Kan du fortelle om hvordan du tror at NFF sentralt velger ut kretsene som skal motta midler?
 - a. Søknader?
 - b. Tror du det er mange kretser som søker midler utenom denne kretsen?
2. Kan du beskrive hvilke kriterier NFF sentralt legger til grunne når din krets blir tildelt midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak foretas (UDI-midler)?
 - a. Hva tenker du om din krets sin evne til å møte disse kriteriene?
 - i. God/dårlig evne?
 - ii. Hvorfor?
 - b. Kan du beskrive hvilke tiltak NFF sentralt foretar seg for å kontrollere at din krets imøtekommer kriteriene?

3. Kan du beskrive hvorfor din krets mottar slike midler?
 - a. Utdyp
 - b. Fordeler/ulemper?
 - c. Dine personlige tanker rundt dette?
4. Etter din mening, i hvor stor grad overlater UDI ansvaret med videreformidling av midler til NFFs klubber og kretser, til NFF sentralt?
 - a. Hva tenker du at er hensikten med denne ansvarfordelingen?
5. Kan du si noe om dine tanker rundt hvorvidt de samme kriteriene stilles til alle kretser som søker midler til aktivitet for barn og unge i mottak?
 - i. Forskjeller? Hvorfor?

Måloppnåelse

1. Kan du beskrive de generelle målsetningene til NFF som virksomhet?
2. Kan du beskrive din krets sine generelle målsetninger?
 - a. Samsvarer disse med NFF sine målsetninger?
3. Hvordan står din krets og NFF sine målsetninger i samsvar med samarbeidet med UDI?
4. På hvilken måte kan et samarbeid med organisasjoner som UDI bidra til målsetningene til din krets?
5. I hvilken grad opplever din krets at målsetningene for samarbeidet med UDI nås?
 - a. Hvorfor eller hvorfor ikke?
 - b. Hvordan vet din krets at disse målsetningene nås eller ikke?
6. Hvilke forhold har hemmet/fremmet måloppnåelse?
 - a. Utdyp
 - b. Hvis det er noe som har hemmet måloppnåelsen, hvordan kunne dette vært unngått?
7. Hva kunne blitt gjort annerledes i tilknytning til ønsket måloppnåelse?
8. Står målsetningene i samarbeidet mellom din krets, NFF sentralt og UDI i samsvar med din krets sine handlingsplaner/virksomhetsplaner?
 - a. Utdyp. Hvorfor eller hvorfor ikke?
 - b. Hva er din personlige tanker om dette?
9. I hvilken grad har du som ansatt hatt mulighet til å påvirke målsetningene?
 - a. Er disse målsetningene utarbeidet på forhånd eller kan ansatte som jobber med dette ha innvirkning på målsetningene som settes?
 - b. Hvor stor grad av autonomi vil du si at du som ansatt har?

Rapportering

1. Kan du beskrive rapporteringsprosessen i samarbeidet mellom din krets og NFF sentralt?
2. Stilles det noen krav til rapportering fra din krets sin side, når det mottas midler fra UDI?
 - a. Kan du utdype disse kravene?
 - b. Hvordan sikrer NFF sentralt at disse kravene oppfylles?
 - i. Sluttrapport? Andre rapporter?
 - c. Hvordan opplever du at NFF som organisasjon oppfyller UDI sine krav?
 - i. Utdyp?
 - ii. Kan kretsen gjøre noe annerledes?
 - iii. Kan NFF sentralt gjøre noe annerledes?

Handlingsplaner/Virksomhetsplaner

1. Har din krets noen generelle virksomhetsplaner/handlingsplaner for UDI-midler?
 - a. Kan du beskrive kort hva som nevnes i disse handlingsplanene?
 - b. Er disse planene offentlig tilgjengelige?
2. Kan du beskrive hvordan tildelingen av midler øremerket aktivitet for barn og unge i asylmottak, henger sammen med din krets sine overordnede handlingsplaner/virksomhetsplaner?
 - a. Utdyp
3. Hvilke begreper bruker din krets når det gjelder integrering/inkludering i sammenheng med UDI-midler?
 - a. Inkludering? Eller integrering?
 - b. Forskjellen?
4. Står det noe om integrering i handlingsplanene til kretsen?
 - a. Hva står det i såfall?
 - b. Hva legger du personlig i begrepet?
 - i. Utdyp
 - ii. Er det omstridt? Tatt forgitt? Dine tanker rundt dette
5. Står det noe om inkludering i handlingsplanene til kretsen?
 - a. Hva står det i såfall?
 - b. Hva legger du personlig i begrepet?
6. Hvorfor tror du at UDI satser på samarbeidsavtaler med organisasjoner som NFF?
 - a. Utdyp
 - b. Hva er dine tanker rundt hvorvidt UDI har den samme oppfatningen av hvorfor man inngår slike samarbeidsavtaler?
 - c. Hvordan tenker du at avtaler med organisasjoner som UDI henger sammen med NFF og din krets sin oppfatning av begrepet integrering?
7. Hva er din personlige mening om hvordan begrepet «integrering» blir brukt i ulike sammenhenger?
 - a. Opplever du at det er stor variasjon av hvordan begrepet brukes?

- i. Hva er dine tanker om dette i så fall?
 - ii. Hva tror du kan være konsekvensen av denne variasjonen eventuelt?
 - b. Opplever du at din krets har den samme forståelse av begrepet «integrering/inkludering» som det NFF sentralt har?
 - i. Hvordan kan dette eventuelt påvirke samarbeidet?
 - c. Opplever du at din krets har den samme forståelsen av begrepet «integrering» som det UDI har?
- 8. Hvorfor tror du at UDI gir økonomisk støtte til idrett for barn og unge på asylmottak?
 - a. På hvilken måte samsvarer dette med NFF som organisasjon sine målsetninger?
 - b. Hva tenker du om personlig idretten som integreringsarena?
 - i. Utdyp
 - ii. Fotball?
- 9. Hva synes din krets om den formen for integreringsarbeid som NFF som virksomhet gjennomfører?
 - a. Samsvarer det med din personlige mening om integreringsarbeidet til NFF?
 - b. Hvordan tror du at NFF sitt integreringsarbeid annerledes enn andre former for integreringsarbeid innenfor andre organisasjoner?
 - c. Hva skiller etter din mening NFF fra andre organisasjoner?
 - d. Hvilke fordeler/ulemper finnes med integreringsarbeidet som NFF gjennomfører?

Fremtidig samarbeid

1. Hvordan ser din krets på videre samarbeid med UDI?
 - a. Utdyp
 - b. Fordeler/ulemper?
 - c. Utfordringer?
2. Hvordan ser din krets på videre samarbeid med NFF sentralt i tilknytning til UDI-midler i fremtiden?
 - a. Hensiktsmessig å videreføre denne kommunikasjonslinjen?
 - b. Direkte kontakt med UDI?
 - c. Direkte formidling av midler til klubb?
3. Ser du det som hensiktsmessig å videreføre dette samarbeidet?
 - a. Utdyp
 - b. Hvorfor/hvorfor ikke
4. Kan du komme på noen forhold som kan gjøre at et slikt samarbeid ikke blir hensiktsmessig å videreføre?
 - a. Utdyp

Vedlegg 5: Godkjenning NSD

Meldeskjema for behandling av personopplysninger

29.10.2019, 11/58

NSD sin vurdering

Prosjektittel

Idrettsaktivitet for asylsøkere og nybosatte: En case-studie om samarbeid mellom UDI, IMDi og NFF

Referansenummer

229919

Registrert

12.10.2018 av Ingvild Langnes Aarland - ingvilda@student.nih.no

Behandlingsansvarlig institusjon

Norges idrettshøgskole / Seksjon for kultur og samfunn

Prosjektansvarlig (vitenskapelig ansatt/veileder eller stipendiat)

Fiona Jane Dowling, f.j.dowling@nih.no, tlf: 92404332

Type prosjekt

Studentprosjekt, masterstudium

Kontaktinformasjon, student

Ingvild Langnes Aarland, ingvild@student.nih.no, tlf: 91717326

Prosjektperiode

01.08.2018 - 01.06.2020

Status

11.12.2018 - Vurdert

Vurdering (1)

11.12.2018 - Vurdert

Det er vår vurdering at behandlingen av personopplysninger i prosjektet vil være i samsvar med personvernlovgivningen så fremt den gjennomføres i tråd med det som er dokumentert i meldeskjemaet med vedlegg den 11.12.2018, samt i meldingsdialogen mellom innmelder og NSD. Behandlingen kan

starte.

MELD ENDRINGER

Dersom behandlingen av personopplysninger endrer seg, kan det være nødvendig å melde dette til NSD ved å oppdatere meldeskjemaet. På våre nettsider informerer vi om hvilke endringer som må meldes. Vent på svar før endringer gjennomføres.

TYPE OPPLYSNINGER OG VARIGHET

Prosjektet vil behandle alminnelige kategorier av personopplysninger frem til 01.06.2020.

LOVLIG GRUNNLAG

Prosjektet vil innhente samtykke fra de registrerte til behandlingen av personopplysninger. Vår vurdering er at prosjektet legger opp til et samtykke i samsvar med kravene i art. 4 og 7, ved at det er en frivillig, spesifikk, informert og utvetydig bekreftelse som kan dokumenteres, og som den registrerte kan trekke tilbake. Lovlig grunnlag for behandlingen vil dermed være den registrertes samtykke, jf. personvernforordningen art. 6 nr. 1 bokstav a.

PERSONVERNPRINSIPPER

NSD vurderer at den planlagte behandlingen av personopplysninger vil følge prinsippene i personvernforordningen om:

- lovlighet, rettferdighet og åpenhet (art. 5.1 a), ved at de registrerte får tilfredsstillende informasjon om og samtykker til behandlingen
- formålsbegrensning (art. 5.1 b), ved at personopplysninger samles inn for spesifikke, uttrykkelig angitte og berettigede formål, og ikke behandles til nye, uforenlige formål
- dataminimering (art. 5.1 c), ved at det kun behandles opplysninger som er adekvate, relevante og nødvendige for formålet med prosjektet
- lagringsbegrensning (art. 5.1 e), ved at personopplysningene ikke lagres lengre enn nødvendig for å oppfylle formålet

DE REGISTRERTES RETTIGHETER

Så lenge de registrerte kan identifiseres i datamaterialet vil de ha følgende rettigheter: åpenhet (art. 12), informasjon (art. 13), innsyn (art. 15), retting (art. 16), sletting (art. 17), begrensning (art. 18), underretning (art. 19), dataportabilitet (art. 20).

NSD vurderer at informasjonen om behandlingen som de registrerte vil motta oppfyller lovens krav til form og innhold, jf. art. 12.1 og art. 13.

Vi minner om at hvis en registrert tar kontakt om sine rettigheter, har behandlingsansvarlig institusjon plikt til å svare innen en måned.

FØLG DIN INSTITUSJONS RETNINGSLINJER

NSD legger til grunn at behandlingen oppfyller kravene i personvernforordningen om riktighet (art. 5.1 d), integritet og konfidensialitet (art. 5.1. f) og sikkerhet (art. 32).

For å forsikre dere om at kravene oppfylles, må dere følge interne retningslinjer og/eller rådføre dere med behandlingsansvarlig institusjon.

OPPFØLGING AV PROSJEKTET

NSD vil følge opp ved planlagt avslutning for å avklare om behandlingen av personopplysningene er

avsluttet.

Lykke til med prosjektet!

Kontaktperson hos NSD: Kajsa Amundsen
Tlf. Personverntjenester: 55 58 21 17 (tast 1)